

ஓ.

ஸ்ரீம-ஹ-வெ-ந-ஃ.

தைத்திரீயோபநிஷத்

த்ராவிடபாஷ்யம்.

TAITTIARYOPANISHAD

சங்கராசாரியர் ரங்கராமாநுஜாசாரியர்

செய்தருளிய பாஷ்யத்தை

அநேகவித்வான்களைக்கொண்ட
LIBRARY
OF SRI SANKARA MATH
MELKOTE-671 431

தமிழில் மொழி பெயர்த்து,

கு. அநந்தாசாரியரால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Translation Registered Copy Right.)

1898.

புஸ்தகவிளம்பரம்

		விலைவிவரம்.
தேசிகப்ரபந்த வியாக்கியானம்	ரூ 3—8—0	தபால்கூலி 0—
வடகலை குருபரம்பரை	„ 0—12—0	„ 0—
தென்கலை ஷை	„ 0—12—0	„ 0—
தைத்திரீயோபநிஷத் பாஷ்யம்	„ 1—2—0	„ 0—
மணிப்ரவாள ப்ரீபாஷ்யம்	„ 1—12—0	„ 0—
பராசரஸம்ஹிதை பாஞ்சராத்திரம்	„ 1—4—0	„ 0—
பாஞ்சராத்திரம் விஷ்ணுதிலகம்	„ 1—12—0	„ 0—

இவை சென்னப்பட்டணம் போலீசு ராகவாசாரி தெருவு வீட்டில் கு. அனந்தாசாரியா ரிடத்திலும், தம்புசெட்டிதெருவு ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலும் பச்சையப்பன் ஸ்கூலுக்கு அடுத்த நிலைய புஸ்தகசாலையிலும், திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்தெருவு கூடம் கந்தாடை திருவேங்கிடாசாரியா ரிடத்திலும், மும்புகோணம் வியாபாரம் கோவிந்தசாமி ராபுடு இடத்திலும், திருச்சி ரிப்பன் ஸ்கூலில் சபாபதிபிள்ளை புஸ்தகசாலையிலும், மதுரை புதுமண்டபம் பிள்ளை புஸ்தகக்கடையிலும் விற்கப்படும்.

தசோபநிஷத்தில் 8 உபநிஷத் பூர்த்தியாயிற்று: சாந்தோக்கிய தாரணிய உபநிஷத் அச்சிடப்பட்டுவருகிறது.

சங்கராபாஷ்யத்தி லவதாரிகை.

பூர்வகாண்டத்தில், பலாபிஸந்தி என்கிற பலகாமனையோடு கூடியவர்களுக்கு ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய காம்யகருமங்களும், பலகாமனையில்லாதவர்களுக்கு கீழ்ச்செய்துள்ள பாபகருமங்களைக் கழித்துத்தருகிற தருமங்களும், கூறப்பட்டன. ஆக, கருமாநுஷ்டாநம் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாகின்றது. ஆகையால், ஸம்ஸாரகாரணமாகிய கருமாநுஷ்டாநத்திற்கு ஹேதுவான காமத்தை நீக்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின்றது. வேதத்தால் கருமம் விதிக்கப்பட்டாலு மிதி லாசையுடையவ னிதைச் செய்யக்கடவனென்று விதிக்கப்படுகின்றமையால் காமமென்கிற ஆசையில் லாதவன் செய்யவேண்டும தில்லையாகையால் கருமத்தை யநுஷ்டிக்கச்செய்கிறது காமமேயாம், காமத்தாலன்றோ கருமத்தில் ப்ரவர்திக்கின்றான். காமங்கலையடைந்தவர்களாயின், ஆத்மசுகத்தி விருக்கின்றமையால், காமமற்றவர்களாகின்றமையால் ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டார்களன்றோ. ஒருமனிதனொன்றை விரும்பினவன் அதை யடைந்தபின் மற்றொன்றை விரும்புகிறனேயன்றி அதையேவிரும்புகின்ற தில்லையன்றோ. ஆகையா லெல்லாமடைந்தானாகில் ஒன்றையும் விரும்பானன்றோ. இவ்வாறு எல்லாமடைந்தவனை அவாப்தஸமஸ்த காமனென்றும் ஆப்தகாமனென்றுஞ் சொல்லுவர். ஆக, ஆப்தகாமன், தனக்கொன்றிலு மாசையில்லாமையினாலே ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டான் தன்னிலே தான் நிற்பான். இப்படி தன்னில்தான் நிற்பின், ஆத்மசுகத்தை யநுபவிக்கிறான். ஆத்மசுகத்தை யநுபவித்தா லவாப்தஸமஸ்தகாமனாகிறான். 'ஆத்மா' என்றாலும் 'தான்' என்றாலும், பொருளொன்றே யாமென்றுணர்க. ஆக, காமங்கலையடைவதே காமநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவாகையால், ப்ரம்மவித்யை காரணமாகாமையால் காமநிவ்ருத்திக்காக ப்ரம்மவித்யையென்று சொல்லிய தெங்ஙனமென் றய்யமுற வழியில்லை. ஏனென்றால் ப்ரம்மவித்யையினால் ஆத்மஜ்ஞாநமுண்டாகிறது, ஆத்மாவே ப்ரம்மம். இத்தால் ப்ரம்மவித்யையினால் லாத்மஜ்ஞாநமுண்டாவதெங்ஙனமென்கிற ஸந்தேஹம்தீரும். இந்த ஆத்மஜ்ஞாநமாவது, ஆத்மாவேஸத்யம் மற்றவையெல்லாம் அஸத்யமென்பதாம். மெய்யானவஸ்துவில் ஆசையுண்டாகுமேயன்றி பொய்யானவஸ்துக்களில் லாசையுண்டாகாது. ஆகையால் ஆத்மஜ்ஞாநத்தால் ஆசைஎன்கிற காமம் நீங்குகின்றது. ஆனதால் ஆசைப்பட்ட வஸ்துக்களையடைந்தவனுக்கு ஆசைநீங்குவதுபோல் ஆத்மஜ்ஞாந முடையவனுக்கும் காமமென்கிற ஆசை நீங்குகின்றமையால் ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனை ஆப்தகாமனென்று சொல்லுகிறது. இவ்வாறு ப்ரம்மவித்யையினால் காமங்கள் கழிந்துபோகின்றமையாலென்க. இப்படி யறிந்தவனுக்கு மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறது. மோக்ஷமாவது அவித்யைநீங்கி யாத்மஸ்வரூபத்தி விருப்பதேயாம். அவித்யையாவது இதரவஸ்துக்களை ஸத்யமென்று நினைத்திருப்பது இந்த அவித்யை * நீங்குவது ஆத்மாவே ஸத்யமென்கிற வித்யையினாலே

இப்படி சுருதிகள் போதிக்கின்றன. அவையாவன, “அபயம்ப்ரதிஷ்டாம் விந்ததே” “ஏதமாநந்தமயமாத்மாந முபஸங்க்ராமதி” இவைமுதலியவை இவற்றிற்குப்பொருள். ஆத்ம ஸ்வயம்ப்ரகாசாநுபவமே மோக்ஷ மென்பதாம். ஆக இப்படிப்பட்ட மோக்ஷத்திற்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்திற்கு ஹேதுவாயிருக்கிற கருமங்களுக்குக் காரணங்களான காமங்களை யுண்பெண்ணுகிற அவித்யை நீங்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின்றமையால், உபநிஷத்து மிகவும் முக்யமானது. இதனால் எல்லாசுகங்களும் கருமத்தினாலாகின்றனவாகையால் அந்த கருமத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வகாண்டமே முக்யமென்றும் உபநிஷத்து அநவச்யகமென்றும் கூறுவதுகூடாது என்பது விளங்கிற்று. இனிகாம்யகருமங்களைச் செய்யாமல் பாபகருமங்களை யும் விட்டிருந்தால் இதற்குமுன்செய்த பாபகருமங்கள் துக்காநுபவத்தாலொழிந்துபோ மாகையால் ப்ரம்மவித்யை யின்றியே மோக்ஷமுண்டாகுமென்றாவது, மோக்ஷமென்பது மகாசுகமாகையால் ஸ்வர்கமென்பதும் மகாசுகமேயாகையால், ஸ்வர்க்கத்திற்கு கருமமேஸாதநமென்று சுருதி சொல்லுகின்றமையால் கருமாநுஷ்டாநத்தாலே மோக்ஷமும் ஸித்திக்குமென்றாவது சொல்லலாமேயெனில்; அதுபொருந்தாது; அநேகபூர்வஜந்மங்களில் செய்த கருமங்கள் பலவாயும் விருத்தங்களாயு மிருக்கின்றமையால் இந்த ஜந்மத்திலே ஸமஸ்தகருமங்களு மநுபவித்துக்கழிக்க முடியாவாம். நாகஹேதுவான கருமத்தையும் ஸ்வர்க்கஹேதுவான கருமத்தையு மிந்த சரீரத்திலநுபவித்துக்கழிப்பது எப்படியுமில்லை. முன்செய்த கருமங்களில் இந்தஜந்மத்தில் பலனைத்தருகிற கருமங்கள்பல. ஜந்மார்தரத்தில் பலனைத்தருமவைபல இவ்வாறு பலகருமங்க ளிருக்கின்றமையாலென்க. ஆனதா லிந்தஜந்மத்திலநுபவித்த கருமங்கள்போக மற்றுள்ள கருமங்களால் ஜந்மார்தரத்தையடைவதுகூடும். இத்தாலிந்த ஜந்மத்திலநுபவித்தறாத க்ரமசேஷங்களுண்டு என்று நிலைநிறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறே சுருதிஸ்மருதிகள்பலவும் முறையிடுகின்றன. அவையாவன “ஐத்ய இஹாமணியசரண” “ததச்சேஷேண” இவைமுதலியவை. இவற்றிற்குப்பொருள். ஒருஜந்மத்தில் சிலகரும பலங்களை யநுபவித்து கருமசேஷங்களால் புண்யபாபங்களுக்குத் தக்கபடி ஜந்மார்தரங்களை யடைகின்றார்களென்பதாம். இனி, நீங்கள்கூறும்வண்ணம் கருமங்கள் பலவுளவாயினும் அவையெல்லா மநுபவத்தாலொழியாவாயினும், அநுபவத்தாலழிந்த கருமங்களை யொழிந்த கருமசேஷங்கள் நித்யகருமங்களாகிய ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளாலழிந்துபோமாகையால் வேறு யத்நமின்றியே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்று சொல்லவழியில்லை. ஏனென்றால்; நித்யகருமங்கள் செய்யாதபோது பாபத்தை போதிக்கின்றமையாலென்க. அதாவது, நித்யகருமங்கள் அவற்றைச்செய்யாவிடில் வருகிறபாபத்தை வரவொட்டாமற் செய்வதற்கு செய்யப்படுகின்றனவேயன்றி கீழ்ச்செய்த பாபங்களைப் போக்குவதற்கன்று. அப்படிச்சுருதிவிதியாமையால். ஆகையால்,

தவரத்திறகு விருத்தமாணையால் நம்பத்தகுந்தவனென்றால், இதுதகந்த
 னு ஏனென்றால் இத்தவசந்ததில் நிதயகருமங்களைச் செய்யாமையினால்
 பாபமுண்டாமென்று சொல்லப்படவில்லை நிதயகருமங்களைச் செய்யாதது
 கொண்டு இவனுக்குப் பாபமகழிந்ததில்லை என்று அறிவுடையோ ளுக்கென
 றானுள் என்று சொல்லுகிறது பாபமநீங்கியவனுக்கே நிதயகருமங்
 டுடாந்ததி லாசபுடனனுஷ்டிப்பது கூடுமாய்கையால் நிதயகருமங்களைச்
 செய்யாதவனைப் பாபியென அழைக்கலாமென்றே ஆகையால் தவசந்ததிறகுப்
 பொருளறியாமல் நிதயகருமங்களைச் செய்யாமையாகிற அபாவத்தினால்
 பாபமென்கிறவனது உண்டாகும், அந்தபாபமானது நிதயகருமங்களைச்
 வதினாறுண்டாகாமலிருக்கு மென்பதற்கு யுகதியில்லை ஆகையால் நிகழ்கரு
 மங்களால் புணையமேயுண்டாகிறது அந்தபுணையத்தால் மோக்ஷவிமோதமவ
 ரும் ஆக இப்படி பலவழியாலும், புணையம் பாபம், என்கிற கருமங்களை நீக்
 கப்போகாமையால், கதவஜ்ஞாநமில்லாமலே, காமயகாமம் நிஷித்தகாமம்
 இவற்றைச் செய்யாமலிருந்தால் தனக்குத்தானே மோக்ஷம் வித்திக்குமென
 றும் இத்தகாத பரமமவிதைய வேண்டுவதில்லையென்றும் சொல்லுகிறமுதல்
 பக்ஷம் தள்ளப்பட்டது இனி, ஸ்வாகமபோல உத்தமசுகமான மோக்ஷமும்
 கருமாறுஷ்டாநத்தாலே யுண்டாகுமாய்கையால் உத்தமசுகமான விதையை வேண்
 டுவதில்லை என்றுசொல்லுகிற இரண்டாவதுபக்ஷமும் தக்கதன்று ஏனென
 றால், நிதயமாகியது ஒன்றாறுபண்புண்டாபமாட்டாது மோக்ஷமென்பது
 நிதயமானதாய்கையால் கருமாறுஷ்டாநத்தால் லுண்டாகாததன்றே யாதென்று
 உண்டாகக்கூடுகின்றதோ அது அநிதயமாயிருப்பது உலகத்தில் காணப்பட
 டிருக்கிறது ஆகையால் நிதயமானமோக்ஷம் கருமாறுஷ்டாநத்தால் லுண்டி
 பண்ணப்பட்டமாட்டாது விதையையோடு கூடிய கருமாறுஷ்டாநத்திற்கு நிதய
 மான மோக்ஷத்தை யுண்டிப்பண்ணுகிற சகதியுண்டென்று, ஒப்புக்கொள்ளு
 கின்றோமென்றால் அதுவிருத்தம் நிதயமாகியது உண்டாகிறது என்பது கூடு
 மோ இனி, ஒருபொருளழிக்நால் அதுவே மீண்டுமபிநப்பதில்லையாகையால்
 அந்த அழிவுக்கு அழிவில்லை ஆகையால், தவஸமென்கிற அந்த அழிவு நித
 யமாயிருத்தாலும் ஒருகாரணத்தால் லுண்டாகின்றதன்றே அதுபோல அழி
 வில்லாமையாலே நிதயமான மோக்ஷமும் கருமாறுஷ்டாநமாகிற காரணத்
 தாலே யுண்டாகுமென்பதின விரோதமில்லையென்றால் அதுவும் போது
 அபாவரூபமாகிய தவஸமென்கிற அழிவு நிதயமாயிருக்கையில் அதுகாரண
 ததாலே யுண்டானது அபாவரூபமாகையாலே, ஆகையால் வஸதுவாகிய
 மோக்ஷம் நிதயமாகையால் காரணத்தாலுண்டாகாது மோக்ஷம் அபாவரூப
 மல்லவன்றே வாஸ்தவத்தில் நிருபித்ததுப்பார்த்தால், தவஸமென்கிற அழி
 வுகாரணத்தால் லுண்டாகிறதென்பதும் பரமமேயாகின்றது அதற்கொருவி
 சேஷமுங்கூடாதன்றே ஆகையால்தவஸமும் உண்டாகிறதில்லை இத்தவம
 ஸத்திற்கு உத்தத்தியாவது ஸத்தாஸம்பந்தமென்றவது விகாரஸம்பந்தமெ

தவரத்திறகு விருத்தமாணையால் நம்பத்தகுந்ததலவென்றால், இதுதகுந்த
 ன்று ஏனென்றால் இந்தவசந்ததில் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையினால்
 பாபமுண்டாமென்று சொல்லப்படவில்லை நித்யகருமங்களைச் செய்யாதது
 கொண்டு இவனுக்குப் பாபமகழிந்ததில்லை என்று அறிவுடையோ ஞானிகளின்
 ஞானம் என்று சொல்லுகிறது பாபமநீங்கியவனுக்கே நித்யகருமங்கடின் ன்று
 கஷ்டநத்தி லாசபுடனனுஷ்டிப்பது கூடுமாய்கையால் நித்யகருமங்களைச் செய்
 யதாகவண்ப பாபியென அறிகக்கூடாமன்றோ ஆகையால் லத்தவசந்ததிறகுப்
 பொருளறியாமல் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையாகிற அபாவத்தினால்
 பாபமென்கிறவனது உண்டாகும், அந்தபாபமானது நித்யகருமங்களைச் செய்
 வதினாலுண்டாகாமலிருக்கு மென்பதற்கு யுகதியில்லை ஆகையால் நிகயகரு
 மங்களால் புணையமேயுண்டாகிறது அந்தபுணையத்தால் மோக்ஷவிமோதமவ
 ரும் ஆக இப்படி பலவழியாலும், புணையம் பாபம், என்கிற கருமங்களை நீக்
 கப்போகாமையால், கதவஜ்ஞாநமில்லாமலே, காமயகாமம் நிவிர்த்தகாமம்
 இவற்றை ரசெய்யாமலிருந்தால் தனக்குத்தானே மோக்ஷம் வித்திக்குமென
 னும் இத்தகாத பரமமவிதைய வேண்டுவதில்லையென்றும் சொல்லுகிறமுதல்
 பக்ஷம் தள்ளப்பட்டது இனி, ஸ்வாகமபோல உத்தமசுகமான மோக்ஷமும்
 கருமாறுஷ்டாநத்தாலே யுண்டாகுமாய்கையால் உத்தமசுகமான விதையை வேண்
 டுவதில்லை என்றுசொல்லுகிற இரண்டாவதுபக்ஷமும் தக்கதன்று ஏனென
 றால், நித்யமாகியது ஒன்றாலுண்பெண்ணப்படமாட்டாது மோக்ஷமென்பது
 நித்யமானதாய்கையால் கருமாறுஷ்டாநத்தால் உண்டாகாதன்றோ யாதென்று
 உண்டாகக்கூடுகின்றதோ அது அநித்யமாயிருப்பது உலகத்தில் காணப்பட
 டிருக்கிறது ஆகையால் நித்யமானமோக்ஷம் கருமாறுஷ்டாநத்தால் உண்டா
 பண்ணப்படமாட்டாது விதையையோடு கூடிய கருமாறுஷ்டாநத்திற்கு நித்ய
 மான மோக்ஷத்தை யுண்பெண்ணுகிற சகதியுண்டென்று, ஒப்புக்கொள்ளு
 கிறோமென்றால் அதுவிரুদ্ধம் நித்யமாகியது உண்டாகிறது என்பது கூடு
 மோ இனி, ஒருபொருளழிகந்தால் அதுவே மீண்டுமபிநப்பதில்லையாகையால்
 அந்த அழிவுக்கு அழிவில்லை ஆகையால், தவஸமென்கிற அந்த அழிவு நித
 யமாயிருத்தாலும் ஒருகாரணத்தால் உண்டாகின்றதன்றோ அதுபோல அழி
 வில்லாமையாலே நித்யமான மோக்ஷமும் கருமாறுஷ்டாநமாகிற காரணத்
 தாலே யுண்டாகுமென்பது விரோதமில்லையென்றால் அதுவும் போலது
 அபாவரூபமாகிய தவஸமென்கிற அழிவு நித்யமாயிருக்கையில் அதுகாரண
 ததாலே யுண்டானது அபாவரூபமாகையாலே, ஆகையால் வஸதுவாகிய
 மோக்ஷம் நித்யமாகையால் காரணத்தாலுண்டாகாது மோக்ஷம் அபாவரூப
 மல்லவன்றோ வாஸ்தவத்தில் நிருபித்ததுப்பாரத்தால், தவஸமென்கிற அழி
 வுகாரணத்தால் உண்டாகிறதென்பதும் பரமமேயாகின்றது அதற்கொருவி
 சேஷமுங்கூடாதன்றோ ஆகையால்தவஸமும் உண்டாகிறதில்லை இந்ததவம்
 ஸந்திறகு உத்தபதியாவது ஸத்தாஸம்பந்தமென்றவது விகாரஸம்பந்தமெ

தைத்திரீயோபநிஷதபாஷ்யம்

ப்ருதிதிஷ்டி இருக்கிறான், ஸுவாஸிதி - ஸுவ என்கிற வயாகருதி ரூபி
 யாய, சூஷிதெ - சூரியனில, ப்ருதிதிஷ்டி - இருக்கிறான், சிவஹி -
 மக என்கிற வயாகருதியாய, ப்ருஹணி - சதுமுகனிடத்தில், ப்ருதிதிஷ்டி -
 இருக்கிறான், ஸாராராஜி - தானே யரசனாகயிருக்கிறதை, சூஷிதாதி அடை
 கிறான், சிவஹி - யெல்லா மனதிற்கு மதிப்பிதான தன்மையை,
 சூஷிதாதி - அடைகிறான், வாஸிதி - வாகருகளுக்கு அரசனாகவும், ஸூஷி
 தி - கண்களுக்கு அரசனாகவும், ஸ்ரோத்ருவதி - காதுகளுக்கு, அரச
 னாகவும், விஜாநவதி - அறிவுக்கு அரசனாகவும், தகி - அதைவிட அதிக
 மாக, வந்தகி - இதுவானது, ஹதி - உண்டாகிறது சூகாஸஸாரி -
 ஆகாயம்போல சூகசமான சரீரத்தையுடையதாயும், ஸூத்ரா - மெய
 யான தன்மையையுடையதாயும், ப்ருணாராஜி - பிராணன்களிடத்திலேயே
 விளையாடையுடையதாயும், சிவஹி - சுகத்தைக் கொடுக்கத்தாக மன
 தையுடையதாயும், ஸாராஜி - சாந்தியால் நிரம்பினதாயும், சூதி -
 மண்ணிலலாததாயு மிருக்கிற, ப்ருஹ - பிராமமானது, (ஹதி - ஆகிறது),
 ஹிதாதி - வாராய பிராண யோகயமென்கிற சிஷ்யனே,
 வதி - என்று, உவாஸி - தியானம் செய, (ஸ் - பதார்த்தங்களினுடைய
 வும் அவையங்களுடையவும் பேதம்), தாஸகி - தாஸகனின
 னுடைய, பவஹி - யாதொரு உதத நாடியானது, ஹி - பசுவினமுலை
 போல, ஸவஹி - தொங்குகிறதோ, ஸா - அந்த நாடியானது, ஹி
 யாதி - மோகசமெனயிற ஸூகவரியத்தை யடைகிற ஜீவனுக்கு வெளிப
 படுகிறவழி, யசு - எந்த வழியில, ஸவஹி - இதை, கெஸாஜி - பிராமமா
 ருத்திரன் இவர்களுக்குக் காரணமான மகாவிஷ்ணுவானவா, விவஹி -
 விசேஷமாக யிருக்கிறாரோ, ஸாராஜி - காமங்களுக்கு கீழ்படியாமையை,
 சூஷிதாதி - அடைகிறான், சிவஹி - மனதுகளுக்கு யஜமானனான தன்
 மையை, சூஷிதாதி - அடைகிறான், தகி - அதற்குப் பிறகு, வந்தகி -
 இதுவானது, ஹதி - உண்டாகிறது (எது வென்றால்), சூகாஸஸாரி -
 விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடினதாயும், ப்ருஹ - விளங்குகிற பரபிராமத
 தின ஸவருபத்தோடு கூடினதாயும், ஸூத்ரா - நித்திய சூரி
 களுக்கும் முகதர்களுக்கும் பிராணனபோன்ற பிராமதத்தையே போகயமாக
 யுடையதாயும், சிவஹி - நினைத்த மாதிரிததில் உண்டாகும் ஆனந்தத்
 தையுடையதாயும், ஸாராஜி - சாந்தியோடே கூடினதாயும், சூதி -
 சமசாரமில்லாததாயும், ஹதி - ஆகிறது

(ஸ் - ஹ) மேற்கூறிய வயாகருதிகளில் மக என்கிற வயாகருதியை சது
 முகப் பிராமரூபமாகவும், மற்ற வயாகருதி ரூபங்களான யெல்லா வஸதுகளையும் பிரா

இவற்றுள் முதலகலோகத்திற்குக் கருத்து

கறுகத திருநிறகதைபுடையனாய் திருமாயில லக்ஷமியோடுகூடின
னாய், திருவேங்கடமலையி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு நானசெ
கிற அஞ்சலிபீதியை வராகக்கவேணும் எனபதாம்

இரண்டாவது சுலோகத்திற்குக் கருத்து

பரமமஸூகரமசெய்த வயாஸரையும் பாஷ்யகாரரான பகவலலக்ஷமல
யோகநதாரையும் மறறுமுள்ள ஆசாரியாகளையும் வணங்கி தைத்திரியோ
பநிஷதத்திற்கு நான வயாக்யாரம செய்கிறேனெனபதாம்

இவறுபநிஷதத்திற்கு நிராமாதுஜபாஷ்யத்தி லவதாரிதை

இந்ந தைத்திரியோபநிஷதத்தில பரமமபராபதிகு ஸாதகமான பரவித்
தைய கூறப்படுகிறது

ஹரிஃ || ஸஹோஸித்ரஸ்ரவாஸுணம் | ஸஹோஹக்ஷாஸுரி | ஸஹ
ஹ்ருவ்யஹஸ்திம் | ஸஹோவிஷ்ணுஸுருக்ருஃ | நஹோஹ்ருஹ்ருணை |
நஹிஹ்வாவபொ | ஸ்வஹிவபுக்ருக்ருஹ்ருஹ்ருவாவி | ஸ்வாஹிவபுக்ருக்ருஹ்ரு
ஹ்ருவஹிஷ்ருபி | ஸ்வஹிவபுக்ருபி | ஸ்வஹிவபுக்ருபி || ௧ ||

ஹரிஃ || சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு | சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு | சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு |
சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு | சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு | சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு | சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு |
சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு | சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு | சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு | சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு |

(ப-ம) பித்ரு - மித்திரனென்கிற ஸ-லாயன, நம் - நமக்கு, ஸ்ய -
ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும், (ஸ-லாயன ஸுகத்தைத் தரவேணும்
னறவாறு, இவ்வாறே மேலுங்காணக்) வரூணம் - வருணதேவதை, நம் -
நமக்கு, ஸ்ய - ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும், ஸுரி - அரயமா, என
கிறஸ-லாயன, நம் - நமக்கு, ஸ்ய - ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும்,
ஹ்ரு - இந்நினும், ஹ்ருஹஸ்திம் - இந்நினுக்கு ஆசாரியராகிய பருஹஸ
பதியும், நம் - நமக்கு, ஸ்ய - ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும், ஹ்ரு
ஹ்ரு - ஹ்ரு - பெரிதான, கரம் - அடிவைப்படைத்தாயிருக்கிற, விஷ்ணு -
விஷ்ணுவானவா, நம் - நமக்கு, ஸ்ய - ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும்,
(தரிஷிக்கிரமாவதாரத்தில உலகை அடியிட்டளந்த விஷ்ணு ஸுகத்தைத் தர
வேணும்னறவாறு) "சந்நிபுத்ரஸுண்டஸு" என்கிற வாக்யத்தி விருக்கிற
'பவத்' என்கிறபத்ததை மறறவாக்யங்களிலும் கூட்டிக்கொண்டு பொருளு
ரைக்கப்பட்டிருக்கிறது ஹ்ருஹ்ருணை-(ஸம்) வரபுகு, (ஸா) வேதத்திற்கு,
ஹ்ரு - நமஸகாரம் செய்கிறேன, வாயொ - வாயுபகவானே, ஹ்ரு - உனக்கு,
ஹ்ரு - நமஸகாரம், ஹ்ருஹவ நியே, ஹ்ரு - பாதயக்ஷமான, ஹ்ருஹ்ரு
பரமமமாக, ஹ்ரு - ஆகிறாய், ஹ்ருஹவ - உன்னையே, ஹ்ரு - பாத

தியக்ஷமான, பூஜம் - பரபரமமாக, வடிஷுராபி சொல்லப்போகிறேன், பூதம் - நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தமாகவும், வடிஷுராபி - சொல்லப்போகிறேன், ஸூத்ரம் - ஸத்தியமாகவும், வடிஷுராபி சொல்லப்போகிறேன், தக்ஷ - அந்த வஸ்துவானது தீர்மானம் - எனனை, ஸ்வகம் - இரக்ஷிக்கப்படும், வத்ஸாரம் - எனனுடைய ஆசாரியனை, ஸ்வகம் இரக்ஷிக்கப்படும், ஓம்ஸாங்கிஃ ஓம்ஸாங்கிஃ ஓம்ஸாங்கிஃ - சாரதி

விசேஷவிஷயங்கள்

வேதசாகைகளில் அநுவாகமென்றும் பஞ்சாதி என்றும் சில வயவ ஹாரங்களுண்டு அநுவாகமாவது ஒரு விஷயத்தை பூரணமாகச் சொல்லுகிற வாக்யஸமுதாயம் பத்துவகையாகொண்டது ஒரு பஞ்சாதியாகிறது இப்படிப்பட்ட பஞ்சாதிகள் ஒரு அநுவாகத்தில் பலவும்ருகும் ஒன்றுமிருக்கும் சில அநுவாகங்களில் பஞ்சாதிக்கணக்கருக்குமேல் வாக்யங்கள் எரிருப்பதுமுண்டு ஒவ்வோரநுவாகத்திலும் மித்தனை பஞ்சாதி யடங்கியிருக்கிறதென்றும் அதிக வாக்யங்கள் எரித்தனையென்றும் கணக்கிடுகிற வாக்யங்கள் அடிவரவுபோல முன்னோக்காள செயப்பாட்டிருக்கின்றன 'ஸத்யம் வதிஷ்யாமி பஞ்சச' என்கிற வாக்யம் அந்த அடிவரவு வாக்யங்களிற் சேர்த்து இந்த வாக்யத்திற்குப் பொருள் ஸத்யம் வதிஷ்யாமி, என்கிற வாக்யம் வரையிலும் மொரு பஞ்சாதியுமே அஞ்சுவாக்யங்களு மிந்த அநுவாகத்திலடங்கியிருக்கின்றன வெறுபதாம்

பரமம் முதலாவதான, அநுவாகம் - அநுவாகமானது, இதி - முடிந்தது

இவ்வநுவாகத்திற்கு சங்கரபாஷ்யம்

இந்த அநுவாகத்தில், பரமமஜ்ஞாநத்தை விருமபிய முமுக்ஷுவானவன், பரமமஜ்ஞாநத்திற்கு விக்ரம் வராமலிருப்பதற்காக வாடிவை யுத்தேசித்து நமஸ்காரம் செய்கிறான் நீயே பரமமென்று ஸத்துதிசெய்கிறான் அந்யாதம் தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டுகின்றான் பரமவருத்திற்கும் திருத்திற்கு மபிமாரி தேவதையான மித்ரனென்கிறவன் நமக்கு ஸுகத்தெடுவானாக ஆபாவருத்திற்கும் இரவுக்கும் மபிமாரி தேவதையான வருணனும் கண்ணுக்கும் ஸூரியனுக்கும் அபிமாரி தேவதையான அய்யா எனபவனும், பலத்துக்கு அபிமாரி தேவதையான இந்திரனும் வாக்குக்கும் புத்திக்கு மபிமாரி தேவதையான பருவஸபதியும், பாதங்களுக்கு அபிமாரி தேவதையான தரிவிக்ரமரூபங்கொண்ட வீஷ்ணுவும் இவ்வாதே ஸுகத்தை யுணடுபண்ணவேணும் இந்த தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தருவார்களாயின், பரமவந்தைய பரதிபந்த மிணி கரகிக்கப்படுமென்றே ஆகையால் ஸுகத்தைப் பாராத்திக்கிறது பரமமாவது - வாடி அந்த வாயுருபமான பரமத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன் வாயுபகவானே உன்னை வணங்குகின்றேன் பரத்யக்ஷமாயும் பரோக்ஷமாயும் வாயுவையே வணங்குகிறான் நீயே பரத்யக்ஷமாய் கரகிக்கப்படுகிறாயாகையால் உன்னையே பரத்யக்ஷ பரமமாகச் சொல்லுகின்றேன் எனனெஞ்சில் தோற்றுக்கிற ஸத்யத்திற்கு நீயே காரணமாகையால் எனனெஞ்சில் தோற்றுக்கிற ஸத்யம் நீயே என்கிறேன் நினைத்த ஸத்யத்தின்படி ஸத்யமாய் நடப்பதற்கும் நீயே காரணமாகையால் நடத்தையில் ஸத்யமும் நீயே என்கிறேன்

ஸமஸ்தரூபமான வாயுவென்கிற அந்த பரமமமானது என்னு இப்படி ஸத்திசெய்யப் பட்டதாய்கொண்டு பரமமஹூஞாததை விருமபுகிற என்னை பரமமஹூஞாதத்தைத் கந்து ரக்ஷிக்கவேணும் அந்த வாயுரூபமான பரமமம் ஆசாரியனுக்கு உபதேசஸாமாத்யகதைத் தந்து ரக்ஷிக்கவேணும் 'அவதுமாம் அவது வகதாரம், என்று ஆதாததால் சொல்லப் பட்டது பராணருபியான வாயுவை பரத்யக்ஷமெனந்து கணமுதவிய இரகிரியங்களு ரூபம் முதலியவற்றை யறிவிக்கின்றமையால் அதுமாத பரமாணகதா தோற்றவதுபோ லன்றி போகதாவாகிய ஜீவனுக்கு ஸமீபத்திலிருந்து ஸாக்ஷி கைதநயத்தால் கரகிக்கப் படுவது பற்றி இந்த பராணனை பரமமென்பது சரியத்தைப் பெருக்கச்செய்வதினாலே யாம் இந்த அதுவாகக்கிறரு மதவபாஷ்யத்தில் அந்த விசேஷங்கா வயாக்யாநம் செய யப்படவில்லை

இந்த முதலுதுவாகக்கிறரு இராமாநுஜபாஷ்யம்

பரமவீதயைக்கு விக்ரமவாராம் விருப்பதற்கு இந்த அதுவாகத்தில் உதவதைக் கொ லேண்டுகிறது ஸலாயன, வருணை, அராயமா என்கிற ஒரு ஸலாயன, இரதிரன், பரு ஷஸபி விக்ரமமென்கிற பெரிய பதவிநயாஸத்தையுடைய விஷ்ணு இவாகள ஸுசுத தைத் தருகிறவாகளாகவேணும் வேதத்திற்கு நயஸகாரம் செய்கிறேன் வேதாக்கரங் களை யுசுகரிப்பதற்குக் காரணமாகிய வாயுவை வணங்கி ஸந்திசெய்து பராந்திக்கின் றேன் ஜகததுக்கு பராணயை ஜகத்து ஜீவித்திருப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பது பெரு மைபொருத்தி யிருப்பது, இவை முதலிய குணங்கா பரபரமத்திற்கும் வாயுவுக்கும் ஸமாநவகளாயிருந்தாலும் வாயுவுக்கு பரத்யக்ஷமாயிருப்பது விசேஷமென்று கருத்து ருதமாவது - சபதஸத்யதவம் அதாவது அபராமசமியலாமை அபரமசமாவது வயா கரண விருத்தமான சபதங்களை ஆக, வயாகரணத்தினைபடி நலன பதங்களைக்கொண்டு வயவஹரிப்பது சபதஸத்யதவ மெனனதாயிற்று ஸத்யமாவது கண்ட பொருளைக் கண்டபடி சொல்லுவது ஆகையால் ருதம், ஈனரூலம் ஸத்யமெனரூலம், ஸத்யத் திற்கே பெயராகையால் ஒன்றை பரயோகிப்பது போதிற்குக் இரண்டு பகநகளையும் பரயோகித்தது புருகுகி தோஷமாகிறதென்கிற ஸந்தேகத்திற் கிடமிலலை இப்படி ஆததபேதங் கொள்ளுகின்றமையால் வெனக் என்னு ஸத்யயம் செய்யப்பட்ட வேத மானது வேதத்தை யோதுகிற என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் எனக்கு வேதத்தை யோது விக்கிறஉபாதயாயன்றும் ரக்ஷிக்கவேணும் ரக்ஷிக்கையாவது விசநங்கமாப் போகருவது "மாமவது, வகதாரமவது" என்கிற வாக்யங்களால் பராந்திக்கப்பட்ட இந்த ரக்ஷணத் தையோ 'அவதுமாம், அவது வகதாரம்' என்கிற வாக்யங்களாலும் பராந்திக்கிறது ஆகராதிசயத்தாலே முன்னிரண்டு வாக்யங்களுக்கும் பின்னிரண்டு வாக்யங்களுக்கும் பதங்களை முன்பினனாக மாற்றியிருப்பது விசேஷம் காநகி, என்கிற மூன்றுபதங் னோடு விகநாநாம், அஸது" என்று இரண்டு பதங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு விசநங்க ருக்கு சாநத்யுண்டாக வேணமென்று பொருள் கொள்க

ஸீக்ஷாஹ்வராஹ ராஸாரிஃ | வணகஸுரஃ | ரோத்ராஸவம் | ஸாரிலை
ஹாநம் | ஐதகுசுஸீக்ஷாய ராய||௩|| ஸீக்ஷா பூணு||௨|| உதிவிதீயொநு
வாக்||

கீகூஹ்ஸுஹ்ஸுஹ்ஸுஹ் | ஹஹ்ஸுஹ் | ஸுஹ்ஸுஹ் | ஸுஹ்ஸுஹ் | ஹ்ஸுஹ்
ஹ்ஸுஹ் || கீகூஹ்ஸுஹ் ||

(ப ம) ஸீக்ஷா - சிஷ்யே, சிஷ்யாவது இந்த எழுத்து இன்ன விடத்திலிருந்து பிறக்கின்றது இந்த யதநமுடையது எனபவை முதலிய வற்றை போதிகிற சாஸ்திரத்தாலே சிஷ்யக்கப்பட்ட எழுத்து, ஸவரம் முதலியவை, வ்யாவஹரிகம் - விவரிகளினாலும் அவையாவன, வண்டி - எழுத்து, ஸுரம் - உதாததம் முதலிய ஸவரங்கள், திரா - ஹரஸவம் திராகம் முதலியவை, ஸயு - யதநம், ஸா - ஸமோசசாரணம், ஸந்தா - ஸம்மலிகை யென்கிற துடாசசி, என்கிற இவையாம், உதி - இப்படி, ஸீக்ஷாயுயம் - எழுத்து முதலியவற்றை போதிகிற பாகமானது, உத - சொல்லப்பட்டது, ஸீக்ஷா - இந்த அதுவாகத்தில் அஞ்சவாக்யங்கள் எட்டிக்கொடுக்கின்றன

ஹம் உத பரமஜ்ஞாநத்திற்காகவே உபநிஷத்தை யறிவதாகையால் உபநிஷத்திற்கு ஆததங்களைத் தெளியவழிவதுபோதும் உபநிஷத்து மூலத்தை சிஷ்யையென்கிற சாஸ்திரப்படி பாடம் செய்யவேண்டியது அநாவசியம் என்கிற ஸந்தேஹம் வராமலிருப்பதற்காக சீக்ஷாசாஸ்திர கரம்படி உபநிஷத்தைப் படிக்கவேண்டுமென நறிவிப்பதற்கு சிஷ்யாயாம் சொல்லக் கூடாதுகிறது இங்கு 'சீக்ஷாம், என்கிற பதத்திற்கு சிஷ்யாசாஸ்திரத்தை என்றாவது எழுத்து முதலியவற்றை யென்றாவது பொருள் சொல்லக்கூடும் சிஷ்யா என்பது சீக்ஷா, என்று நீட்டப்பட்டது; இப்படி நீட்டுவது லோகத்தில் கூடாதாயினும் வேதத்தில் கூடும் இந்த சிஷ்யை நன்றாகச் சொல்லுகின்றும் வ்யாக்யாயாம், யென்கிற பதம் சூக்தி, என்கிற காதவிலிந்து பிறந்து வரணமாகவது அகரம் முதலிய வெழுத்துக்கள் ஸவரமாகவது உதாததம் முதலியவை மாதரையாவது ஹரஸவம் திராகம் முதலியவை பலமாகவது பரயநம் ஸாமமாகவது வரணங்களை ஸாமமாக உச்சரிப்பது ஸந்தாநமாகவது எழுத்துக்களைச் சொத்த உச்சரிப்பது இவை நன்றாய் தெளியவேண்டியவையாம் ஆகையால் இவற்றைச் சொல்லுகிற ஆதாயம் சொல்லப்பட்டது இது மேலுபயோகப்படுவது

உதா விஷ்ணுவின்னுடைய ரூபம் வரணம் முதலியவற்றை உடைத்து அந்நவரணம் முதலியவற்றை உச்சரிப்பது முதலியவற்றை யுண்டு பண்ணுகிறது அத்தொல்புருஷர்கள் அந்தத் காரியங்களைச் செய்கிறார்களா அந்த ரூபங்களுக்கு அந்தந்த வரணம் முதலியவற்றிற்குப் பேராகியவையே பேராசன்தான் இவை வாசகரூபங்களாம்

ஹம்-ஹா சிஷ்யு என்கிற வேதாங்கத்திற்கு உபயோகம் சொல்லப்படுகிறது ஒவ்வொரு வேதங்கத்தினாலும் வேதத்திற்கு உபசாரமுண்டாகையால் வேதாங்கமெல்லாவற்றையும் முழுக்காவாய் வேதத்தினாலே பரமஜ்ஞாநத்தை விருப்புகிறவா அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது கருத்து சிஷ்யு என்பது சிஷ்யு என நீண்டு கிடக்கிறது சிஷ்யுயில் சொல்ல படு மனவயாவன - வரணங்கள் ஸவரங்கள், மாத்நிரைகள், யதநங்கள், முதலியவை வரணங்களாவன - அறுபத்துமூன்று அல்லது அறுபத்துநான்கு, என்று சிவமத்தத்தில் சொல்லப்பட்ட அகரம் முதலிய எழுத்துக்கள் ஸவரமாகவது-உதாததம் அதுதாததம், முதலியவை மாதரையாவது - ஹரஸவம் ஒருமாத்நிரை திராகம் இரண்டிமாத்நிரைகள் என்று இவ்வாறு சொல்லப்படுமவை, பலமாகவது அறுப பராணம் மகாபராணம் என்று சொல்லப்படுகிற யதநங்கள் ஸாமமாகவது கருஷ்டம் பரதம் முதலிய ஏழு ஸவரங்கள் ஸந்தாநமாகவது - வரணங்கள் பதங்கள் இவற்றின் ஸம்மலிகை

ஓம் எவமபாஸது, வசிவாஸுரவ்யு முதல ரூபம், உத்ரரா - மேலிருக்கிற, 3 பம் - காளத்தெலுமபாஸது, உத்ரராஸுரவ்யு மேலருபம், யாஸ வாயாஸது, ஸங்கி - ஸந்தியாகிற ஐஹா - நாககாளது, ஸாஸாஸு - தாகமாகிறது ஐதி - இப்படி, ஸயுராது ஆதமவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது உதி ஐதா - இப்படி சொல்லப்பட்ட இவை, பிஹாஸம் ஹிதா - மஹாஸமககளாகின்றன ஸுராஸுராதா - வயாகதயாக ந செயக ரா - ஓத, பிஹாஸம் ஹிதா - மஹாஸமஹிகைகளை, வஸய - பகதயா, பெடி அறிகிறேன, (அவன்) ப்ரஜிபா - ஸந்தாராகோமம், ப்ரப - பசுக்களோடும், ப்ரஹ்மவயுடலெந் பரமதேஜஸஸோமம், நாபு - அம் முதலிய வற்றோடும், ஸுவயமெ - சுவாகதமென்ற, கொடுக்க வேகத்தோடும், ஸங்கிபதெ - சேருகிறான் (அநாவது இவற்றையெல்லாம் மடைகிறுள்ளென்றவாறு) ஸங்கி - “ஆயாசஸந்தி” என்கிற வாகடம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், சூவாராஜ்வெ - ப்ரப - ப்ரப - “இதயகிபாஜம்” என்கிற வாகடம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், கொடுக்க - “ஸ்வாகதேஜஸஸோம” என்கிற வரையிலொரு பஞ்சாதியும் மாத் ஓத அதுவாகத்தில நாலு பஞ்சாதிகளடங்கி யிருக்கின்றன

ஸா - ஹ - ரா - ஹ இப்போது ஸமஹிதோபநிஷதது சொல்லப்படுகிறது இந்த ஸமஹிதோபநிஷதத்தை யறிவதினால் வருகிற யசஸஸம் பரமமதேஜஸஸம், எனக்கும் என் னுசாரியனுக்கும் ஸமானமாயுண்டாகவேணும் செய்து பராததிககின்றான் சிஷ்ய ஓ இதை பலனைபடையாத்தினால் பராததிபான ஆசாரியனாகில் ஓத பலனை யடை யுமா என்பதால் பராததிககமாட்டான் கருசாததது யிருப்பவனன்றோ ஆசாரிய னுடன

பஸ்ரஜஸாஜிஷ்வொலிஸராஸவ | மஹொஹொயாபுஜிஸாஸ ஸம்
ஷஹவ | ஸவெஜெ, ரஜெயயாஸுனொது | சுஜிதஸுஜெயயாரவொ
புபாஸம் | ஸரீராவெவிஷ்ஷணம் | ஜிஹாஜெயபுஜிதா | சுணபு ஹொ
ம ரிவிஸுமம் | ப்ரஹ்ணிகொபொலிஜெயயாவிமதி | ஸு - ஸ்வெ
மொபாப | சுவஹ்விதநாநா ||

சு - ஸாணாஸீராதநம் | வாலாஸ் லிஜிமாவஸு | சுணவாநெயஸ
வபா | கதெ - ஜெயிபயாவஹ | கொஜிஸாஸு - ஸிஸுஹஸாஹ |
ஸாபதே - ப்ரஹ்மவாரிணஸாஹ | ப்ரபாஜநெயா - கிஸாஹ | ப்ரபா
பாபு - லொஸா - கிஸாஹ | சுணாஹ - ப்ர - விஸா - கிஸாஹ | ஸஜி - ம
ப்ர - விஸாஹ ||

சு - ஸிஸுஹஸு - ஸாபெ | கிஹாஹ - ஸிஸு - ஜெஸாஹ | ப்ரபா
வ - ப்ர - வதாயதி | ப்ரபா - ஸா - சுஹ - ஹ | ஸ - ஸா - ப்ர - ஹ - வாரிண |

ணம் - பிரமமாகிற கததிக்கி, கொஸம் - உறையாக ஸலி - ஆகிறாய், லெய
யா - உலகத்திலுள்ள பொருள்களின் அறிவினாலே, விஹிதம் - மறைக்கப
பட்டவனாக, (ஈலி - ஆகிறாய்) அதாவது உறையில் கததி யெப்படி தோற
றுகிறதோ அப்படியே பிரமமத்தை யறியவிடமாக யிருக்கிறாய் கேவலம்
உலகத்திற் அறிவால் மறைந்து யிருக்கிறாய், (ஈம்) பரமாத்மாவுக்கு பொக
ஷம்போல இருப்பிடமாக யிருக்கிறாய் அதாவது பிரமமத்தைச் சொல்லும்
பதம் என்று கருத்து, லெய்யாவிஹிதம் - புத்தியினால் நிறைந்திருக்கிறாய்
அல்லது புத்தியை யுணடுபண்ணுகிறாய், செ எனனுடைய, ஸூத் - கேள்
வியினாலுண்டான காதமவின னறியை, மொவாய - காப்பாற்று அதாவது
மறவாமல் யெப்பொழுதும் மனதிலிருக்கும்படி செய், சூவஹம் - உண்டு
பண்ணுவதாயும், விதநாநா - விஸ்தாரப்படுத்துவதாயும், ஸ்வீரம் - சீக்கி
றம், கூர்வாணா நிறைவேறுகிறதாயுமிருக்கிற (எனதயென்றால்) சூத்ரம்.
எனக்கு, வாலாஸி - வஸ்திரங்களுக்கும், லீ - எனக்கு, மவஸு பசுக்களை
யும், கூந்வாநெய் சாப்பிடும் வஸ்துக்களையும் குடிக்கும் வஸ்துக்களையும்,
ஸவாடா - எககாலத்திலும், வா - யாதொரு லட்சுமியானவன் (ஹவதி -
இருக்கிறானோ) கா - அந்த மொஸீராம் - ஆடு முதலிய மயிருள்ளவைக
ளோடு கூடியதாயும், வஸூலிஸூஹ - வேறு பசுக்களோடும் கூடியதாய் யிரு
க்கிற, ஸூயம் - லட்சுமியை, சுதம் - அந்த வறியவைக்கொடுத்த பிறகு, சூவ
ஹ - உண்டாகச்செய், ஸூவஹா - என்று சொல்லுகிற மந்திரங்கள் ஐமத்தி
லுபயோகிப்பதைக் காண்பிவைக்கிறது), (ஈம்) (யதம் எந்த காரணத்தினால்,
கூம் - நீ), சூவஹம் - உண்டுபண்ணுகிறவனோ, விதநாநா - விருத்தி
பண்ணுகிறவனோ, சுதம் - ஆகையால், செ - எனக்கு, ஸீரம் - மரவுரியை
வாலாஸி - வஸ்திரங்களுக்கும், மாவஸு - பசுக்களையும் கூந்வாநெய் -
சாப்பிடும் வஸ்துக்களையும் குடிக்கும் வஸ்துக்களையும், ஸவாடா - யெப
பொழுதும், கூவாணாஸு - செய்கிறவளாய்க்கொண்டு, மொஸீராம் -
அதிகமாயிருக்கிற, ஸூயம் - வேதமாகிற சம்பத்தை, வஸூலிஸூஹ யகயத்
திறகுபயோகிக்கும் பசுக்களுடன், சூவஹ - உண்டுபண்ணு, ஸூவஹாரி
ணம் - பிரமசாய்விருத்தத்தை யனுஷ்டிக்கும்வர்கள், லீ - என்னைக் குறித்து
சூயஹ - வரட்டும், ஜெந - ஜனங்களுக்குள், யஸம் - கீதத்தியையுடையவ
னாக, ஸலாரி - ஆக்ககடவேன, வஸூலிஸு பணமுடையவர்களுக்குள், ஸூ
யாநு - உயாதவனாக, ஸலாரி - ஆக்ககடவேன, (ஸூவஹா - எனபது முன்
போலவே) ஹெஹ வாராய பூஜிக்கத்தகுந்தவனே, (ஈம்) ஹெஹ வாராய
ஐசுவரியமே, சு - முனகூறிய, கூா - உனனை, ப்விஸாரி - அடையக்
கடவேன, (ஈம்) ப்விஸாரி - அடைந்து உன்னுடன் ஒன்றாகக் கடவேன
(கூம் - நீ), ஹெஹ - வாராய (ஐசுவரியமே) பூஜயானவனே, (ஈம் - முன்

கூறிய, (கூம் - நீ), சோ - எனனை, ப்ர விஸா - அடையக்கடவாய, (ஸம்) (முன
 ருக்கச் சோக்கக்கடவாய) ஹெஹம் - பூஜயனுவனே, ஸஹஸ்ரஸாரவெ -
 அனேக பேதங்கையுடைய, தஷ்விந - மேற்கூறிய, க்ஷயி - உன்னிடத்தில்,
 கூஹம் - நான் - நிஜீஜெ - பாவத்தைப் போக்குகிறேன், (யம்) ஹெஹம் -
 வாராய ஐசுவரியமே, ஸஹஸ்ரஸாரவெ - அனேக விதமான, தஷ்விந அந்த,
 க்ஷயி உன்னிடத்தில், (ப்ர)விஷ்டி - சோந்திருக்கிற கூஹம் - நான், நிஜீ
 ஜெ - பாபத்தைப்போக்கி சுத்தனாகிறேன், யயா - எவ்விதமாக, சூவஃ -
 ஜலங்கள், ப்ரவதா - பள்ளமான விடத்தால், யனி - போகிறதுகளோ, (ஸம்)
 ப்ரவதாஃ - ஓடுகிற, சூவஃ - ஜலங்கள், யயா - எவ்வண்ணமாக, (ஃஸம் -
 திக்குக்களை) யனி - அடைகிறதுகளோ யயா - எவ்வண்ணமாக, சோஸாஃ -
 மாதங்கள் கூஹஜ-ஸம் - வருஷத்தை, யனி - அடைகிறதுகளோ, (ஸம்)
 கூஹஜ-ஸம் - சூரியனை, ஹெயாதஃ - வாராய பரமாதமாவே, ஹவம் - இந
 கப் பிரகாரம், சோ - எனனை, ப்ரஹ்மவாரிணஃ பிரமமசாரிகள், ஸவ-ஃ -
 எல்லாவிடத்தில் நின்றும், சூயஹ - வரட்டும, ப்ரகிவெஸம் - சமீபத்தி
 லிருக்கும் வீடாக, கூஸி - ஆகிறீர், சோ எனனை, ப்ரவாஹி - மிகவும் காப
 பாதது, (ஸம்)ப்ரவாஹி - பிரகாசம் பண்ணு, சோ - எனனை, ப்ரவஹிஸவ-
 அடைவாயாக (அதாவது அடைந்து உன்னுடன் நன்றாகச்செய, (ஸம்)ப்ரவ
 ஹிஸ - உன்னையே சரணமடைந்தவனாகச் செய

ஸம் ஹா அறிவை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தையும் தனத்தை விரும்புகிறவனு
 க்கு ஜோமத்தையும் இந்த அனுவாகம் சொல்லுகிறது இதில் (ஸருதமமேகோபாய)
 என்கிற அனுவம் புத்தியை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தைச் சொல்லுகிறது மேல
 முடியும் வகையில் தனத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஜோமத்தைச் சொல்லுகிறது தனமா
 னது காமங்களுக்கு ரூபயோகப்படுகிறது காமங்களைச் செய்வதால் பாவங்கள் தொலை
 கின்றன பாவங்கள் ஒழிந்தால் பிரமமவீதத்தை தோனுகிறது அதெப்படி யெனில்,
 ஜாநஸூதநிதெவம்ஸாங்க்யபாஸ்வாவஸூகஸி-ணஃ யயாஹஸ-தெவ
 ப்ரவெஸூபஸூஹூதாநஸூதநி என்று ஸயிருதியில் சொல்லப்படுதலால்

(ஸா ஹா) பிரமமவீதத்தையே யடைவதற்குப் பிரணவத்தை யந்த மந்திரத்தால்
 பிரார்த்திக்கவேண்டியது இதில் (ஆவஹதீ) எனபது முதல் லக்ஷமியைப் பிரார்த்திக்க
 வேண்டியது

ஹஹ-ஃவஸுவாரிதிவாவனதாவ்விஸுராவூஹதயஃ | தாவாஸி-
 ஹவெஸுதாவதூக்-ஃ | சோஹாவஸூஃப்ரவெஷ்யதெ | சோஹதி |
 தஸ்ப்ரஹ | ஸசூதா | சுமநநுநுஷெவதாஃ | ஹாரிதிவாக்யம்வொ
 கஃ | ஹவஹதூஹாரிக்ஷம் | ஸாவாரிதூஸளவொகஃ ||க||

சோஹதூஷிதூ | சூஷிதெநவாவஸவெஷ்வொகாஸிவியவெ |
 ஹாரிதிவாக்யம் | ஹவஹதிவாயம் | ஸாவாரிதூஷிதூ | சோஹதிவ

பு. 2௦ : உழுவிவாவாவவவ-தாணிஜெஜாதீத் ஒழிவிவியகெ | ஸுரிதிவாஜ
௨ : ஸுவவதிவாஜாதி | ஸுவரிதிவஜத் ஒழி ||௨||

உறையகிழை | பூழ்ணாவாவஸவெடுவெடாஜீயீயென | லுரி
 திடுவெபுரணம் | லுவயகிவாநம் | லுவாரிதிவுரநம் | ஜிஹதகு
 நம் | சுநெநவாவஸவெடுபுரணாஜீயீயென | தாவாணதாஸுதஸு
 தாபுர | உதஸுதவெபுரவாஹுதயம் | தாபொவெத | லுவெடி
 பூழ்ண | லுவெடுவெடுவெடாஜீயீயென || ௩ || ஸவளவெடுகாயஜ
 ௧ || உடுவெடுவெடு | உதிவெடுகாயஜ ||

భూర్భువఃస్సువరితివావీతా స్త్రిస్త్రీవాన్మృతయః । తాసాముహూస్తైతాంచకుభీకాం । మా
హాచమశ్ర్యఃప్రచేదయతే । మహాఇతి । తద్బ్రహ్మ । సతత్త్వ । అక్తాశ్చనాన్యదేవతాః । భూరితి
వాఅయంలూకః । భువఇత్యంతురిక్షం । సువరిత్యసౌలూకః । ౧ ॥

మహాఇత్యాదిత్యః । అదిత్యేనవాపసర్వే లోకామహీయంతే । భూరితివాఙ్మిః । భువ
 ఇతివాఙ్మిః । సుషరిత్యాదిత్యః । మహాఇతిచంద్రమాః । చంద్రమసా గావసర్వాణా జ్యోతిగ్గీ
 మహీయంతే । భూరితివాఙ్మిః । భువఇతిసామాని । సుషరితియఙ్గీః । ౨ ।

మహాభరిబ్రహ్మ । బ్రహ్మజావాపసర్వే జేదామహీయంతే । భూపితైవై ప్రాణః । భువభక్త్య
పాశః । సువసితీవ్యాసః । మహాభక్త్యన్నం । అన్నేనవాపసర్వే । పాణామహీయంతే । తావా
వీతాశ్చత్రస్త్వకుధాః । చత్రస్త్వత్రోవ్యావృతయ తాయోవేద । సవేదబ్రహ్మ । సర్వేన్న
జేదాబలిమాహంతి ॥ ౩ ॥ అసౌలోకోయమాగ్నివేదజ్యేయ ॥ అమ ॥ ౩ ॥

(ப - ம) ஊர்தி - ஊவம் ஸாவம் - ஐதிவா - பூ புல ஸாவ எனது, வனதாம் - இநத, கிபூ - மூனதம், வுரஹுதயம் - வயாகருதி யெனது பெயர பெற்றதுகள், ராஹாஹலுஹம் - மீகாசமஸரெனகிற இருஷியின பிள்ளை, ஹதாம் - மேலசொல்லப்போகிறதை, தாஸாம் - அவைகளுக்கூ, வதூசூ - நானகாவதான வயாகருதியாக, பூவெஹுதெஹுஹு-கண டறிநதார, (100) - சொலதுகிறார், பஹுதி - மக எனகிற, தக - அநத வயாகருதியானது, பூஹ - பிரமமம், ஸம் - அநத வயாகருதியானது, சூதா - எல்லாவற்றையும் விபாபரிககிறது சுநுராம் - வேறுன, ஹெவதாம் - தேவர்கள், சம்மாதி - அவயவங்கள், ஹரிதிவா - பூ எனகித கானது, சுயம் - இநத, யொகம் - உலகம், ஹுஹதி - புல எனகிறதானது, சுநுரிக்கம் - ஆகாயம், ஸாவரிதி - ஸாவ எனகிறதானது, சுஸன் - இநத, யொகம் - ஸவாககலோகம், பஹுதி - மக எனகிறதாவது, சூதிதம் - சூரியன், சூதி தெநாவவ - சூரியனாலதானே, ஸவெஹு - எல்லா, யொகாம் - உலகங் கள், பஹுதி - விருத்தியை யடைகிறதுகள், (100) பூனையை யடைகிற

துகள், ஹரிசிவா - பூ என்கிறதானது, சுக் - நெருப்பு, ஹவயதி-புவ
என்கிறதானது, வாயு - காற்று, ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது,
சூரிதி - சூரியன், பிஹதி - மக என்கிறதானது, வாயு - சந்திரன்,
வாயுவாவ-சந்திரனாலதானே, ஸவ-ஸ-எலலா, நெரு-சூரிதி-
பிரகாசகரும வஸதுகள், பிஹதி - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஸ) -
பூஜையை யடைகிறதுகள், ஹரிசிவா - பூ என்கிறதானது, பிஹ - நுகவே
தங்கள், ஸுவரிதி - புவ என்கிறதானது, ஸாரிதி சாமவேதங்கள், ஸுவ
ரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, யஜுதி - யஜு-வேதங்கள், பிஹதி -
மக என்கிறதானது, பூ - பிரமம், பூ-பூ-பூ-பூ - பிரமத்தினாலே
தானே, ஸவ-ஸ-எலலா, நெரு-சூரிதி - வேதங்கள், பிஹதி - விருத்தியடை
கிறதுகள், (ஸ) பூஜையை யடைகிறதானது, ஹரிசிவெ - பூ என்கிறதா
னது, பூ - பிரமம், ஹவயதி - புவ என்கிறதானது, சுவா -
அபானன் என்கிறது, ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, வாயு - வியா
ன் என்கிறது, பிஹதி - மக என்கிறதானது, சுக் - சாபபிடும வஸது
சுநெருநவாவ - சாபபிடும வஸதுவினாலேதானே, ஸவ-ஸ-எலலா, பூ
ரிதி - பஞ்சப பிரமன்களும், பிஹதி - விருத்தியடைகிறதுகள்,
(ஸ) - பூஜையை யடைகிறதுகள், தாவா - மேற்கூறிய, வாயு - இந்த,
வாயு - நான்கு வயாகரிதிகளும், வாயு - நான்கு வகைப்பட்டது
வாயு - நான்காயிருக்கிற, வாயு-வாயு-வாயு வயாகருதிகளும், வாயு -
நான்கு வகையுடையதுகள், தாவா-மேற்கூறிய அந்த வயாகருதிகளை, யு -
எவன், நெரு - அறியுகிறானே, ஸ - அவன், பூ - பிரமத்தை, நெரு-
அறியுகிறான், ஸவ-ஸ-எலலா, நெரு-சூரிதி - தேவர்களும், சுநெரு - இவன்
பொருட்டி, வாயு - பூஜையை, சூவஹதி - செய்கிறார்கள்,

(ஸ - ஹ) இந்த வஸுவாகத்தால் வயாகருதி ரூபமாயிருக்கிற பிரமத்தின்
தியானமானது ஸவரராஜ்யம் யென்கிற ஸவாகத்தாக கரணயிருத்தலைக் குறித்து
சொல்லப்படுகிறது மேல அஸுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற விசேஷங்களோடு கூடின
பிரமமாக மக என்கிற வயாகருதியையும் மற்றமூன்று வயாகருதிகளையும் மேற்கூறிய
நான்கு விதங்களாக வரியுமவன் சவாகத்தாக கரணயிருக்கிற யெவ்வாத தேவர்களும்
அவனுக்குப் பூஜையெய்கிறார்கள்

(ஸ - ஹ) மேல அஸுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிரமவித்தைக்கு அவன்
மான வயாகருதி தியானம் இந்த அஸுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது மக என்கிறது
பெரியதான வஸதுவைச் சொல்லுமாதலால் அதுவே பிரமம், மற்ற தேவர்கள் அந்த
பிரமத்தின் சரீரங்கள் இவரு தேவர்கள் என்கிறது யெவ்வாத பொருளையும் காட்டுகிறது
மேற்கூறிய நான்கு விதமாய் வயாகரிதிகளை யெவன் தியானம் செய்கிறானே அவனு
க்கு மேல அஸுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிரமவித்தை யுண்டாகிறது

புதிதிஷ்டி இருக்கிறான், ஸுவாஸிதி - ஸுவ என்கிற வயாகருதி ரூபியாய், சூஷிதெ - சூரியனில், புதிதிஷ்டி - இருக்கிறான், சிவஹதி - மக என்கிற வயாகருதியாய், ப்ரஹ்மணி - சதுமுகனிடத்தில், புதிதிஷ்டி - இருக்கிறான், ஸாராஜ்யம் - தானே யாசனாகயிருக்கிறதை, சூஷிதெ அடைகிறான், சிவஹதி - யெல்லா மனதிற்கு மதிப்பியான தன்மையை, சூஷிதெ - அடைகிறான், வாஸ்தி - வாகருதிகளுக்கு அரசனாகவும், வக்ஷுஷி - கண்களுக்கு அரசனாகவும், ஸ்ரோத்ருவதி - காதுகளுக்கு, அரசனாகவும், விஜ்ஞாநவதி - அறிவுக்கு அரசனாகவும், தக் - அதைவிட அதிகமாக, வந்தக் - இதுவானது, ஹதி - உண்டாகிறது சூகாஸாஸாரீரம் - ஆகாயமபோல சூக்ஷ்மமான சரீரத்தையுடையதாயும், ஸக்ஷாந் மெய்யான தன்மையையுடையதாயும், ப்ரணாராஜம் - பிராணன்களிடத்திலேயே விளையாடையுடையதாயும், சிவஹதி - சுகத்தைக் கொடுக்கத்தக்க மனத்தையுடையதாயும், ஸாநிஸ்ப்யம் - சாந்தியால் நிரம்பினதாயும், சுபீதம் - மண்ணிலல்லாததாய் மிருக்கிற, ப்ரஹ்ம - பிரம்மமானது, (ஹதி - ஆகிறது), ஹெபாந் நயொம - வாராய் பிராணனையோகயமென்கிற சிஷ்யனே, ஹதி - என்று, உவாஸ - தியானம் செய், (நம் - பதார்த்தங்களினுடையவும் அவையங்களுடையவும் பேதம்), தாஸகெகெவெரண - தாடைகளினருமே, யவஹி - யாதொரு உததநாயானது, ஹஹ - பசுவினமுலைபோல, ஸவஹி - தொங்குகிறதோ, ஸா - அந்த நாயானது, ஹெயொநி - மோக்ஷமெனயிற ஐசுவரியத்தை யடைகிற ஜீவனுக்கு வெளிப்படுகிறவழி, யக் - எந்த வழியில், ஸவஹ - இந்த, கெஸாஹி - பிரம்மாருத்திரன் இவர்களுக்குக் காரணமான மகாவிஷ்ணுவானவா, விவஹி - விசேஷமாக யிருக்கிறாரோ, ஸாராஜ்யம் - காமங்களுக்கு கீழ்படியாமையை, சூஷிதெ - அடைகிறான், சிவஹதி - மனதுகளுக்கு யஜமானனான தன்மையை, சூஷிதெ - அடைகிறான், தக் - அதற்குப் பிறகு, வந்தக் - இதுவானது, ஹதி - உண்டாகிறது (எது வென்றால்), சூகாஸாஸாரீரம் - விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடினதாயும், ப்ரஹ்ம - விளங்குகிற பரபிரம்மத்தின் ஸவருபத்தோடு கூடினதாயும், ஸக்ஷாந் ப்ரணாராஜம் - நித்திய சூரிகளுக்கும் முகதர்களுக்கும் பிராணனபோன்ற பிரம்மத்தையே போகயமாகவுடையதாயும், சிவஹதி - நினைத்த மாதிரிதில் உண்டாகும் ஆனந்தத்தையுடையதாயும், ஸாநிஸ்ப்யம் - சாந்தியோடே கூடினதாயும், சுபீதம் - சமசாரமில்லாததாயும், ஹதி - ஆகிறது

(ஸ்ரம் - ஹ) மேற்கூறிய வயாகருதிகளில் மக என்கிற வயாகருதியை சதுமுகப் பிரம்மரூபமாகவும், மற்ற வயாகருதி ரூபங்களான யெல்லா வஸதுகளையும் பிரா

மமாவின் அகங்கனாகவும் தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு அப்படி தியானம் செய்யப்படும பிரமமாவின்மீடமும் அப்படி தியானம் செய்வதாலுண்டாகும் பயனும் அப்பயனை யடையும் வழியும் இவை சொல்லப்படுகிறது மேற்கூறிய பிரமமா ஹிருதயகமலமென கிற ஆகாயத்திலிருக்கிறான் மன்தால் அறியத்தக்கவன மரணமில்லாதவன் விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடியவன் அவனை யறியும் வழியாவது இரண்டு தாடைகளின் நடுவில் எந்த நாடி தொடங்குகிறதோ எந்த மண்டையில் மயிர்களின் அடிபாகம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த மண்டையோட்டில் கிளம்பியிருக்கிறது எந்த நாடியோ அதுதான் அவனை யறியும் வழி இப்படி யறிந்தவன் மேற்கூறிய காடியில் வெளிக்கிளம்பி கிரம மாய பூ பூவ ஸாவ என்கிற மூன்று வ்யாகருகி ரூபியாய அகநி வாயு ரூபியன் இதுகளி டத்திலே சேருத மக என்கிற பிரமமாவின்மீடத்தில் சேருகிறான் அந்த பிரமமாவுடன் ஒன்றாய பிரமமாவின் தன்மைகளை யடைகிறான் எல்லாப் பொருள்களும் இந்தப் பிரம மாவுக்கு அவயவமாதலால் மனது முதலாகிய எல்லாப் புலன்களுக்கும் யஜமானனாகி றான் பிறகு பிரமமத்தான் ஒன்றாய விடுகிறான்

(௩௧ - ௩௮) மேற்கூறிய வ்யாகருகி தியானத்திற்கு அகநியான பிரமமவீத்தை யும் அதின் மயனும் இந்த வனுவாகத்திலே சொல்லப்படுகிறது ஹிருதயகமலத்தின் நடு வில் நல்லமன்தால் அறியத்தக்கவராயும் ஸமசார ஸம்பந்தமில்லாதவனாயும் விளங்குகிற சரீரத்தோடு எவன் இருக்கிறானோ, அவனே பரமாதமா, அவனையே தியானம் செய்ய வேண்டுமே எப்படி தியானம் பண்ணி மோகூதத்தை யடையப்போகிறவனுக்கு வழியே தென்றால், தாடைகளின் நடுவே பசுவின் முலைபோல எந்த நாடிதொடங்குகிறதோ எந்த வழியில் போகிறவனுக்கு பிரமமா ருத்திரன் இவர்களுக்கும் காரணமாய் இவர்களை சங்க ரிக்கும்வனான பரமாதமா அடையத்தக்கவனோ, அதுவே வழி இப்படி தியானம் செய்வ னன் அந்த காலத்தில் மண்டையோட்டைப் பிளந்துகொண்டு பூ என்கிற வயாகருகி யால் அகநிலோகத்திலிருக்கிறான் மோகூதம் போகிறவர்கள் எல்லாருக்கும் அகநிலோ கத்தில் போகிறது பொதுவாயிருந்தபோதிலும் இந்த வயாகருகி தியானத்தோடுகூடிய இரத்த பிரமமவீதையை யனுஷ்டித்தவனுக்கு சிலகாலம் அந்தந்த உலகங்களில் சாவ தாசமுண்டு பிறகு காமங்களுக்கு கீழ்ப்படியாதவனாக வாகிறான், தான் நினைத்த மாத்திர த்தில் எல்லாப் பலன்களாலுண்டான அறிவுகளும் சுகங்களும் உண்டாகின்றன நித் திய ரூபிகளும் முகதார்களும் எப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற பிரமத்தை யே இவனும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான் "யமகாமகாமயதேஸஸோஸயஸமக லபாதேவஸமுத்திஷ்டதி" என்று சுருகிசொல்லுகிறபடியே நினைத்தபோதே எல்லா ஆனந்தங்களு முண்டாகிறது, ஸமசாரசம்பந்த மில்லாதவனாக வாகிறான்

வ்யுபியுஷாரிக்ஷுஷுளஹிஸொவாஹாரதிராஃ | சுத்யிவ-பாய-ராராஹி
த்யுஸாந-பிராநக்ஷத்ராணிசூவஸுஷயபொவநஸூதயசூகாஸூகூத்ரா | உத்யு
யிவஹ-கம் | சுயாப்யுரூகம் | ப்ராணொவ்யூரொநாவாநஉதாநஸூபிராநம் |
வக்ஷுஸொரூத்ரெநாஹு | உபி-பிராந் வஸ்தீஸாவாஸுபிரஜா | வந-தடியி
வியாபஜவிரவொவஸ்வாஹ்வாஹுயீ வவ-ஃ || ௧ || வொவெநெநவவாஹுயீ
வ்யுணொ-தீதி | வவ-புரெசிக்ஷவ|வவ-புரெசிக்ஷ-ந-வாஹு ||

புநிஷ்ணுஸ்கம்ந்யூகி-சீ-வாஸ்க்ஷி|| ௧ || பூ ரூய்யாஸகிஷ்ணு-ப்ரமான்சு-தா-பிபச
உஷ்ணு-வந்ஸூதய-பச-பச-தா | ஷ்ணு-பிபச | பச-பச-தா | ப்ரா-ந்யூஸி-பா

(170 - ஹா) வயதாகுதி ரூபமான பிரமத்தைத் தியானம் செய்யும்படி முன்ன ஹுவாகத்திவ சொல்லி இந்த அனுவாகத்தில சாங்கத ரூபமாய் தியானம் பண்ணச் சொல்லுகிறது பாகத்தமென்றால் பங்குகியோடே சேருததற்கும் பெயர் பங்குகியென் றால் வேதத்தில் ஒரு சாத்தன; அது ஐந்து பதங்கனோடே கூடியது ஆதலால் ஐந்தாகக் கூடியிருக்கும் பொருள்களெல்லாம் மேறசொன்ன சந்தஸ்களுக்குச் சரியாயிருத்தலால் இப்பொருள்களையும் பாகத்தமென்று சொல்லுகிறது அப்படியே சுருதியிலும் 'பமசப தாபங்கத பாகத்தோஜு' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் இதற்கு அநி பூதமென்று சொல்லப்பட்டது பதினாந்து பொருள்களாதலால் மூன்று பாகத்தம் அநில பூமிமுதல் ஐந்துக்கு உலகபாகத்தமென்றும், நெருப்பு முதல் ஐந்துக்கு தேவதாபாங்கத் தமென்றும், ஐலம் முதலான ஐந்துக்குப் பூதபாங்கத்தமென்றும், பிராணன் முதலான ஐந்துக்கு வாயு பாகத்தமென்றும், கண் முதலான ஐந்துக்கு இடநிரிய பாகத்தமென் றும், தோல முதலான ஐந்துக்குக் காது பாகத்தமென்றும் இவைகளை ஆறு பாகத்தமாக வாகப் பிரித்து இவைகளைத் தியானம் செய்கிறவன் மெற்கூறிய பாகத்தங்களை நிறைந திருக்கிறான் அதாவது மேற்கூறிய பாங்கத்தங்களில் நிறைந்திருக்கிற பிராமமாவதுடன் ஒன்றாகிறான் என்று இருவி சொன்னார்

(ஸூ - ஹ - ரா - ஹ) பரமமத்தியானத்திற்கு முக்யமான ஆதாரமாதலால் பரணவத்தை இந்த அனுவாகத்தில ஸதோத்திரம் செய்கிறது

ஐ-கூண்டவ்யாய்யப்யவவநெநு | ஸகூண்டவ்யாய்யப்யவவநெநு
கவ்யஸூய்யப்யவவநெநு | கபிஸூய்யப்யவவநெநு | ஸபிஸூய்ய
ப்யப்யவவநெநு | சுமயஸூய்யப்யவவநெநு | சுமிஹாசூய்ய
வ்யப்யப்யவவநெநு | சுத்யயஸூய்யப்யப்யவவநெநு | சிநாஷு
வ்யப்யப்யவவநெநு | ப்ரஜாவ்யாய்யப்யவவநெநு ||

ப்ரஜாவ்யாய்யப்யவவநெநு | ப்ரஜாபிஸூய்யப்யவவநெநு |
ஸகூபிதிஸகூவவாராயீதாரி | கவஹிதவொகிதூவ்வாராஸிஷி |
வ்யாய்யப்யவவநெநுவெகிநாகொகிஷிஷி | கபிதவவ்யிதவ | ப்ர
ஜாவ்யாய்யப்யவவநெநவஷு || உதிநவொகிநாவாகி ||

ஐகூண்டவ்யாய்யப்யவவநெநு | ஸகூண்டவ்யாய்யப்யவவநெநு |
கவ்யஸூய்யப்யவவநெநு | கபிஸூய்யப்யவவநெநு | ஸபிஸூய்ய
ப்யப்யவவநெநு | சுமயஸூய்யப்யவவநெநு | சுமிஹாசூய்ய
வ்யப்யப்யவவநெநு | சுத்யயஸூய்யப்யப்யவவநெநு | சிநாஷு
வ்யப்யப்யவவநெநு | ப்ரஜாவ்யாய்யப்யவவநெநு ||

ப்ரஜாவ்யாய்யப்யவவநெநு | ப்ரஜாபிஸூய்யப்யவவநெநு | ஸகூபிதிஸகூ
வவாராயீதாரி | கவஹிதவொகிதூவ்வாராஸிஷி | கபிதவவ்யிதவ | ப்ர
ஜாவ்யாய்யப்யவவநெநவஷு || உதிநவொகிநாவாகி ||

(ப - ம) ஐ-கூண்டவ்யாய்யப்யவவநெநு - வேதத்தையோதனம்
யோதனம் ஒதுவித்தனம், (சுநாஷிபாதி - அவசியம் நடத்தவேண்டிய
வைகள்), ஸகூண்டவ்யாய்யப்யவவநெநு - வேதத்தையோதனம்
யோதனம் ஒதுவித்தனம், (சுநாஷிபாதி - அவசியம் நடத்தவேண்டிய
வைகள்), கவ்யஸூய்யப்யவவநெநு - உபவாஸாதிகளால் உடம்பை சுத
தமாககுத்தனம், ஸபிஸூய்யப்யவவநெநு - வேதத்தையோதனம்
யோதனம் ஒதுவித்தனம், (சுநாஷிபாதி - அவசியம் நடத்தவேண்டிய
வைகள்), கபிஸூய்யப்யவவநெநு - வெளி
யிலிருந்து மிதிரியங்களை ஜயித்தனம், ஸகூபிதிஸகூவவாராயீதாரி -
வேதத்தையோதனம் ஒதுவித்தனம், சுத்யயஸூய்யப்யப்யவவநெநு -
அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள், சிநாஷுவ்யப்யவவநெநு -
காரண
பதனம் ஆகவியம் தகூபிதம் என்று சொல்லப்பட்ட முன்று அகநிகளும்,
(சுபாதவ்யாய்யப்யவவநெநு - வளாககவேண்டியவைகள்), ஸகூபிதிஸகூ
வவாராயீதாரி - வேதத்தையோதனம் ஒதுவித்தனம், (சுநாஷிபாதி - அவசியம் நடத்த

1. அடியவைகள்) சுழிஹோத்ரம் - அகநிஹோததிரம் என்று சொல்லப்
 பட்ட பரமமும், (ஹோதவ்யம் - ஹோமம் செய்யத்தக்கது), ஸ்ராய்யாபு
 ப்ரப வேததையோதனம் ஒதுவித்தனம், (சுநு-ஷெயெ - அவசிய
 மான வேணையவைகள்), சுதியபிவ - அதிதிகளும், (புஜிஜாஃ பூசிக
 லாக்ஷணங்கள்), ஸ்ராய்யாபு வவநெய - வேதகையோதனம் ஒது
 வித்தனம், சுநு-ஷெயெ - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), பிரநு
 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

(ரா ஹ) தினநதோஹம் பரமமத்தின தியானம் செயயவேணடியதாதலால அநத தியானத்திறகு மனது சுததமாக இருக்கவேணமொதலாலும், அப்படி மனது சுததமாக வேணடியதற்கு பாவங்கள் நீங்கவேணடியதாதலாலும், ஆதப்படி பாவங்கள் நீங்க வேணடியதற்காக நிதகிப காமங்களை யவசியம் செயயவேணடியது என்று இந்த அனு வாகத்தில சொல்லுகிறது

சுஹம்வ்யக்ஷஸ்ய) ரொரிவா | கீகி-ஃப்யஷ்டம்யிரொரிவ | ஊவ-ஃவலி
தொவாஜீநீவஸ்யி-சுலி | ஈவிண-ஃவாவ-ஃவஸம் | ஸா-ரெயாசுபி
தொகி-ஃ | ஊகி-ஃப்யஷ்டம்யிரொரிவா நாவ-ஃ | சுஹ-ஃவலி ||

அஹம்வ்யக்ஷஸ்ய | கீகி-ஃப்யஷ்டம்யிரொரிவ | ஊவ-ஃவலி | ஊவ-ஃவலி
தொவாஜீநீவஸ்யி-சுலி | ஈவிண-ஃவாவ-ஃவஸம் | ஸா-ரெயாசுபி
தொகி-ஃ | ஊகி-ஃப்யஷ்டம்யிரொரிவா நாவ-ஃ | சுஹ-ஃவலி ||

சங்கர ரங்க ராமாணுஜபாஷியங்களில் பதவுரையே மிகவும் வேறுபட
டிருப்பதால், அந்தந்த பாஷியங்களில் உள்ள பதவுரைகள் தனித்தனியே
எழுதப்பட்டிருக்கின்றன

(ரா - ப - ம) சுஹம் - நான, வ்யக்ஷஸ்ய) - ஸம்சாரமாகிற விருக்ஷத
திறகு, ரொரிவா - நடத்துகிறவன் அதாவது முளைக்கச்செய்கிறவன், ஈ -
என்னுடைய), கீகி-ஃ - புகழானது, யிரொரி - மலையினுடைய, வ்யஷ்டிவ-
துணிபோல, (ஊகி-ஃ - உயானதிருக்கிறது), ஊவ-ஃவலி-ஃ - பரிசுத்த
மான பிரமமத்தை என்னுடைய அறிவினால் விளங்கச் செய்கிறவனாகவும்,
வாஜீநீவ - சூரியனிடத்திலேபோல, ஸ்யி-ஃ - கல பரிசுத்தமான ஆதம
வஸதுவாக, சுலி - ஆகிறேன், ஸாவ-ஃவஸம் - கல வொளியோடுகூடி,
ஈவிணம் - தனத்தையோல எல்லாராலும் ஆசப்பட்டத திருந்ததாகவும்,
சுலி - ஆகிறேன் அல்லது, ஈவிணம் தனமோன்ற பரமமஞானமானது,
(யிரா - என்றோ, ஸ்வா-ஃ - அடையப்பட்டது), ஸா-ரெயா-ஃ - கல அறிவு
டன கூடினவனாயும், சுபி-தொகி-ஃ - அமுத்தகால நீளக்கப்பட்டவனாக
வும், சுலி - ஆகிறேன், ஊகி - யென்று, ஸ்வ-ஃவஸம் - திருசங்கு யென
கிற இருவியின், வெஹாநாவ-ஃ - ஆதமாவொன்று யென்கிற ஞானத
தைக குறித்துச் சொல்லும் வாதாத இது திருசங்குவினால் கண்டறியப்
பட்ட ஓர் வேதமந்திரம் ஆதமா வொன்றுயென்கிற ஆதமவிதையை இந்த
வனுவர்கத்தில தெளிவாகச் சொல்லுகிறது பரமமவியை யுண்டாகும்
பொருடே இதை ஜபிக்கவேணமே

(ரா - ப - ம) விதாதககு அங்கமாய ஜபிக்கவேணடிய மந்திரத்தைச்
சொல்லுகிறது இந்த அனுவாகம், சுஹம் - நான, வ்யக்ஷஸ்ய) - விருக்ஷத
போல வேறுடன போகத்தருந்த வஹங்காரத்திற்கு, ரொரிவா - நாசமசெய
கிறவன், (ஈ - என்னுடைய), கீகி-ஃ - காததியானது, யிரொரி - மேரு

முதலிய பாவகத்தினுடைய, பூஷ்மீவ - கொடிமுடிபோல பெயலலாராலும்
கொண்டாடத தககதாயிருக்கிறது ஊஷ்ட்வவித்ரீ - பரிசுதக வஸதுகக
ளெல்லாவற்றிலும் உயாதவனாயிருக்கிற நான், வாஜிநி - பெயலலா வஸதுக
களையும் அனுபவிக்கிற பரமாத்மாவின்னிடத்தில, ஸ்ரீதீபிவ நல்ல வழிதம்
போல அவனபுகு இடமாய, சுஷி - ஆகிறேன், (தஸு) - அந்த பரமாத்
மாவின்னுடைய) ஸுவவ-ஸம் - நல்ல வொளியோடேகூடின, சூ-விணம் -
தனமாக அதாவது அவன் அனுபவிக்கிற வஸதுவாக, சுஷி - ஆகிறேன்,
ஸு-பெயா - அந்த பரமாத்மாவுக்கு தாஸன என்கிற நல்லறிவோடுகூடின
வனாயும், சுஜீ-தம் - ஸம்சாரமில்லாதவனாயும், சுஷி-தம் - நாசமில்லாதவனா
யும், சுஷி - ஆகிறேன், ஐதி - எனது, திரிபாகோ - திருசங்கு என்கிற
ருஷியின், வெஷா-நுவவநம் - வேதமந்திரம் அவரால கண்டறியப்பட்ட
வேதமந்திரம்

வெஷி-நவபூராவரொஜ்வாவலி-நி-நு-ஸாஸி | ஸ-த்ய-வஷி |
யி-ஷ-வா | ஸாபூராய-நூ-பூ-ஷி | சூவாரூ-பூ-ய-ப-ந-நி-ஹ-த-பூ-
ஜா-த-ஹ-ஹி-வ-வ-ஷி | ஸ-த்ய-நூ-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | யி-ஷ-நூ-பூ-ஷி-த-
வ-ஷி | சு-பூ-நூ-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | ஹ-த-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | ஸாபூராய-
பூ-வ-வ-ந-ஹ-ஹ-பூ-ஷி-த-வ-ஷி ||௧||

பெ-வ-வி-தூ-கா-ரூ-ஹ-ஹ-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | தூ-த-பூ-ஷி-த-வ-ஷி-
பெ-வ-வ-வ | சூவாரூ-பூ-ஷி-த-வ-வ | சு-தூ-பூ-ஷி-த-வ-வ-பூ-ந-வ-ஷி-
நி-ஷி-பூ-ஷி | தூ-நி-வெ-வி-த-வ-ஷி | ந-ந-தூ-ரூ-ஷி | யா-ந-ஷி-
ஸ-வ-ரி-தூ-நி-தூ-நி-கூ-பூ-வ-வ-ஷி-நி ||௨||

ந-ந-தூ-ரூ-ஷி | பெ-கூ-வ-வ-ஷி-பூ-நி-வெ-வ-ஷி-
ஷ-ஹ-பூ-வ-வ-ந-ந-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | பூ-ஷி-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | சு-பூ-ஷி-பூ-ஷி-த-வ-ஷி |
பூ-ஷி-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | பூ-ஷி-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | ஸ-வ-ஷி-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | சு-பூ-ஷி-த-
வ-ஷி-பூ-ஷி-தூ-வ-வ-ஷி-தூ-வ-வ-ஷி-தூ-வ-வ-ஷி-தூ-வ-வ-ஷி ||௩||

பெ-தூ-பூ-ஷி-ஹ-ஹ-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | பூ-கூ-பூ-ஷி-தூ-ஷி | சு-தூ-பூ-ஷி-தூ-
கூ-பூ-ஷி-தூ-ஷி | பூ-பூ-த-தூ-வ-த-தூ-ஷி | தூ-பூ-தூ-வ-த-தூ-ஷி | சு-பூ-
ஷி-பூ-தூ-தூ-ஷி | பெ-தூ-பூ-ஷி-ஹ-ஹ-பூ-ஷி-த-வ-ஷி | பூ-கூ-பூ-ஷி-தூ-
சு-தூ-பூ-ஷி-தூ-கூ-பூ-ஷி-தூ-ஷி | பூ-பூ-த-தூ-வ-த-தூ-ஷி ||௪||

தூ-பூ-தூ-வ-த-தூ-ஷி | ஹ-ஷி-தூ-ஷி | ஹ-ஷி-தூ-ஷி |
ஹ-ஷி-தூ-ஷி-தூ-ஷி | ஹ-தூ-ந-பூ-ஷி-தூ-ஷி | ஹ-ஷி-தூ-ஷி-தூ-ஷி |
ஹ-ஷி-தூ-ஷி-தூ-ஷி-தூ-ஷி | ஸாபூராய-பூ-வ-வ-ந-ஹ-ஹ-பூ-ஷி-தூ-ஷி

வேதத்தையோதல ஓதுவிதல இவைகளில நின்றும், நபு:சித்தவ்யம் - தப்பாதே, டெவவித்யகாராஸ்யம் தேவாகள பிதூகன இவாகளின காரி யங்களில நின்றும் நபு:சித்தவ்யம் - தப்பாதே, சித்தாதிவ்யம் - மாதாவம் - அதாவது தாயைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, ஸவ இரு, வித்யாதிவ்யம், தகப்பனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, ஸவ - இரு, சூதாயாதிவ்யம் - ஆசிரியனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, ஸவ - இரு, சுத்யாதிவ்யம் - அதிதிகளை அதாவது விருந்தாளிகளைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, ஸவ இரு, அதாவது தெய்வத்தையோடே மேற்கூறியவர்களை யுபசரிக்க வேண்டுமென்பது, யாமி - எந்த, கபீராணி - காமங்கள், சுநவபூமி - பாவமில்லாதவர்களோ, தாமி அவைகள், சூயா-உன்னால், உவாஸ்யாமி - செய்யத்தக்கவைகள், உதாராணி வேறுபாவத்தோடு கூடியவைகள், நொ உவாஸ்யாமி - பெய்யத்தகாதவைகள், யாமி - எவைகள், சுலூகம் ஆசிரி யனுன வெங்களுடைய, ஸுஸூரிதாமி - நன்னடக்கைகளோ, தாமி - அவைகள் சூயா உன்னால், உவாஸ்யாமி செய்யத்தக்கவைகள், நொஉதாராணி - வேறு நடத்தைகள், நொஉவாஸ்யாமி - செய்யத்தகாதவைகள், பெருகை - எந்தெந்த, ஸூஹ்ணாம் - பராமணாகள், சுலூகம் ஸூயாஸ்யம் - நமக்கு உயாதவர்களோ, தெஷாம் - அவர்களுக்கு, சூயா - உன்னால், சூலுநெ - ஆசனம் முதலானவர்களாலே, ஸூலுவித்யம் - இளைப்பாறு தல செய்துவைக்கவேண்டியது அல்லது தெஷாம் - அவர்களுடைய, சூலு நெ - உட்காராதிருக்கு மிடத்தில், சூயா - உன்னால், நபு:ஸூலுவித்யம் - மூச்சுவிடக் கூடாது அதாவது அவர்கள் உட்காராது பேசிக்கொண்டிருக்கும் மிடத்தில் அவர்கள் சொல்லும் நலவாரத்தகளை சாவகாணமாய்க் கேட்க வேண்டியது அவர்களுக்கு சமமாய் மறுமொழியுரைக்கக் கூடாது, (ஸ) தெஷாம் - அவர்களுடைய, சூலுநெ - உட்காருமிடத்தில், சூயா - உன்னால், நபு:ஸூலுவித்யம் - சமமாய் உட்காருகூடாது, ஸூயா - விசுவாஸ ததினால், டெயம் கொடுக்கவேண்டியது, சுஸூயா - சிரத்தையில்லாவல, சுடெயம் - கொடுக்கக்கூடாது, ஸூயா - முகமலாசரிபுடன், டெயம் - கொடுக்கவேண்டும, ஸூயா - வெட்கத்துடன், டெயம் - கொடுக்கவேண்டியது, ஸூயா - பயத்துடன், டெயம் - கொடுக்கவேண்டியது, ஸூலுவித்யம் - சங்கலபஞ் செய்வதுடன், (ஸ) - சினேகத்துடன், டெயம் - கொடுக்கவேண்டியது, சுய - பிறகு, தெ - உனக்கு, கபீலுவித்யம் - அகநிஷேராதிராம முத லிய காமங்களில் சந்தேகமாவது, ஸூலுவித்யம் - நன்னடத்தையில் சந்தேகமாவது, ஸூலுவித்யம் - இருக்கக் கூடுமெயானால், தி - அந்த காமங்களில், தெ - எந்த, ஸூஹ்ணாம் - பராமணாகளை, ஸூலுவித்யம் - ஆலோசித்து நடத்துகிறவர்களோ, யூகாம் - வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும்

வல்லவர்களோ, சூயுக்ஷாம் - லௌகிகம் தெறிந்தவர்களோ, (ஸ்ரம் சூயு-
க்ஷாம் - அயலான புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, சுயுதிக்காம் - கோபம் ஆசை
யிலலாதவர்களோ, (ஸ்ரம்) சுயுதிக்காம் குருரமான புத்தியிலலாதவர்களோ,
யதிக்காரி - தாமத்தில விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸு - இப்பபா
களோ, தெ - அந்த பராமமணர்கள், து - அந்த காமங்களில், யயா -
எப்படி, வதெ - அந்த நடப்பபார்களோ, தயா - அப்படி, து - அந்த காம
ங்களில், வதெ - அந்த நடக்கவேண்டும், சுய - பிறகு, சுயுராஷாஷா - தெ
ஷா - தோஷமுள்ளவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்ட, து - அந்த புரு
ஷனிடத்தில, யெ - எந்த, யு - அம்மணாம் பராமமணர்கள், ஸு - பி - தம் -
ஆலோசித்துச் செய்கிறவர்களோ, யு - காம் - வேதங்களிலும் ஈசன்திரைகளி
லும் வல்லவர்களோ, சூயுக்ஷாம் - லௌகிகம் தெறிந்தவர்களோ, (ஸ்ரம்)
சூயுக்ஷாம் - அயலான புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, சுயுதிக்காம் - கோபம்
ஆசையிலலாதவர்களோ, (ஸ்ரம்) - குருரமான புத்தியிலலாதவர்களோ, யதி-
க்காரி - தாமத்தில விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸு - இப்பபா களோ,
தெ - அவர்கள், தெஷா - அந்த புருஷர்களிடத்தில, யயா - யெப்படி,
வதெ - அந்த நடப்பபார்களோ, தயா - அப்படி, தெஷா - அந்த புருஷர்களிட
த்தில, வதெ - அந்த இருக்கவேண்டும், வன்ஷா - இதுவானது, சூ -
ஸ்ரம் - சுட்டனை, வன்ஷா - இதுவானது, உவ - தெஷா - ஹிதமானவராததை,
வன்ஷா - இதுவானது, வெஷா - ஹிதமானவராததை, (ஸ்ரம்) -
ஆசாரியன் சீஷயனைக்குறித்துச் சொல்லும் வராததை, வன்ஷா - இந்த பர
காரம், உவா - ஹிதம் - நடத்தவேண்டியது வன்ஷா - இதுவானது, வன்ஷா -
உவ - இந்த மாதிரியாகவே, உவா - ஹிதம் - நடத்தவேண்டியது

(ஸ்ரம் - ஹ) இந்த அனுவாகத்தின் கருத்து பதார்த்தமபோல இந்த இரண்டு அனு
வாகங்களிலும் காமங்களை யதுஷ்டிக்குமபடி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அது எந்த பய
னைப் பெறுவதற்கு காமங்களைச் செயது மோக்ஷம் என்று சொல்லும் பயனை யடைய
வா? அல்லது வித்தையுடன் அதாவது வித்தையங்கமாகி மேற்குறித்த காமங்களைச்
செயது அந்தப் பயனை யடையவா? அல்லது வித்தையையும் காமங்களையும் சமமாக வனு
ஷ்டித்து மேற்குறித்த பயனை யடையவா? காமங்களை யங்கமாகி வித்தையினாலேயா?
அல்லது வித்தையினாலே மாதிரிமா? மேற்கூறிய பயனை யடைவது, என்று விசாரிப்
போம் காமங்களாலே மாதிரிமோக்ஷத்தை யடையலாமென்று சொல்லக்கூடும்
ஏனெனில் “வித்வாநயஜதே வித்வாநயஜதி” என்று வேதங்களின் பொருள்களை
யுணர்ந்தவனுக்கே யாகும் முதலிய காமங்களைச் செய்ய விதித்தலாதி எல்லா உபநிஷத்
துகளின் பொருள்களையும் மறியவேண்டியதவசியமாதலாலும் காமங்களினால் மோக்ஷ
மில்லை யெனில் மறப்பயன்களெல்லாம் பொய்யாகையாலும் தாமதனைச் செயயச்
சொல்லும் சுருதிகள் வியாததமென்று சொல்லவமையும் ஆதலால் காமங்களாலேயே
மோக்ஷமென்று சொல்லவாமெனினில் மோக்ஷமென்று சொல்லும்பயன், அழிவிலலாத

(ஸா - ஹா) பதார்த்தமபோலே கருத்து

(ப - ம) வீதி - சூரியன், மீ - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைத் தருபவனாக, ஹவத் - ஆகடமீ, வரூண் - வருணன், மீ - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, ஹவத் - ஆகடமீ, காரூ - துவாதசாதித்தவர்களில் ஒருவனான யமனானவன், மீ - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, ஹவத் - ஆகடமீ, உத் - இந்திரனாக, மீ - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, ஹவத் - ஆகடமீ, ஸுஹஸு - பிருகதஸ், பதிபானவன், மீ - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, ஹவத் - ஆகடமீ, உரூத் - விஸ்தாரமான வடிவையுடைய, விஷு - விஷ்ணுவானவன், மீ - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, ஹவத் - ஆகடமீ, ஸுஹஸு - வாயுவினபொருடும், மீ - சேவிககிறேன், (ஸம்) - ஸுஹஸு - வேதத்தினபொருடும், மீ - சேவிககிறேன், ஹவாதபா - வாராய வாயுவே, மீ - உனபொருடும், மீ - சேவிககிறேன், ஸ்வெவ - நீதானே, பூத் - புலப்படக்கூடிய, ஸுஹ - பரமமமாக, ஸுவி - ஆகிரிய, ஸ்வெவ - உனனைத்தானே, பூத் - புலப்படும்படியான, ஸுஹ - பரமமமாக, ஸ்வாஹு - சொன்னேன், ஜத் - சாஸ்திரத்தின்படி நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருளாக (ஸம்) ஜத் - தோஷமில்லாத சபதத்தை, ஸ்வாஹு - சொன்னேன், ஸுத் - அப்படி நிச்சயித்து வாயினாலே சொல்லப்படும் சரீரத்தால் செய்யபட்டிருக்கும் பொருளாக, (ஸம்) ஸுத் - மெய்யப் பொருளாகிய வராததையை, ஸ்வாஹு - சொன்னேன், தத் - மெய்ய

(ப ம) ன் - சீஷன் ஆசிரியன் ஆகிய நமமிருவாகளையும், ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், சுவது - பரமமவிததையானது காப்பாற்றாமை, ன் - நமமை, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், ஸுநது - பரமமத்தை யனுபவிக்கும்படி செய்யாமை, (ர) ஸுநது - காப்பாற்றாமை, வீயு - பரமமவிதத்தை குரிய சாமாததியத்தை (ர) வீயு - பயனை சீக்கிரம் விளைவிக்கும் சாமாததியத்தை, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், கருவாவவெஹ - செய்யக்கடவோமாக, ன் - நமமிருவாகளுடைய, கயீதம் - ஒதப்பட்ட வேதமானது, தெஜ்ஜி பயனை விளைவிக்கிறதாக, சுஷு - ஆகாமை, ரிவிவிஷாவவெஹ - ஒருவாக்கொருவா தவேஷத்தை யடையக்கடவோமல்லோம், விஷாநாம் - (பரமமவிதத்தைக்குண்டாகிற தடவகலகளுக்கும்), ஸாநி - முடிவானது, (சுஷு - உண்டாகாமை), ஸ்ரஹவி - பரமமத்தை யறிந்தவன், வர - உயர்ந்த பரமமத்தை, ஸ்ரஹவி - அடைகிறான், (ர) ஸ்ரஹவி - பரமமத்தை தியானிக்கிறவன், தி - முனவாகயத்தின் பொருளில், வர்ஷா-இந்த நுககானது, சுஷு - ஒதப்பட்டது, திசுஷி-மேலவாககியத்திலகறிய பரமமத்தைக் குறித்து, வர்ஷா - இந்த நுககானது, ஸ்ர - சொல்லப்பட்டது ஸ்ர - பரமமமானது, ஸு - விகாரமுள்ள வஸதுகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது ஜாநம் அறிவிலலாத வஸதுகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது, சுநன்-முடிவுள்ள வஸதுகளைக்காட்டிலும் வேறுபட்டது, (ர) ஸு - எப்பொழுதும் ஒரேவடிவுள்ளது, ஜாநம் - எப்பொழுதும் சுருக்கப்பிலலாத வறிவையே வடிவாகவுடையது சுநன்-முடிவிலலாதது, வர - இருதயத்திலிருக்கிற, வெஷாநி - ஆகாயத்திலிருக்கிற, மூஷாயா - அறிவில், நிஷி - வைக்கப்பட்டிருக்கிற பரமமத்தை, யி - எவன், வெஷ - அறிகிறேன், ஸி - அவன், விஷி - எல்லாவற்றையு முணர்ந்த, ஸ்ரஹ - பரமமருபத்தினால் அதாவது எல்லாவற்றையு முணர்ந்த பரமமத்துடன் ஒன்றாய், ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், ஸுஷாந - எல்லா, கா - இஷ்டமான சுகங்களை, சுஷு - அனுபவிக்கிறான், (ர) சுநன் - விஷ்ணுவை, மூஷாயா - இருதயகுழையில், நிஷி - வைக்கப்பட்டவனாக, யி - எவன், வெஷ - அறிகிறேன், ஸி - அவன், வர - வெஷாநி - பரமமத்தில், விஷி - எல்லாமுணர்ந்த, ஸ்ரஹ - பரமமத்தோடு, ஸுஷாந - எல்லா, கா - அந்த பரமமத்தின் குணங்களையும், சுஷு - அனுபவிக்கிறான், உதி - என்று (இருக்கு சொல்லப்பட்டது), துஷாநி - மேற்கூறிய பரமமணத்தினால் சுருக்கமாயும் மந்திரத்தால் விரிவாயும் சொல்லப்பட்ட, ஸ்ரஹ - பரமமத்தினிடத்தில் நின்றும், ஸுஷாந - ஆகாயமானது, ஸுஷாந - உண்டாயிற்று,

சூகாமாஸ - ஆகாயத்தில் நின்றும், வாயு - காற்றானது, ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, வாயு - காற்றினிடத்தில் நின்றும், சுபி - நெருப்பானது, ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, சுமெ - நெறுப்பினிடத்தில் நின்றும், சூவ - ஜலம், ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, சுஸி - ஜலங்கலியு நின்றும், வு - பூமியானது, ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, வுயி - பூமியில் நின்றும், ஒஷயபா - கொடிசெடிகள், ஸம்ஹதஃ - உண்டாயின, ஒஷயி - கொடிசெடிகளில் நின்றும், சு - உணவானது, ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, சுநா - ஆகாயத்தில் நின்றும், வு - புருடன, ஸம்ஹதஃ - உண்டானது, வு - அந்த இந்த, வு - புருஷன், சு - ஆகாயத்தில் சாரமான பாகத்தால் உண்டானவன், சு - அந்த புருஷனுக்கு, ஹ - இதை கண்ணால் காணப்படுகிறதே தானே, பி - தலை, சு - இதை வலது கையானது, ஹ - வலது, வ - இறகு, சு - இதை இடது கையானது, உ - இடது, வ - இறகு, சு - இதை சரீரத்தின் இடைப்பாகம் அதாவது பி - பிக்கு மேலும் கழுத்துக்கு கீழுமான பாகம், சு - ஆதமா, ஹ - இதை நரிகுக்கு கீழ்பாகமானது, வு - ஆதாமான, வு - வால், த - மேற்கூறிய பொருளில், வ - இதை, வு - மந்திரமும், ஹ - இருக்கிறது

(௪௦ - ௫௦) முன் சீகாவலலியில் அறியப்பட்ட பரமமலத்தைக்கு உண்டாகிய விகாங்களுடைய சாந்தியைக் குறித்து பராததனை செய்யப்பட்டது இப்போது இனி போதப்போகிற பரமமலத்தையினுடைய விகாங்கதியைச் சாந்திச் சாந்தி யென்கிற வரையிலு கூறுகிறது ஸம்ஹதையில் செய்யவேண்டிய தியானங்களைச் சொல்லி பிறகு வயாக்ருதி வழியாக ஸவாரஜ்யம் என்கிற பலத்தினுடைய ஆனமாவின் ஞான முண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது அதினால் சமசாரத்திற்குக் காரணமான வகையானமகட வீருத்தலால் மேற்கூறிய வகையானம் வேறுபட்ட பிடுங்கப்பட்டதாகாது ஆகையால் மேற்கூறிய வகையானம் வேறுபட்ட போகும்பொருட்டு எல்லா பேதங்களும் ஒழிந்த பரிசுத்தமான ஆதமாவின் உபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது அதில் "பரமமலிகாபரோதி பரம" என்கிற வாக்யத்தால் பயன் துதை யடைகிறவன் இதை யடையவுபாயம் இவை யென சுருக்கச்சொல்லப்படுகின்றன இதில் பரமமலத்தை யறிந்தவன் பரபரமமத்தை யடைகிறான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பரமமானது எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்த தென்றும் எல்லாவஸ்துகளுடனும் பேதயிலாததென்றும் மேலசொல்லப்போகிறது அடைகிறான் என்பது தனையொழிய அடையும் வஸ்து வேறு இருந்தாலன்றோ சொல்லக்கூட எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்த கலத்திருக்கும் வஸ்துவை யடையவேண்டுவது லீலையே ஆகையால் இவரு அடைகிறான் என்பது கூடுமோவெனினில் அடைகிறான் என்பது பாககிறான் என்கிற பொருளை எடுத்துக்கொள்கிறதாலால் பரமம எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்திருப்போதிலும் சரீரத்தையே ஆதமாவாகப் பிரமித்து அதினால் தன்னுடைய தன்மையும் பரமமத்தின் தன்மையும் உள்ளபடி யறியாத விவன்மேற சொல்லப்போகிற தியானத்தைச்செய்து, அதினால் பரமமத்தைப் பாககிறான் என்று

சொல்லத்தட்டிலில் மேசுசொன்ன பரமமத்தின் ஸவருபத்தை விவரித்துச் சொல்லவும் பரமமத்தை தன்னுடைய வேறுபட்டதாகத் தியானம்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவும் அப்படி தியானம் செய்து பரமமத்தை யடைகிறதென்று சொல்லப்பட்ட பயனுமசமசாரங்கனையும் அதற்குக் காரணமான அவிததைவ்யயும் நீங்கு பரிசுத்தமான பரமமத்தின் ஒன்றாகவே யென்று சொல்லவும், மேல இருக்குககளஉதகரிக்கப்படுகின்றனசத்யம் ஞானம் அநாதம் , என்கிற மூன்று பதங்களும் பரமமம் என்கிற பத்திற்கு விசேஷணங்கள் ஆதலால் விசேஷணங்கள் பெரும்பாலும் தன்னுடைய விசேஷயத்தை அதின் ஒரேசாதியான வஸ்துக்களில் நின்றும் வேறுபடுத்தும் தன்மையுள்ளன அநெப்படி யென்றால், கறுத்ததாமரை இங்கு கறுத்த என்கிற விசேஷணம் தன்னுடைய விசேஷயமான தாமரையை அதின் ஒரேசாதியாகிய வெண்டாமரை செந்தாமரை முதலிய தாமரை வாகக்கவளைக் காட்டிலும் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது அநெப்படியே இங்கும் ஒரேசாதியாகிய பரமமம் அனேக மிருந்தாலல்லவோ ஸத்ய முதலிய பதங்கள் விசேஷணமாயக்கொண்டு பரமமத்தை யதின் வாகக்கத்தில் நின்றும் வேறுபடுத்தும் பரமமம் ஒன்றே யாதலால் இவ்விசேஷணங்கள் வீண ஆல்லவோவென்னில் பரமமம் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும் அந்த யறியாதவன் பரமமம் எவ்விதமாக இருக்கமுென்று வின்வில் அந்த பரமமத்தின் அடையாளத்தைச் சொல்லியதைத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமெல்லவோ எப்படியெனில் துகாயம் ஒன்றேயாகிலும் இடைவெளியாயிருப்பது ஆகாயமென்று அதின் அடையாளத்தைச் சொல்லித் தெரியப்படுத்தும் வண்ணமாக இங்கும் பரமமத்தின் அடையாளங்களைச் சொல்லித் தெரியப்படுத்துகிற தாதலால் வீணல்ல இங்கு ஞானமென்றால் அறிவுமென்று அநாதம் ஆதலால் அறிவே பரமமமென்று சொல்லப்பட்டது அதுசரியல்ல வென்னில் “தஸமாத்வாஏதஸமா தாத்மநஃ” என்றும் “ஏதமாத்மயமாத்மாநமுபஸமகராமதி” என்றும் “ததஸுருஷ்டவாததேவாநஃபராவிஸுத்” என்றும் பரமமத்தை ஆதமாவாக வோதப்படுதலாலும் ஆத்மாவே யறிகிறவன் என்று உலகத்தில் வழங்கி வருதலாலும் “ஸோகாமயத்” என்று ஆசைப்படுகிறதாக்சொல்லியிருந்தலாலும் அறிகிறவனே யாசைப்படுகிறவனானதாலும் ஞானம் என்று சொல்லுகிறது “ஞஞ” என்கிற தாதுவின் பொருளாதலால் தாதுவின் பொருள்களெல்லாம் கருவிகளால் செய்யப்படுதலாலும் ஆதலால் பரமமத்தை அநித்யமென்று சொல்லவேண்டி வருமாதலாலும் தாதுவின் பொருள்கள், தனது கருவிகளுக்கு வசப்படவேருமாதலால் இங்கு ஞானத்தை பரமமமென்று சொல்லி பரமமம் வேறுவஸ்துவுக்கு வசப்படவேண்டி வருதலாலும் அறிகிறவனையே பரமமமென்று சொல்லவேண்டுமென்னில் மேற்கூறிய தாதுவின் பொருளாகச் சொல்லப்பட்டவறிவும் பரமமமென்று சொல்லப்பட்டஅறிவும் வேறுபட்டதாதலால் பரமம் அநித்யமாகவும் ஒன்றுக்கு வசப்பட்டதாகவும் ஆகவேண்டுமெனில் அதாவது கண் முதலிய வைமபுலன்களின் வழியாய் வெளியில் பரவி யந்தநத வஸ்துக்களின் உருவமாயத் தோற்றுகிற அறிவாகிய தாதுவின்பொருள் பரமமமோ சூரியன் ஒளிபோல எப்பொழுதும் சூனசூமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்றிவு அதற்கு வேறு கருவிகள் வேண்டுமெனில் அந்த அறிவு மிகவும் சூக்ஷ்மமாதலால் அதற்குப் புலப்படாத வஸ்துக்கள் எப்பொழுதுமில்லை ஆதலால் எல்லாவற்றையும் அறியும் தன்மையுள்ளது அப்படியே கருவிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது “அபாணிபாதோஜ்வலோகருஷீ தாபாயதயசக்ஷுஸஸுபருணோதயகாண்ஸவேததிவேதயமநசதஸயாஸிவேகதாதமாநஃயகரயம்புருஷமஹாநதமயிதி” என்றுப “நஸிவிஞ்ஞாதாவிஞ்ஞாதோவிபரிஸோபோவித்யதே” என்றும் அநாதமென்றால் முடிவில்லாதது என்று பொருள் அது மூன்றுவிதம் இடத்தால் முடிவில்லாததென்றும் காலத்தால் முடிவில்லாத

தென்றும் பொருளால் முடிவிலலாததென்றும், இடத்தால் முடிவிலலாதது ஆகாயம் என்னெனில் எல்லாவிடங்களிலும் நிறைந்திருத்தலால் அப்படியே பரமமமம் காலத்தால் முடிவிலலாதது பரமமம் எல்லா வஸ்துக்களும் முந்நியிலலாமல் ஒருகாலத்தில உண்டாகிய தாதலால் காலத்தால் முடிவுபெற்றவைகள் பரமமமோ ஒன்றினாலும் உண்டாகப்படாமல் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமாக விருத்தலால் காலத்தால் முடிவிலலாதது அப்படியே பொருள்களால் முடிவு இல்லாததும் பரமமமே பொருளினால் முடிவாதது மற்றொரு பொருள்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டிருக்கை எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டிருத்தலால் பரமமம் ஒன்றே எல்லாவஸ்துக்களாக விருத்தலாலும் அதவே பொருளினால் முடிவிலலாதது அப்படியே “வாகாரமபணமவிகாரோ நாமயேயம்முருத்திகேதயேவஸுதயம், ஸுதேவஸுதயம்” என்கிற சுருதிகளினால் எல்லா வஸ்துக்களும் பரமத்தினிடத்திலிருந்து உண்டானவைகளாதலால் அதைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவைகளல்லவென்றும் பரமமமொன்றுமே நிஜமென்றும் மற்றவைகள் பொய்யென்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறது மேலருண் ஸுவருபியான் பரமத்தைக் காண்பிவைத்தற்கு முதலில் கிளையைக்காட்டி அதினவழியாக சந்திரனைக்காட்டுவதுபோலீ நாம் இது காலம் வரையில் ஆதமாவென்று பரமித்திருந்த சரீரத்தை முற்படக்கூறி உள்ளிருக்கும் மேனமேனும் குணநகன்களான வஸ்துவைக் காண்பித்துக்கொண்டு போகிறது

(ரா - ஹ) உயாத பொருளான பரமாதமாவையும் அவனை யடைவதற்கு இம்மான் வுபாயமும் மனிதர்களுடைய பேறும் ஒதப்படுகிறது இந்த ஆனந்தவல்லியில் இதில் “பரமமவித” என்கிற விடத்தில் “ஆவருத்திரஸுருதுபதேஸாத” என்கிற வதி கரணத்தில் சொல்லிய நியாயத்தால் பரமத்தை யறிந்தவனென்றால் பரமத்தைத் தியானம் செய்தவனென்றே யாததம் இங்கு பரமமம் அதின் அறிவு அடைகிறது அடையவேண்டிய பொருள் இன்னுள்கும் இவ்வாகியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தல்லவோ அவைகளில் “பரமம்” என்கிறது என்ன? அதின் அறிவு எப்படிப்பட்டது? அடைகிறது எவ்வண்ணமாக? அடையவேண்டிய வஸ்து எமமாதிரியானது? என்கிற கேள்விகளுக்கு மறுமொழியுரைக்க மேலமந்திரம் கூறப்படுகிறது அதில் “ஸதயம்” என ஞால் எப்பொழுதும் ஏரோமாதிரியாக இருக்கிறது என்று பொருள் இதனால் எப்பொழுதும் மாறிமாறியிருக்கு முருவத்தையுடைய வறிவிலலாத வஸ்துக்களிலும் அவைகளோடே சோந்திருக்கிற பத்தா என்கிற ஆதமாக்களிலும் பரமத்திரகு அவாவது பரமாதமர்வுக்கு வேறுபாடுதோற்றுகிறது அந்த வஸ்துக்கள் வெவ்வேறு பெயர்களை யடையத்தக்க வெவ்வேறு மாறுதல்களை யடைகின்றனவாதலால் அவைகள் ஸதயமென்று சொல்லத்தக்கவைகளல்ல “ஜஞாநம்” எனபது எப்பொழுதும் குறுகாமல் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வியாபித்த அறிவையே குணமாகவும் உருவமாகவுமுடையவென்றும் சொல்லுகிறது இத்தனால் சிலகாலம் சமசாரமண்டலத்திலிருந்து பிறகு மோகந்தை யடைந்த முதத்தென்று சொல்லப்பட்ட ஜீவர்கள் வேறுபாடு தோற்றுகிறது அவர்கள் முகநியடைந்திருக்கும் காலத்தில் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வியாபித்த ஞானத்தையுடையவர்களாக விருத்தபோதிலும் எப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையுடையவர்களல்ல சமசாரத்தில் இருந்தகாலத்தில் செயவினைகளால் அவர்கள் அறிவு குறுகியிருத்தலால், “அநந்தம்” என்கிறது உருவத்தாலும் குணங்களாலும் முடிவிலலாதது எனபது இதனால் மேற்கூறிய பத்தா முகதா என்கிற விருவகைப்பட்ட ஜீவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவர்களான நித்தியா என்று சொல்லப்பட்ட ஜீவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபாடுதோற்றுகிறது அவர்கள் குணங்களால் முடிவுபெற்றவர்கள் பரமாதமாவின் குணங்களில் குறைந்த குணமுடையவர்களாதலால் இவரு அநந்தம் எனபது மூவகைப்பட

(ப - ம) யாஃசாஃய - எலலா, வுயிவீ - பூமியை, ஸ்ரிதாஃ - அடைந்திருக்கிற, வுஜாஃ - ஜகதம்ம ஸதாவாம் என்று சொல்லப்பட்ட பிரவஜுகள, சுந்நாமெய - அன்னத்தில நின்றனறோ, வுஜாமெக - உண

டாகிருகாள், சுயோ - அபபடியுண்டான பிறகு, சுநெநெநெவ - அன்னத
 தினுலே தானே, ஜீவணி - சீவிககிருகாள், சுய - அபபடி சீவிதத பிறகு,
 சுநெநெ - ஜீவதசையின முடிவில, வநநசு-இநத அன்னததை, சுவிபணி -
 லயிககுமிடமாகச சேருகிருகாள், ஹி யாதொரு காரணததால, சுநெ -
 அன்னமானது, ஹிதாநா - உலகத்திலுள்ள வஸதுககருகருள், ஜெஷஷ-
 சிரோஷ்டமானதோ, தலூசு - ஆதலால, ஸவெஷஷய - எல்லாவற்றிற
 கும மருநதாக உயுதெ - சொல்லப்படுகிறது பெ - எவாகள், சுநெ -
 அன்னததை, ஸ்ஷ - பரமமமாக, உவாஸதெ - தியானம் செய்கிருகா
 ளோ, தெ - அவாகள், ஸவ- - எல்லா, சுநெநெ - போகய வஸது
 வைததானே, ஸ்ஷ - அடைகிருகாள், ஹி யாதொரு காரணததாலே,
 சுநெ - அன்னமானது, ஹிதாநா - உலகத்திலுள்ள வஸதுககருகருள்,
 ஜெஷஷ - உயாதததோ, தலூசு - ஆகையாலே, ஸவ-ஷஷய - எல்
 லாவற்றிறகும மருநதாக, உயுதெ - சொல்லப்படுகிறது (ஸ) ஹி -
 யாதொரு காரணத்தினுலே, சுநெ - அன்னமானது, ஹிதாநா - ஆகா
 ளம் முதலிய பஞ்சபூதங்கருகருள், ஜெஷஷ - உயாதததோ, தலூசு -
 ஆகையாலே, ஸவ-ஷஷய - சகலமான வோஷதிகளில நினறுமுண்டான
 தாக, உயுதெ - சொல்லப்படுகிறது சுநாசு - அன்னத்தில நினறும,
 ஹிதாநி - பிராணிகள, ஜாயதெ - உண்டாகிறதுகள், ஜாதாநி உண
 டான வஸதுககள், சுநெநெ - அன்னத்தினுலே, வயுதெ - விருத்தியடை
 கிறதுகள், (ஹிதெ - பிராணிகளாலே), சுஷுதெ - புசிக்கப்படுகிறது,
 ஹிதாநி - பிராணிகளை, சுஷு - புசிக்கிறது (அதாவது மாணமடைவிகி
 து), தலூசு - ஆகையாலே, த - அநத வன்னமானது, சுநெநெ-அன
 னம் என்று, உயுதெ - சொல்லப்படுகிறது தலூசு - அநத இநத, சுநெநெநெயாசு - அன்னரஸமம்மென்று சொன்ன பரமமத்திற
 காடடிதும், சுநெநெ - வேறுபட்டும், சுஷு - உளருமிருக்கிற, ப்ராணியி-
 வாபுருபியானவன, சுஷு - பரமாதமா, வநஷ - இநத வன்னமயமானது,
 தெந - அநத பராணமயனாலே, வநஷ - நிறைந்தது ஸ்வாவநஷ -
 அநத இநத பராணமயனானவன, வ-ஷஷவியவனவ - புருடாகளின ஆகி
 ருதியுள்ளவனதான, தலூ - அநத வன்னமயனுடைய, வ-ஷஷவியதா
 ம - புருஷாகிருதியாயிருத்தலை யனுஸரித்து, சுய - இநத பராணமயனா
 னவன, வ-ஷஷவிய - புருஷாகளின ஆகிருதியுள்ளவன, தலூ - அநத
 பராணமயனுக்கு, ப்ராணவநவ - பிராணவாயுவே, பரி - தலை, வுநா -
 வியானனானவன, டிஷு - வலது, வஷு - பாசவம், சுவாநெ-அபான
 னவன, உஷு - இடது, வஷு-பாசவம், ஸுஷு - ஆகையானது,
 ஸுஷு - ஆதமா, ப்ரயிவீ - பூமியானது, ப்ரயிஷு - ஆதாரமான, வு

ஹ - வால, தக் - முனசொன்னவற்றில், வண்டி - இந்த, ஸ்போகொவி - சலோசமும, ஹவதி - இருக்கிறது

(100-ஹ) அன்னததால ஜனிததம் அதனால் சீவனத்தை யடைந்தும், அதனால் மரணத்தையும்டைகிறபடியால் அன்னத்தையே பரமமென்று சொல்லுகிறது எவர்கள் அன்னத்தில் பிறந்துவளந்து இறப்பவர்களாகையால் நாமே அன்னமென்று தியானம் சொல்லுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லாப்பொருளிலும் உயர்ந்த வன்னத்தை யடைகிறார்களா அன்னமயன முதலாக வானந்தமயனிற்றுதியாக அதிகநுட்பமாயுள்ள ஜீவாத்மாவை இரி காண்பிக்கப் புகுகிறதாக அவ்விதையாலுண்டாகப்பட்ட இந்த வைமபூதங்களையும் நீக்கிவிடப்பதால், உயிதவுகளை அரிசியில் நின்று பிரிப்பதுபோல அன்னமயனைக்காட்டிலும் நுட்பமாயும் அன்னமயனித்ததில் சொன்ன வண்ணமாக பச்சுபுச்சாதமாக்களோடும் கூடியிருக்கும் பிராணமயனைக் காட்டுகிறது இங்கு உயிரப்பிப்பதால் பிராணனென்றும், சரீரமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் காற்றுகு வியானனென்றும், பிருஷ்டபாகத்திலிருக்கும் காற்றிற்கு அபானனென்றும், ஆகாயம் காற்றிற்கு சஞ்சரிக்ருமிடமாதலால் அதைரிடலான ஆத்மாவென்றும், உதானன் என்று சொல்லப்பட்ட உயரநோக்கி வாயு வால் காற்று வெளியில் போகாத வண்ணமாக பூமியின் தேவதையானது தாக்குதலாலும், மேற்கூறிப் வாகாயத்திற்கும் பூமியாதாரமாயிருத்தலாலும், பிராணமயனுக்கு பூமியையும் யாதாரமாகச் சொல்லப்பட்டது *

(100-ஹ) அடியில் “பரமமவிதாபனோதிபரம்” என்கிற பிராமமணத்திலும் “ஸதயமஞ்ஞாநமநதம்பரமம்” என்கிற மந்திரத்திலும் பரமமே சகல ஜகத்திற்கும் காரணமென்றும், சகல சக்திலும் அநதாயாமியாயிருக்கிற தென்றும் ஏற்பட்டது அநத ஆத்மாவானது எதுவென்று கேள்வி பிறக்கும் காலத்தில் ஆநதமயனே அநத ஆத்மாவென்று காண்பிவைக்கிறதற்காக, அருந்ததி நகூத்திரத்தைப்பார்க்க விருப்பமுள்ளவனுக்கு அநத சிறியதான அருந்ததி நகூத்திரத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும், பெரிய நகூத்திரத்தை இதுவே அருந்ததியென்று சொல்லி யகனுக்கும்நத் நகூத்திரம், புலப்பட்டவாறே அப்படி புலப்பட்ட நகூத்திரத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும் மெய்யான அருந்ததியை எவரிதில் புலப்படுத்தும் வண்ணமாக பெரியதான உடலிலிருக்கும் பராணமயனை ஆத்மாவாக முதலில் சொல்லுகிறது எவ்வு அன்னத்தை பரமமர்கத் தியானம் செய்கிறானோ அவன் இச்சித்தப்படி யெல்லாம் அன்னத்தை யடைகிறான், பரமம் எப்படி படைத்தல்காத் தல அழித்தல இவைகளுக்கு காரணமோ, அப்படியே அன்னமும் மேற்கூறியவைகளுக்கு காரணமாகையால் பரமமென்று தியானிக்கக் குறையிலை

புராணஹ்வாகுநுபுராணணி | சிநுஷுரஹ்வஸுரய | புராணாஹிஹுதாநாபியாஃ | தஸுரஹ்வஸுரயுஷுஹுதெ | ஸவஹிவதக்யுபுரஹி | யெபுராணஹ்வஹ்வாஸுரய | புராணாஹிஹுதாநாபியாஃ | தஸுரஹ்வஸுரயுஷுஹுதெ | தவெஸுஷுஹவஸாரஹிசுதா | யஹ்வஸுரய ||

தஸுரஹ்வஸுரயுஷுஹுதெ | தவெஸுஷுஹவஸாரஹிசுதா | யஹ்வஸுரய || தஸுரஹ்வஸுரயுஷுஹுதெ | தவெஸுஷுஹவஸாரஹிசுதா | யஹ்வஸுரய || தஸுரஹ்வஸுரயுஷுஹுதெ | தவெஸுஷுஹவஸாரஹிசுதா | யஹ்வஸுரய ||

తస్యపురుషవిధతాం అన్వయంపురుషవిధః । తస్యైకశ్చైవ ॥ ఋతేదక్షిణాపక్షః । సత్య
ముక్షరపక్షః । యోగఆత్మే ॥ మహాపుష్పంప్రతిష్ఠా । తదప్యేవన్మోహోభవతి ॥ ౪ ॥

(11 - ம) யத்ரு - யாதொன்றிலிடத்தில், வாஹி - வாகனங்களானவை
 ன, பந்தலாவஹ - மனதுடனகூட, சுபுராஹி - முடிவையடையாமல்,
 நிவத்யுஷெ - திருமபுகிறத்களோ, ப்ரஹ்மணஃ - பரமமந்தினுடைய, சூந
 னு - ஆனந்தத்தை, விசிராஜ - அநிந்தவன, கஹாவம் - ஒருக்காலும், மஸி
 ஹெதி - பயப்படுவதில்லை ஐதி - என்று, தஸு - அந்த பராணமயனுக்
 கும, வஸஷி - இந்த, ஸாரீரவனவ - சரீரத்திலிருக்கிற மனதுதானே,
 சூதா - ஆதமா, யி - யாதொன்றானது, வஹ்ஸு - முன்கூறப்பட்ட பிரா
 ணமயனுக்கோ, க்ஷாஸ்வாவனக்ஷாஸி - அந்த இந்த, லெநாஸ்யாஸி-மனோ
 மயரீரக காடடி லும், சுநு - வேறுபட்ட, சுணரஃ-உள்ளிருக்கிற, சூதா -
 ஆகமாவானது, விஜ்ஜாநஸி - நிச்சயரூபமான அறிவு, (10) விஜ்ஜாநஸி -
 அறிவுவகாடடி லும் வேறுபட்ட ஜீவன, கெந-அந்த விஞ்ஞானமயனுடே,
 பரஹ் - இந்த மனோமயன, வஹ்ஸு - நிறைந்தவன, ஸவாவனஷி -
 ஸ்ரீர இந்த விஞ்ஞானமயனுனவன, வுரஹ்ஸிவனவ - புருஷனுடைய
 புருஷமுள்ளவனதான், கஸு - அந்த மனோமயனுடைய, வுரஹ்ஸிவ
 புருஷனுடைய உருவுள்ள தன்மையை, சுநு - அனுஸரித்து, சுபம்,
 இந்த விஞ்ஞானமயனும், வுரஹ்ஸிவ - புருஷனுடைய உருவுள்ளவன-
 கஸு - அந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு, ஸுஷெவ - சிரத்தைதானே, ஸிரஃ -
 பிரம், ஸி - மெய்யான சபதமே, க்ஷிணஃ - வலது, வக்ஷி - பக்கம்,
 வக்ஷி - அத்தத்தின் மெய்யானது, உதார - இடது, வக்ஷி - பக்கம்,
 யொம் - சமாதானமானது, (11) யொம் ஒயித்யுதாநம்ப்யுஷித -
 என்று சொல்லப்பட்ட அறிவு, சூதா - ஆதமா, லிம் - மகான என்று சொ
 ல்லப்பட்ட ததவமானது, (12) லிம் - மேற்கூறிய யோகத்தின் விரோதிக
 னீர கடுக்கும் சாமாதநியம், ப்ரஹ்ம - ஆதாரமான, வுஹ் - வால,
 கஸி - அந்த வாதத்தில, வஸஷி - இந்த, ஸுராகொவி - சுலோகமும்,
 ஹதி - இருக்கிறது

(10 - ஹ) மனோமயனு ஆதமாவை அறியவும் சொல்லவும் வேண்டுமென்று
 முதலியவர்களை யாதலாலும் தன்னத்தானறிய நிலமில்லாமையாலும், மேற்கூறிய மனோ
 மயரீர வாகனமும் மனதுக்கும் நிலமில்லாதவனென்று சொல்லுகிறது மேற்கூறிய
 பிராணதிரகப் பயனு ஆனந்தத்தை யறிகிறவன் காப்பவாஸம் முதலிய தூஷணக்
 ளுக்கு பயப்படான என்று சொல்லுகிறது மனோமயனு ஆதமா வேதவகனின் உருவ
 மொன்று சொல்லப்பட்டதால், அந்தவேதவகனின் உண்மையான அறிவையே விஞ்ஞான
 மயமென்று சொல்லப்படுகிறது அது மனதின் செயலானதால் மேல இந்த விக்யான
 மே யக்யங்களைச் செய்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது வேதவகனின் பொருள்களை
 முடிவாக அறியாத யக்யமசெய்யவேண்டுமென்பதை நினைத்து, இப்படி முடிவான அறி
 வுடையவனுக்கு ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சிரத்தை முற்பட்டதாகையால் அதைச் சிரமா
 கவும் சமாதானமுள்ளவனுக்கு அங்கமாக சிரத்தையிருந்தால், உண்மையான பொருளை
 யறிய சகதியுண்டாகுமாதலால், யோகமென்கிற சமாதனத்தை ஆதமாவாகவும் மகான

கஜி-காணி - காரியங்களை, தநு-தவில செயயவும் செய்கிறது ஸ்வெ -
 எல்லா, லெவா - தேவாசனம், ஜெஜ் - எல்லாக்காரியங்களுக்கும் மு-
 னமையான, விஜ்ஜா - மேற்கூறிய அறிவையே, ப்ரஹ்ம பரமமமாக, உவா-
 ஸுதெ - தியானம் செய்கிறார்கள், (ரஃ) ப்ரஹ்மஜெஜ் - பரமம் என்று
 சொல்லப்பட்ட பாகருதியைக்காட்டி யு முயானத்தான், விஜ்ஜா - ஜீவனை,
 உவாஸுதெ - தியானம் செய்கிறார்கள், விஜ்ஜா - விஞ்ஞானத்தாத, ப்ரஹ்-
 மபரமமாக, வெடிவெ - அறிவானே யானால், தஸா - அந்த தியானத்
 தில் நின்றும், தபு-பாடி-திவெ - பிசகாமவிருப்பனையானால், ஸரீ-ரஃ -
 உடலில், வாஸுதெ - பாவங்களை, ஹி-கா - விடும், (ரஃ) ஸரீ-ரஃ - உட-
 லானது, (வ-த-பா-நவன - இருக்கும் காலத்திலேயே), வாஸுதெ - பாவ-
 ன்களை, ஹி-கா - விடும், ஸவ-பா - எல்லா, கா-பா - சுகங்களை, ஸ-
 ரீ-ரஃ - அனுபவிக்கிறான், ஹி - என்று, தஸு - அந்த விக்யானமயனு-
 க்கு, வளஷ - இந்த வானந்தமயனத்தானே, ஸரீ-ரஃ - சரீரத்தினுண்டான,
 சூ-கா - ஆதமா, ய - யாதொருவன், உ-பு-ஸு - முன் விஞ்ஞானமயனு-
 க்கு ஆதமாவோ, தஸா-வாவன-தஸா - அந்த இந்த, விஜ்ஜா-நிபா -
 விக்யானமயனைக் காட்டிலும், சூ-நி - வேறுபட்ட, சூ-நி - உள்ளிருந்
 திற, சூ-கா - ஆதமாவானவன், சூ-நி - ஆனந்தமயனென்று பெயர்
 கொண்டவன், தெ - அந்த வானந்தமயனாலே, வளஷ - இந்த விக்யான-
 மயன், உ-பு-ஸு - நிறைந்தவன், ஸவாவனஷ - அந்த இந்த வானந்தமய-
 னும், வ-பு-ஸு-விபவன - புருஷனுருவமுள்ளவனத்தான், தஸு - அந்த
 விஞ்ஞானமயனுடைய, வ-பு-ஸு-விபவன - புருஷனுருவமுள்ள தன்மை
 னாய், சூ-நி - அனுஸரித்து, சூ-நி - இந்த வானந்தமயனும், வ-பு-ஸு-விப-
 புருஷனுருவமுள்ளவன், தஸு - அந்த வானந்தமயனுக்கு, ப்ர-பு-
 இஷ்டவனதுகளைப் பாகுகிறதாலுண்டான சுகமே, ஸரீ - தலை, ரொ-
 அந்த யடைவதாலுண்டான சுகம், ஹி-கா - வலது, வ-கா - பக்கம்,
 ப்ர-பு-ஸு - மேற்கூறியப் பிரியவஸ்துவை இஷ்டப்படி யுபயோகப்படுத்து-
 வதாலுண்டான சுகம், உ-பு-ஸு - இடது, வ-கா - பக்கம், சூ-நி - மிருந்த
 சுகமானது, சூ-கா - நடுவது, ப்ரஹ் - பரமமானது, ப்ர-பு-ஸு - ஆதா-
 மான, வ-பு-ஸு - வால், தஸு - அந்த வாதத்திலு, வளஷ - இந்த, ரொ-
 வி - சுவோகமும், ஹி-கா - இருக்கிறது

(ஸர - ஹ) எல்லா மனிதர்களும் எல்லாக் காரியங்களை முற்படவறிந்து சிவத்
 தையுண்டாய் பிறகு செய்கிறார்களாகையால், எல்லாக் காரியங்களுக்கும் அறிவே முதன்
 மையான காரணம் ஆகையால் ஞானத்தையே பரமமமாக எவன் தியானிக்கிறானோ
 அந்த அறிவைவிட அன்னமயானிகளில் ஆதமாவென்கிற அறிவைச் செலுத்தாமலிருக்கி-
 றானோ அவன் தலையில் பிடித்த குடைபை எடுத்தால் அதின் நிழல் தன்னடியே நீண்டு

வதுபோல, சரீரமே ஆதமாவென்கிற எண்ணம் நீங்கிப்படியால் அதிலுண்டான பாகம் தானே நீங்கி அந்த பாவங்களைச் சரீரத்திலேயேவிட்டு ஞானமயமான பரமமதேவோடொன்றாய் எல்லா சுகந்தகளையும்னுபவிக்கிறான் அந்த விஞ்ஞானமயான ஆதமாவைக் காட்டிலும், உளவீடுக்கிறவன் ஆனந்தமயன் என்று பெயர்கொண்ட ஆதமா இங்கு ஆனந்தமயனெனறது பரமமதையன்று ஏனெனில் (மய) என்கிற விஞ்ஞானத்தால்தான் அந்த விஞ்ஞானம் ஒன்றிலிருந்து உண்டானதை (ஆனந்தமய) என்கிற இடத்தில் அனைத்திலிருந்துண்டான சரீரத்தைச் சொல்லுவதுபோல சொல்லுமாதலாலும், “ஆனந்தமயமாதமாதம் முபதமதராமதி” என்று மேல ஆதமாவிலை அடையவேண்டியதாரச் சொல்லுகையால் பரமம எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்ததாதலால் அடையவேண்டிய ஆதமாவோடொன்றாகையால் அடையவேண்டியதாகாமையாலும், “அதாரமே அநாமயே அநிருகதே, அஸ்துலமந்னு” என்கிற சுருதிகளால் அவயவமில்லையென்று ஏற்படுவதால் இங்கு, தலை முதலிய உருவங்கள் சொல்லியிருந்ததாலும், ‘பரமபுச்சமபரதிஷ்டா’ என்று பரமத்தைத் தனியாக மேற்கூறிய ஆனந்தமயனுக்கு ஆதாரமாகச் சொல்லுதலாலும், இங்கு ஆனந்தமயனென்பது மேற்கூறிய தியானங்களிலும் காமங்களிலும் உண்டான பயன்களை அனுபவிக்கும்பொது உண்டான சுதந்தைச் சொல்லுகிறது மேற்கூறிய சுகந்தங்களுக்காவே காமங்களும் தியானங்களும் செய்யப்படுதலால், மேற்கூறிய விக்யானமயனுக்கு ஆனந்தமயன் ஆதமாவென்பது நியாயமே மேற்கூறிய ஆனந்தங்களுக்கு அவித்தையால் செய்யப்பட்ட பேதங்களுக்கெல்லாம் கடைசியாய் அதவைதமான பரமமே ஆதாரம்

(ரா-மா) இங்கு விஞ்ஞானமென்று சொன்னது முன்னனுவாகத்தில் விஞ்ஞானமயனென்று சொல்லப்பட்ட ஜீவனியே ஆதமாவின் ஸ்வரூபம் தனக்குத்தானே விளங்குகிறதாதலால் ஞானமென்றே சொல்லவேண்டியது மேலும், “அதயலையுடோபஹம்” என்கிற வியாகரண சூத்திரத்தின்படியே அநிகிறவன் என்கிற பொருளையும், (விஞ்ஞானம்) என்கிற பதமானது கொடுக்கும் மேற்கூறிய பதம் அநிஷ என்கிற வாதத்ததைத் தருமாகில், “யஞ்ஞாபததேதே காமாணிததேதே” என்று உலக நடவடிக்கைகளையும் யக்யம் முதலிய வேதத்தில் ஒதப்பட்ட காரியங்களையும் செய்கிறது என்கிறது விரோதிகளும் அந்தாயாமி பராமமணத்தால் மாத்நியனென பாடத்தில், “யஆதமமீதிஷ்டன்” என்று சொல்லியிருக்கிறது காணவபாடத்தில் அதேயாதமாவைச் சொல்லவேண்டிய விடத்தில், “யோவிஞ்ஞானேதிஷ்டன்” என்று சொல்லியிருக்கிறது ஆகையால், “விஞ்ஞான” என்பது ஆதமாவைச் சொல்லுகிறது பரகிருதியைக்காட்டிலும் முயானத ஜீவனை எவன் பரபாதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி ஜீவனே பரமமாத தியானம் செய்கிறாரே, எவன் அந்ததியானத்திலுள்ளும் கடைசிவறையிலிருந்து வாய்விட்டுச் சொல்லிவிடாமல் இருந்த சரீரமிருக்கிற காலத்திலேயே முன்கெய்த பாவங்களை தன்னவிட்டு நீக்கிப் பின் செய்யப்படுகிற பாவங்களையும் தன்னிலொட்டாமற் செய்து எல்லா சுகந்தகளையும் னனுபவிக்கிறான் அந்த ஆதமாவுக்கு முன்னிருக்கும் வானந்தமயன் என்று சொல்லப்பட்ட பரமம இங்கு ஆனந்தத்தை நடுவுடலாகவும், பரமத்தைப் புச்சமாகவும் பிரித்துச் சொல்லியிருக்கிறபடியால், ஆனந்தமே பரமமென்று சொல்லதெப்படி யெனில், பரமமும் ஆனந்தமும் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும், பரமமே ஆனந்தமென்று பெயர்கொண்டதாய் நடுவுடலாகவும், பரமமென்று பெயர்கொண்டதாய் புச்சமாகவுமிருக்கக் குறையிலில் பரமம ஆனந்தமாகில் ஆனந்தமயனென்று ஆனந்தத்தால் வியாபரிக்கப்பட்டவனென்று சொல்லக் கூடுமேயெனினில், மேல தலை முதலிய அவயவங்களாக ரூபிக்கப்பட்ட பரிமம் முதலிய உட்பிரிவுகளால் வியாபரிக்கப்பட்டவன் என்று சொல்லக் குறையிலில் மேலும், “பரமமவிதாபநோதிபரம்” என்று தொடங்கி கடைசியில்,

“பரமபுச்சமபாதிஷ்டா” என்று பரமத்தை ஆய்வவமாக எடுத்தபடியால் பரமமே ஆளாதமயவென்று ஏற்படுகிறது

[illegible]

ஸொகாசியத் | ஸஹுஸ்யாம்பு ஜாப்யெதி | ஸதவொதவ்யத் |
ஸதவஸ்யா | ஐதீ ஸவ்யஸ்யஜத் | யதீஹிஹ | தஸ்யஸ்யா | தஸ்ய
வாநுஸ்யாவிஸத் | ததநுஸ்யவிஸத் | 2 || ஸயத்யுஜாமவத் | நிராஹ்
யாதிக்ஷத் | நியபந்யாதியபந்ய | விஜாமயாவிஜாமய | ஸத்யு
யாந்யகம்ஸத்யுஜைவத் | யதீஹிஹ | தஸ்யஸ்யா | தஸ்ய
ஸ்யஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா | 2 || ஸயத்யுஜாமவத் | நிராஹ்
யாதிக்ஷத் | நியபந்யாதியபந்ய | விஜாமயாவிஜாமய | ஸத்யு
யாந்யகம்ஸத்யுஜைவத் | யதீஹிஹ | தஸ்யஸ்யா | தஸ்ய

అసన్నేవసభవతి | అసద్భ్రష్టేతివేదశేఖ | అజ్ఞిబంహితచేద్యే | సంతమేనంతతో
విదురితి | తస్యైవవివశారిరతత్త్వా | యాభూర్వస్య | అథాతోఽచుప్రశ్నా || ఉతావిద్వానముంలా
కంప్రేత్యకత్వనగచ్ఛతి | అహూవిద్వానముంలాకంప్రేత్య || ౧ || కన్తిత్రయము తా || 3 ||

ఉ॥ సోకామయతః । బహుస్యాంప్రజాయేయేతి । సతపోతమృతః । సతపస్తప్తాః । ఇదగ్
సర్వమస్మజతః । యదదంకించ । తత్సప్తస్త్వై । తదేకానుప్రానితత్ । తదనుప్రవిశ్య । సచ్చత్యచ్ఛా
భవత్ । నిరుక్తంచానిరుక్తంచ । నిలయనంచానిలయనంచ । విజ్ఞానంచావిజ్ఞానంచ । సత్యంచా
స్మరంచసత్యమభవత్ । యదదంకించ । తత్సత్యమిత్యాదీనామతే । తత్సేష్యైశ్చోకాభవతి॥ ఆను॥ ౬॥

(ப - ம) ப்ரஹ்ம - பரமமமானது, சுலப - இலகி, ஐதி - எனறு, வெடிவெசு - அறிகிறுனேயானுல, ஸு - அஹ, சுலபந்ருவ - இலலாதவ குகததானே, ஹவதி - ஆகிறுன, ப்ரஹ்ம - பரமமமானது, சுலபி - இருககி ருது ஐதி - எனறு, வெடிவெசு - அறிகிறுனேயானுல, ஸு - இவனை, தத - அநதகாரணததால, ஸு - இருககிமவகுக, விட - அறிகிறு கள, ஐதி - எனறு, அநத ப்ரூக - எனபதில சோககவும, சுலப - அநத விஞ்ஞானமயனுகரு, ஸு - இநத ஆனநதமயனதானே, ஸு - சரீரத்திலிருககி, ஸு - ஆதமா, ய - எஹ, ஸு - மேலகறிய விஞ்ஞானமயனுக்கோ, சு - பிறகு, சு - பரமம எலலா வியவகாரத்தை யும தானுநதெனகிம காரணததால, சு - ஆகிரியன சொன்னதமருப பிறகு, ப்ரூ - சிஷனுடைய கேளவிகள், உதகவிதா - மேறகறிய பரமமத்தை யறியாதவனும, சு - இநத, ஸு - பரமமத்தை, ப்ரூ - இவலிடத்தில நினறுமபோய, ப்ரூ - அடைகிறுன, ஸு - இலலா

விட்டாலு, விதாநு - அறிந்தவன, வெந்நு இவ்விடத்திலும் நின்றும்
 போய, சுரீ - இந்த, மொகம் - பரமமத்தை, ஸ்ரீஸூதம் - அடைகிற
 னு, (ரம்) விதாநு - மேற்கூறிய பரமமத்தை தியானம் செய்கிறவன, (உதம் -
 இவ்விடத்தில் நின்றும்), வெந்நு போய, சுரீ - அந்த, மொகம் பரம
 மத்தை, மஹதி - அடைகிறன, சூலொ - இல்லாவிடில், விதாநு - மேற்
 கூறிய பரமமத்தைத் தியானம் செய்கிறவன, (உதம் - இவ்விடத்திலிருந்து),
 வெந்நு - போய, சுரீ - அந்த, மொகம் - பரமமத்தை, ஸ்ரீஸூதம் -
 அனுபவிக்கிறன, ஸ்ரீ - அந்த பரமாதமாவானவன, வஹு - அனேகமாக,
 ஸ்ரீ - ஆக்ககடவேன, ப்ரஜாபெய உண்டாகக்கடவேன, உதி - எனது,
 சுகாரியக - இச்சித்தது, ஸ்ரீ - அந்த பரமாதமாவானவன, தவம் - ஆலோ
 சனையை, சுதவ் - பண்ணினன, ஸ்ரீ - அந்த பரமாதமாவானவன
 தவம் - ஆலோசனையை, தவா - செய்து, உதம் - இந்த, ஸ்வயம் - எல்லா
 ததையும், ஸ்வயம் - ஸ்ருஷித்தான, உதம் - இந்த, பங்கி - எதுவெ
 துவோ, தக - அதை, ஸ்ரீ - படைத்து, தவ - அதையே, சுந்
 ப்ராவியம் - உள நுழைந்தது, தக - அதை, சுந் - வியாபி உள
 நுழைந்தது, ஸ்வ - உருவமுள்ள வஸ்துக்களாயும், த்ரீ - உருவமில்
 லாத வஸ்துக்களாயும், ஸ்வ - ஆசகது, த்ரீ - பெயரிடப்பட்ட வஸ
 துக்களாயும், சுந் - பெயரில்லாத வஸ்துக்களாயும், த்ரீ - ஒன்றுக்காதாரமில்லாத
 வஸ்துவாயும், த்ரீ - அறிவுள்ள வஸ்துவாகவும், சுந் - அறி
 வில்லாத வஸ்துவாகவும், ஸ்வ - வியவகாரதசையில் சத்தியமென்று
 சொல்லப்பட்ட பொருளாகவும், சுந் - வியவகாரதசையில் பொரு
 யான பொருளாகவும், ஸ்வ - சத்தியமான பரமமமானது, சுந் - ஆச
 கது, உதம் - இந்த, பங்கி - எதுவெதுவோ, தக - அதைப் பொருள்களை,
 ஸ்வ - சத்தியம் ஒன்றே, சூலொ - சொல்லுகிறார்கள், தக -
 அந்த வாதத்திலு, ஸ்வ - இந்த, ப்ராகொவி - சுலோகமும், ஸ்வ -
 இருக்கிறது (ரம்) ஸ்வ - எப்பொழுது மொரோபுமாயிருக்கிற ஜீவனாக
 வும், த்ரீ - எப்பொழுதும் மாறிமாறிவருகிற வஸ்துவாகவும், த்ரீ -
 அவ்வவையின சாதி தொழில் குணம் இவைகளால் ஏற்பட்ட பெயரையு
 டைய வஸ்துவாகவும், சுந் - மேற்கூறிய சாதி தொழில் குணம்
 இவைகளில்லாமையால் அப்பெயர்களால் சொல்லப்பட்ட ஆதமாவாகவும்
 த்ரீ - ஒன்றை ஆதாரமாக வடைந்திருக்கிற வஸ்துக்களும், சுந் -
 ஸ்வ - வனதாமுதகாரம் ப்ரஜாபெய - ஸ்வயம் - எனது சொல்லி
 யிருக்கிறபடி அறிவிலாத வஸ்துக்களுக்காதாரமான ஜீவனாகவும், த்ரீ

நம்ப - தானே பரகாசிகும தனமையுடைய வஸ்துவாகவும், சுவிஜ்ஞாநம்ப-
பிரமாருகு வேறொன்றினுல தோற்றம் பொருளாகவும், ஸக்யம் - விகார
மில்லாத வஸ்துவாகவும், சுநிஷ்டம் - விகாரமுடைய வஸ்துவாகவும், சுல-
பக - ஆயிரந்தபோதிலும், ஸக்யம் - தானெப்பொழுதும் விகாரமில்லாத
மில்லாத உருவத்தோடு கூடினதாக, சுலபக - ஆசகது, உடி - இரத, யக்-
கிம் - எதுவெதுவோ, தக் - அதை, ஸக்யம் - பரமமத்தின சரீரமென
நே, சூக்சும - சொல்லுகிறார்கள்

(100 ஹ) பரமமயிலை யென்றறிந்தவனுக்குப் பயனென்றுமில்லை யாதலான
அவனிருந்து மில்லாததற்குச் சரியானவன் பரமமுண்டென்றறிந்தவன் எல்லாப் பய-
னையும்டைவானாதலால், அவனே இருப்பையுடையவன்மேலும் பரமதமுண்டென்றறிந்-
தால் பரமமத்தையுள்ளபடி யறிவதற்குரிய வாண்ம ஆகிரமம் இவைகளின் காமங்களை
செய்யாமையால் அவன் கெட்டவன் பரமமுண்டென்று அறிந்தவனே அதையுள்ள
படி அறிவதற்குரிய மேற்கூறிய வாணிகளின் காமங்களை செய்கிறானாதலால் அவன்
நல்லவன் இதற்குமேல் சீஷனுடைய கேள்விகள் அவ்வளவான பரமம் அறிந்தவனு-
க்கும் அதையறியாதவனுக்கும் பொதுவாகையால் இவரிருவார்களும் பரமமத்தை யடை-
கிறார்களா? இல்லையா? என்பது இதில், “அஸ்தபரமமேகிவேதசேத, அஸ்திபரமமேதி-
சேதவேத” பரமம் இல்லையென்றுணராதானே யாகில் பரமமுண்டென்றுணராதா-
னே யாகில் எண்ணிரண்டையும் சொல்லியிருக்கிறதே அதில் பரமம் உண்டென்பது
மெய்யா? அல்லது இல்லையென்பது, மெய்யா? என்பது முதன்மையான சந்தேகம் இவற்-
றில் பரமமயிலை யென்பதே மெய் என்னில் எதுவுகத்திலிருக்கிறதோ அது உலக
ததாரகருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கும் எப்படியெனில் வீடு மரம் குன்று இவைகள்
உனதாய்கையாலுலகததாரகருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கிறது முயலிற் கொம்போ
வெள்ளுல அவ்வளவு விஸ்தாரமையாலொருவருக்கும் தெரியவில்லை அப்படியே பரமம்
மும், “யததததேரஸ்யமஸராஹய” மென்கிறபடியே உலகத்தாராலறியக் கூடாமையா-
வில்லையென்றே சொல்லக்கூடும் எனபதற்குமேல் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது
பரமமுண்டென்பதே மெய் ஆகாயம் முதலிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும் காரணமா-
யிருத்தலால், எதுகாரணமோ அதுதானிருந்தே தன்காரியதவத யுண்டென்பனும், அதே
ப்படியெனில், மண் வீதை முதலிய வஸ்துகள், குடம் மரம் முதலிய காரியங்களைத்
தானிருந்தே யுண்டாக்கின்றன அம்மாதிரியே பரமமும் தானிருந்துதான் ஆகாயம்
முதலிய காரியங்களைச் செய்கிருக்கவேண்டி ஆதலால் தான், “கதமஸ்தஸஸஞ்ஞா-
யேத” என்று சுருதியில் சொல்லியிருக்கிறது ஆனால் மண் வீதை இவைகளைப்போல
பரமமும் காரணமென்றுரைத்தால் அவைகளைப்போல அதுக்கு அறியாதன்மையிலலா-
கிருக்கவேண்டாவோ வென்னில், “உஸோகாமயத்” என்றாகப்படுகிற தென்று சொல்-
லியிருக்கிறபடியால் ஆசைப்படுவதற்கு அறிவு அவசியமிருக்கவேண்டுமாதலாலும், அபர-
மமத்திற்கு அறியாதன்மையுண்டென்றே சொல்லவேண்டும பரமம் அவயவமில்லாத
தாய்கையால் தானே அனேகங்களாக ஆபவிட்டதென்று சொல்லுவது கூடுமோவென-
னில், ஆகாயம் அவயவமில்லாதிருந்தபோதிலும், குடத்தில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும்,
வீட்டில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும், தனித்தனியே பிரிந்த தோன்றி சிறியது பெரியது
வென்று எப்படி விவகாரமுண்டாகிறதோ, அப்படியே பரமமத்திற்கும் வேறு வஸ்துக-
ளின் சம்பந்தத்தால் பேதங்கள் புலப்படுகின்றன ஆகையால் ஒன்றையே பலவகை

யாகப் பிரித்துச் சொல்லுகைகூடும் பரமமயிவ்வுலகத்திலெல்லா வஸ்துகளையும் படைத்து அவற்றான தானுழைந்ததென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, அதேபடியே மன தானே குடமாயின பிறகு அதற்குள் தானேபடி நுழையும் தானே தன் வாய்க்குள் கையை நுழைப்பதுபோல தானான காரியத்தில் தானே நுழைந்ததென்னில, பரமமத்திற்கு அவயவங்களிலலாமையாலும், பரமம தான வியாபரிககாத விடயிலலாமையாலும், அது சரியல்ல ஜலத்திடு சூரியன் பரதிபலிப்பதுபோல தோற்றுகிறதென்னில, பரமம உலகமெல்லாம் நிறைந்தபொருளாகையாலும், உருவமில்லாததாகையாலும், சூரியனைப் போல பரதிபலிக்கிறதென்று சொல்லவொண்ணாது ஆகையால் தன்காரியத்தில் தான நுழைந்ததென்ப தெப்படியெனில, “ஸதயமஞ்ஞாநமநதமபரமம், யோவேதநிஷிதம குஹாயாம்” என்று அறிவென்கிற குகையி்ருப்பதாகப் பொதுப்படச்சொல்லி பிறகு அன்னமயன முதலாக உள்ளிருக்கும் ஆதமாககளை விஞ்ஞானமயன அளவாக விவரித்துச் சொல்லி அதன் பிறகு, “பரமமபுச்சமபரதிஷ்டா” என்று சொல்லி அறிவாகிற விஞ்ஞானமயனுக்குள் பரமமயிருப்பதாகக் கடைசியாய்ச் சொல்லியிருத்தலால், இவரும் அந்த அறிவி்ருப்பதையே உளதுழைந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறது அதாவது பரமம மெல்லாவிடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும், அந்த பரமத்தை யறியுமிடம் மேற்கூறிய அறிவென்கிற குகையே ஆதலால் அதில நுழைந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறது

(பா - லா) “பரமமபுச்சமபரதிஷ்டா” என்று கீழ்ச்சொல்லி பிறகு, “அஸநே வஸபவதி” என்கிற விடத்தில் பரமத்தை யே சொல்லுகிறபடியால் கீழ் அன்னமயன் முதலான விடங்களில, அன்னம் பிராணன் என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லுகிற வண்ணமாக இவரும் ஆனந்தமயனையே பரமமாகச் சொல்லியதையே ஆரம்பித்தலால், ஆனந்தமயமே பரமமென்று சொன்னதாயிற்று இந்த ஆனந்தமயனுக்குள் வேறு ஆதமாகிடையாது இவனே அன்னமயன் முதலிய ஆதமாக்களுக்கும் ஆதமாவாயிருப்பவன் என்பது பரமத்தை இவனவயவமாகச் சொல்லியிருத்தலாலும், முன்னுத்தமாககளைப் போல, “தஸமாதவாஸ்தஸமாதயோநதரஆதமா” என்று ஆரம்பிக்காமல் முடித்தலாலும் தோற்றுகிறது இங்கு “பரமமவிதாபநோதிபரம” என்கிற விடத்தில் சொல்லியிருக்கிற அடைதலை விவரிக்கிறதற்கு கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன அவைகளாவன, பரமத்தைத் தியானம் செய்கிறவன், இந்த உலகத்திலிருந்தும்போய் பரமபதமென்கிற விடத்தையடைந்து பரமத்தையடைகிறானா? அல்லது இவ்விடத்திலேயே அதையடைகிறானா? பரமத்தை யணுப்பவிக்கிறானா? பரமமத்துடனொன்றாகிறானா என்பவைகள் இவைகளுக்கு விடைகொடுக்க உலகங்களைப் படைப்பதற்குரிய குணங்களோடுகூடிய பரமத்தை யடையவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்காக முற்பட்டவின் படைப்பைச் சொல்லுகிறது மேற்கூறிய பரமாதமாதேவா மனதா முதலியவர்களாக ஆகவேண்டிய ஆகாயம் முதலிய பூதங்களாக சனிக்கக்கடவேனென்று இச்சித்து அவைகளைப் படைத்து அவைகளுக்குள் தானும் நுழைந்தது அதாவது, தான் எல்லா விடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு பொருள்களின் உள்ளிருக்கும் தன் ஸவருபமே எல்லா குணங்களையும் சகிக்கின்ற முன்னதென்றெண்ணுமபடி அவைகளுக்குள் பொருந்தியவைகளுக்குள்ள ஆதமாவாக நின்றது இத்தால், “ஸதயமஞ்ஞாநமநதமபரமம், யோவேதநிஷிதம குஹாயாம்” என்றவின் பொருள் விவரிக்கப்பட்டது ஆதலால் எல்லாவற்றிற்கும் பரமமே ஆதமாவாயிருந்தபடியால், அப்படி ஆதமாவாக விருந்தபோதிலும், அவைகளுக்குள் விகாரங்களால் சம்பந்தப்படாமலிருந்தமையாலும், ஸதயமென்று பெயர்கொண்டது ஆதலால் தான் பராசாரமுதலிய விருஷிகள், “ஹரோநகிமசித்தயதிகரிதமஸதி, ஐயோநிஷிஷிஷுஷுபுநாநிவிஷுஷு” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்

சுவாமிநாதரிமுகவீசு | ததெதாவெவவடிஜாயத் | தடிதாநத்
வாயிசுருருத் | தலாத்ததுசுததுவதுததுதி | யவெததுசுதது
ருவெவெவெவெ | ரவத் தெவ்வாயவெவ்வாநத் ததுதி | கொவெவ்வா
நதுததுபுராணாசு | யவெததுசுததுசுததுநதுநதுநதுநது | வநவெவெ
வாநதுயாதி || 1 ||

[illegible]

అశ్వద్వాదమగ్రాసీత్ । తతోఽన్తే సేవభాయత । తదాత్మానగ్-స్వయమకురుత । తస్మాత్త
 క్షుక్వతమచ్యుతభితి । యదై న్తత్కుక్కుతం । తసోఽన్తః । తస్మాత్-ప్రీతవాయంలభ్యానసదీభవతి ।
 తోఽహీవానాగ్రాత్-ః । పాత్యాత్ । యదేమలకాశలనందోఽస్మాత్ । ఏవ సేవవానందయాతి॥౧॥

యచాప్యేతైషవితస్త్విన్నవ్యశ్యే శాస్త్రైః నిరుక్తైః నిలయనైః భయంత్రతిష్ఠాంవిందతే । ఆభ
సోభాః సంగతోభవతి । యచాప్యేతైషవితస్త్విన్నవరచయంతరంతురుతే । ఆభతస్ఫుభయంభవతి ।
తత్త్వేనైవభయంవిదుసోమన్వానస్య । తదప్యేదన్యోతోభవతి ॥

(ப ம) உபி - இவ்வுலகமானது, சுபெரு - படைப்புக்கு முற்காலத் தில, சுலாசா - பெயா உருவமிலலாததாக, சூலீசு - இருந்தது, ததெர் வெவ - பிறகு தான, ஸசி - பெயா உருவமுள்ளதாக, சுஜாயத் - ஆசசுது. ஸசி - அந்த பரமமமானது, சூதீர் - தன்ன, ஸயம் - தான, சுசுர - த - எண்ணித்து, தலூசு - ஆகையால், தசி - அந்த பரமமமானது, ஸுசு - தம் - தானே செய்கிறதென்று அல்லது புண்ணியமென்று, உலுதெ - சொல்லப்படுகிறது உசி - எனது, இதை (ஸூசு) எனப்படுதன சோத துகுகொளளுக, யலாஸ்தசி - யாதொரு இந்த பரமமமானது, ஸுசு - தம் - சுருதமென்று சொல்லப்பட்டதோ, ஸம் - அதுவானது, ரஸம் - உருகி, (ரம்) ரஸம் - ஆனந்தம், சுயம் - இந்த ஜீவனுனவன, ரஸம் உரிவனவ - உருகியைத்தானே, (ரம்) ரஸம் உரிவனவ - ஆனந்தமான பரமத்தைத் தானே, ஸுயவா - அடைந்து, சூதீ - ஆனந்தத்தையுடையவனாக, ஸவதி - ஆகிறான, ஸவதி - இந்த, சூசு - உரிருதய குகையிருக்கும் ஆகாய ததில, சூதீ - ஆனந்தமானது, தலூசுயசி - இல்லாமற்போய விடுமே யானால், சுமூரிவனவ - எவனதான, சுநூசு - அபானவாயுவின வியாபார த்தைச் செய்யக்கடவன, சு - எவன, ஸூரணூசு - பிராணவாயுவின வியா பாரத்தைச் செய்யக்கடவன, (ரம்) ஸவதி - இந்த பரமாதமாவானவன,

சூகாஸம் - அளவிடக்கூடாத, சூநடும் - ஆனந்தமாக, நல்லுஷயஸ் - ஆகாமற்போனானே யானால், கூஃஹிவனவ - எவனதான், சுந்ராஸ் - சமசாரத்திலுண்டான சுகந்தையடைவான, கூஃ - எவன, ஸ்ராணாஸ் - மோக்ஷகந்தையடைவான, வன்ஷஃஹிவனவ - இந்த பரமாத்மாதானே, சூநட்யாதி - ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறான், வன்ஷஃ - இந்த ஜீவன், யதாஹிவனவ - எப்பொழுதுதான், வன்ஷஹிவ - இந்த, சுஷ்ரு - பாக்கமுடியாததாயும், சுநடும் - சரீரமில்லாததாயும், சுநிர்வக்து சாதி குணம் தொழில் இவைகளை முன்னிடசொல்லமுடியாததாயும், சுநிவ்யந ஆதாரமில்லாததாயும், மிருகம் பரமத்தினிடத்தில், சுஹம் பயமிலலாமிருக்கிற, ஸ்ரூஷா - ஒன்றாயிருக்கையை, விந் - அடைகிறேன், சுப - (நம்) சுஹம் - பயமிலலாமிருக்கின்ற பொருட்டு அல்லது பயமிலலாமாகக் காரணமான, ஸ்ரூஷா - இடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறதாகிற விருப்பை, விந் - அடைகிறேன், வஃ - அவன், சுஹம் - பயமிலலாமையை, மத் - அடைந்தவனாக, ஹதி ஆகிறான், வன்ஷஃ - இந்த ஜீவன், யதாஹி - எப்பொழுது, வன்ஷஹி - முன்கூறிய பரமத்தினிடத்தில், உஷம் - கொஞ்சமும், சுஷம் - பேதத்த, சுந் - பண்ணுகிறேன், வன்ஷஹி - இந்த மேற்கூறிய தியானத்தில், சுஷம் - கொஞ்சம், சுஷம் - தடையை, சுந் - பண்ணுகிறேன், சுப - பிறகு, சுஷம் - அவனுக்கு, ஹம் - பயமானது, ஹதி - உண்டாகிறது, (நம்) உஷம் - உண்டாகிறது ஹதி - அந்த பரமமே, சுஷம் பரமமும் நானுமொன்றென்று எண்ணாமலிருக்கிற, விஷம் - பேதத்தையறிகிற மனிதனுக்கு, ஹம் - பயம், (நம்) விஷம் - பரமத்தைத் தியானம் செய்து, சுஷம் பரமம் பிறகு தடையினால் மேற்கூறிய தியானத்தை விட்டவனுக்கு, சுஷம் - அந்த தியானத்தை நிறுத்தினதே, ஹம் - பயம், ஹதி - அந்த விஷயத்தில், வன்ஷஃ - இந்த, ஸ்ராணாஸ் - சிலாகமும், ஹதி - இருக்கிறது

(ஸ்ரூ - ஹ) பதாததம் போலவே

(ஸ்ரூ - ஹ) இப்பொழுது காணப்படுகிற உருவங்களும், வடிவங்களும் பெயர்களாக அறிவுள்ள வஸ்துகள் அறிவிலாத வஸ்துகள் இவைகளை உடலாகவுடைய பரமாத்மா படைப்புகு முற்காலத்தில் மேற்கூறிய பெயர் உருவங்களினையே ஒன்றோடொன்று பேதங்களறியப்படாமலிருக்கிற அறிவுள்ள வஸ்துகளையும் அறிவிலாத வஸ்துகளையும் சரீரமாகவுடைத்தாயிருந்தது கண்களால் காணவரியாகவும், நமமைப்போல சரீரமில்லாதவனாகவும், பெயர்களால் சொல்லப்படாதவனாகவும், தனக்கொரு ஆதாரமில்லாதவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை எவ்விடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறேன், அவன் சமசாரத்தில் நின்றும் நீங்குகிறான் இங்கு கண்களால் காணவரியான என்றதால், கண்களுக்குப் புலப்படும், மரம் செடி மூதலிய உயிரிலாவ வஸ்துகளின் வேறுபாடும், நமமைப்போல சரீரமில்லாதவனென்றதால், சமசாரத்தில் கட்டு

ண்டு திரியுமாதமாககளின் வேறுபாடும், பெயர்களால் சொல்லப்படாதவனெனந்தாஃ
ஸம்சாரத்திலிருக்கும் காலத்தில் அவன் இவன் என்று சொல்லப்பட்ட பெயர்களையுமா
வவராயும் பிறகு முகதியை அடைந்தவராயமுள்ள முகதாகளின் வேறுபாடும், தனக்
ஆதாரமில்லாதவனெனந்தால், பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தாலும், சங்கலபத்தாலும்
ஆதாரமுடையவர்களான நித்திய சூரிகளின் வேறுபாடும் தோற்றுகிறது எவன் மே
கூறிய தியானத்தை நடுவில் விட்டுவிடுகிறானோ அவன் பயத்தையடைகிறான் அதாவ
மேறகூறிய தியானமில்லாமைபே பயமென்று மகாவுக்களால் சொல்லப்படுகிறது 'ப
முஹூதமகக்ஷணமவாபிவாஸுந்தேவோநநிதயதே, ஸாஹாமிஸதனமஹ்சசிதரமஸா
ராகதிஸஸாசவிக்ரீயா, வரமஹுதவஹஜ்வாலாபமஜ்ஜராதாவயவஸிதிஃ, ஸுஸளிசீ
தாவிமுகஜ்ஜரஸமவாஸவைஸஸம்' என்றும்

[illegible]

தெயெஸ்துமீரநுஷுகுநாநா: | ஸவனகொகிநுஷுகுநாநா
 ராநாநா: | ஸெராதிபஸுலாகாநாநா | தெயெஸ்துமீரநுஷுகுநாநா
 வபாணாநாநாநா: | ஸவனகொகிநுஷுகுநாநாநாநாநாநா: | ஸெராதிப
 ஸுலாகாநாநாநா | தெயெஸ்துமீரநுஷுகுநாநாநாநாநாநா: | ஸவ
 கிவிதூணாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா: | ஸெராதிபஸுலாகா
 நாநாநா | தெயெஸ்துமீரநுஷுகுநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா: ||

[illegible]

ஸவனகூடநு-ஸுராநாந்தம் | நெய்ராதி-யஸு-வாகாபிஹ-தஸு | தெ-
பெயச-தநிநு-ஸுராநாந்தம் | ஸவனகொஸு-ஹஸு-தெராநாந்தம் | நெய்-
தி-யஸு-வாகாபிஹ-தஸு | தெ-பெயச-தஸு-ஹஸு-தெராநாந்தம் | ஸவன-
கும்ப-ஜாவ-தெராநாந்தம் | நெய்ராதி-யஸு-வாகாபிஹ-தஸு | தெ-பெயச-
தஸு-ஜாவ-தெராநாந்தம் | ஸவனகொஸு-ஹஸு-நாந்தம் || ௪ ||

[illegible]

(ப - ம) சுலாசு இந்த பரபரமததினிடத்தில் நின்றும், ஸீஷா - பயததினலே, வாசு - வாயுவானவன, வவசு - விசுகிருண, ஸீஷா - பயததினலே, வசு - வசு - சூரியனானவன உபேதி - உதிகிருண சுலாசு - இந்த பரமமததினிடத்திலிருந்தும், ஸீஷா - பயததினலே, சுபிஸ் - அகநியும், உபிஸ் - இந்திரனும், (பாவசு - ஒடுகிருநாள்), வஸிஸ் - ஸுதாவதான, பிசு - யமனும், பாவசு - ஒடுகிருநே, உசிஸ் எனது இதை வஸுசு - எனபதில சோதனுகொளனாக சூதனலு) - அந்த ஆனதமயமான பரம

மகதினாநகதககு, லெஷா - அநத இநத, ரீரோஸா விசாரமானது,
 மபதி - இருகிறது யாவா - யவவனவயதுடையவன, லாபாவா - நலல
 யவவன நகதககுடையவனாகவும், சூய்யாயிக் - வேதங்ளை யோதினவனாக
 வும், (ரூ) லாபா - நானாக, யாவாய்யாயிக் - தனவயதுப்பிள்ளைகளுக்கும்
 ஓநுவிக்கும் திறமையுள்ளவனாகவும், சூய்யாயிக் - சீகிறம் காரியம் செய
 யும் திறமையுள்ளவனாகவும் அலந்து சாபிபிம் திறமையுள்ளவனாகவும்,
 லூய்யாயிக் - மனதில் கைரியமுள்ளவனாகவும், லூய்யாயிக் - சீரததில் பலமுள்ள
 வனாகவும், லூய்யாயிக் - இருந்தால், தலு - அநத மனிதனுக்கு, லூய்யாயிக் - இநத,
 லூய்யாயிக் - எல்லா, லூய்யாயிக் - பூமி, விதலு - பணத்தினால், லூய்யாயிக் -
 லூய்யாயிக் - இநததால், லூய்யாயிக் - அது, லூய்யாயிக் - ஒரு, லூய்யாயிக் -
 மனிதனுடையதான், லூய்யாயிக் - ஆனந்தம், லூய்யாயிக் - ஸமசாரத்தின்
 கததநாசையால் கெடுக்கப்படாத, லூய்யாயிக் - பரமமத்தியானம்
 செய்கிறவனுக்கும், இதை மேற்கூறிய லூய்யாயிக் - எனகிற பதத்துடன் கூட
 லூய்யாயிக் - தெய்வபுருஷ - யாதொரு அநதவனேகமான, லூய்யாயிக் -
 மனிதர்களுடையதான், லூய்யாயிக் - ஆனந்தங்களோ, லூய்யாயிக் - அது, லூய்யாயிக் -
 ஒரு, லூய்யாயிக் - மனிதர்களாயிருந்து தவம் முதலியதால் கதருவாகளாய்ப்
 போனவர்களுடைய, லூய்யாயிக் - ஆனந்தங்களோ, லூய்யாயிக் - அது, லூய்யாயிக் - ஒரு
 லூய்யாயிக் - மனிதர்களாயிருந்து தவம் முதலியதால் கதருவாகளாய்ப்
 போனவர்களுடைய, லூய்யாயிக் - ஆனந்தங்களோ, லூய்யாயிக் - அது, லூய்யாயிக் - ஒரு
 லூய்யாயிக் - சாதியினால் கதருவாகளாயிருக்கிறவர்களுடைய,
 லூய்யாயிக் - ஆனந்தம், லூய்யாயிக் - ஸமசாரத்தின் கததநாசையால்
 கெடுக்கப்படாத, லூய்யாயிக் - பரமமத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும்,
 இதை முன், லூய்யாயிக் - எனகிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்க தெய்வ
 புருஷ - யாதொரு அநதவனேகங்களான, லூய்யாயிக் - பாதியினால்
 கதருவாகளாயிருக்கிறவர்களுடைய, லூய்யாயிக் - ஆனந்தங்களோ, லூய்யாயிக் -
 அது, லூய்யாயிக் - ஒரு, லூய்யாயிக் - அனேகநாலம் ஸ்திரமாயிரு
 க்கு முலகங்களை இருப்பிடமாகவுடைய, லூய்யாயிக் - பிதூகங்களுடைய,
 லூய்யாயிக் - ஆனந்தம், லூய்யாயிக் - ஸமசாரத்தின் கததநாசையினால்
 கெடுக்கப்படாத, லூய்யாயிக் - பரமமத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும்
 இதை, லூய்யாயிக் - எனகிற மேற்கூறிய பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்க தெ
 ய்வபுருஷ - யாதொரு அநதவனேகங்களான, லூய்யாயிக் - ஸமசாரத்தின் கததநாசையினால்

னககாலம் ஸதிரமாயிருககு முலகங்களை இருப்பிடமாகவுடைய, வித்ர
 - பித்ராககளுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை, ஸம் - அது வளம்
 சூஜாந்ஜாநாம் - ஸமிருதியில் சொல்லியிருக்கிற காமங்களைச் செய
 லதெய்வவுலகத்திற் பிறந்திருக்கிற, ஷெவாநாம் - தேவதைகளுடைய
 மம் - ஆனந்தம், சுக்ரஹிதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால்
 க்கப்பபடாத, ஸ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமமத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும்
 த மேற்கூறிய சூந்ஹி - என்கிற பதத்துடன் சோத்துக்கொள்ளுக
 பெயர்தம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, சூஜாந்ஜாநாம் ஸமிருதி
 சொல்லியிருக்கிற காமங்களைச் செய்ததால் தெய்வவுலகத்தில் பிறந்தி
 ற, ஷெவாநாம் - தேவதைகளுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை,
 - அது, வளம் - ஒரு, பெ - எவர்கள், சுக்ரஹித - பகபயமுதவிய வை
 காமங்களால், ஷெவாநாமி - தேவர்களையும், யனி - அடைகிறார்களோ,
 ஷெவாநாம்ஷெவாநாம் - அப்படிப்பட்ட காமதேவர்களுடைய, சூந்
 ஆனந்தம், சுக்ரஹிதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்க
 ாக, ஸ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமமத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும்,
 த மேற்கூறிய சூந்ஹி - என்கிற பதத்திதேடு சோத்துக்கொள்ளுக
 பெயர்தம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, சுக்ரஹிதஸ்ய மேற்கூறிய
 வகளால் தேவர்களானவர்களுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை, ஸம் -
 வளம் - ஒரு, ஷெவாநாம் - ஸவபாவமான தேவர்களுடைய, சூந்
 - ஆனந்தம், சுக்ரஹிதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்க
 ாத, ஸ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமமத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும்,
 க மேற்கூறிய சூந்ஹி - என்கிற பதத்துடன் சோத்துக்கொள்ளுக
 பெயர்தம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ஷெவாநாம் - ஸவபாவ தேவ
 டைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை, ஸம் - அது, வளம் - ஒரு, ஷெ
 - இந்நிரனுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தம், சுக்ரஹிதஸ்ய - சமசாரத்
 சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்பபடாத, ஸ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமமத்தியா
 செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய சூந்ஹி - என்கிற பதத்து
 சோத்துக்கொள்ளுக தெய்வம் - யாதொரு அந்த அனேகமான,
 ஷெ - இந்நிரனுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை, ஸம் - அது,
 மம் - ஒரு, ஷெவாநாம் - பருகஸ்பதியினுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்த
 சுக்ரஹிதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்பபடாத,
 ாத்ரியஸ்ய - பரமமத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்
 ய, சூந்ஹி - என்கிற பதத்துடன் சோத்துக்கொள்ளுக தெய்வம் -
 தாரு அந்த அனேகமான, ஷெவாநாம் - பருகஸ்பதியினுடைய, சூந்
 - ஆனந்தங்களை, ஸம் - அது, வளம் - ஒரு, ஷெவாநாம் - மூன்று

உலகத்தையும் சரீரமாகவுடைய விராட்புருஷனுக்கு, சூந்நீர் - ஆனந்தம், தெய்வமும் யாதொரு அந்த அனேகமான, ப்ரஜாவதெஃ - மூன்றுலகத்தையும் சரீரமாகவுடைய விராட்புருஷனுடைய, சூந்நீர் - ஆனந்தங்களோ, (ரூ) ப்ரஜாவதெஃ - (ஔரணடிடத்திலும்) சதாமுகனுக்கு, (உடைய) ஸஃ - அது, வனஃ - ஒரு, ப்ரஹ்மணஃ - சதாமுகனுடைய, (ரூ) ப்ரஹ்மணஃ - பரமமத்தினுடைய, சூந்நீர் - ஆனந்தம், ஸஃய்ஷஸ்யம் - யாதொரு இவன், ப்ரஹ்மணஃ - ஜீவனிடத்திலோ, ய்ஷஸ்யம் - யாதொரு இவன் சூழிவெஃ - சூரியனிடத்திலேயோ, ஸஃ - அந்தப் பரமாகமா, வனஃ - ஒருவன், ய்ஷ - எவன், வனஃயிஷ - இப்படி யறிந்தவனோ, ஸஃ அவன், ஸஸாஸி - இந்த, வொகாஸி - உலகத்திலுள்ளும், வெஃ - போய், வனஃ - இந்த - ஸஸிபம் அன்னமயமான, சூந்நீர் - ஆதமாவை, உவஸஸ்காஸி - அடைகிறான், வனஃ - இந்த, ப்ராணஸி - பராணமயமான, சூந்நீர் - ஆதமாவை, உவஸஸ்காஸி - அடைகிறான் வனஃ - இந்த, சிவஸஸி - மனோமயமான, சூந்நீர் - ஆதமாவை, உவஸஸ்காஸி - அடைகிறான் வனஃ - இந்த, விஜாஸி - விஞ்ஞானமயமான, சூந்நீர் - ஆதமாவை, உவஸஸ்காஸி - அடைகிறான் வனஃ - இந்த, சூந்நீர் - ஆனந்தமயமான, சூந்நீர் - ஆதமாவை, உவஸஸ்காஸி - அடைகிறான் வனஃ - அந்த விஷயத்திலு, வனஃ - இந்த, வெஃ - சுலோகமும், வனஃ - இருக்கிறது

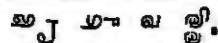
(ஸஃ - மஃ) அகலிவாயு முதலிய வஸதுக்கள் மிகவும் வருத்தப்படவேண்டிய காரியங்களில் எப்பொழுதும் நிலைநிற்கின்றனவாகையால், ஒருவனிடத்தில் பயமுண்டானால் தான் அவவண்ணம் வருத்தவேண்டி அப்படி அவவஸதுக்களுக்குப் பயத்தை விளைவிப்பது பரமமம் மேற்கூறிய பரமமம் அன்னமயன் முதலிய ஆதமாகக்ளைப் படைத்ததற்குள் நிறைந்திருக்கிறது, சூரியனிடத்திலேயுமிருக்கிறது ஆனால் குடத்தினாகையமும் வீட்டினாகையமும் பெயர்களால் வேறுபட்டிருந்தாலும் எப்படி ஒன்றோ, அவவிதமாகவே பரமமமுமானது மேற்கூறிய கேள்விகளில் பரமத்தை யறிந்தவன் அதையடைகிறான் இல்லையா என்பதற்கு மேல் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது இங்கு பரமத்தை யடைகிறவன் பரமமத்தான ஒன்றா? வேறுபட்டவனா? வேறொன்றால், “ததஸாருஷ்டவா, ததேவாதபராலஸ்த; அநயோஸாவயோஹமஸமீதி நஸவேத, ஏகமேவாததீயம், ததவமஸி” என்கிற சருதிகளுக்கு விரோதிகிறது ஒன்றென்றால் ஆனந்தமயமான ஆதமாவை யடைகிறானென நெப்படிச் சொல்லக்கூடும்? தன்னையானை அடைகிறதென்று சொல்லது கூடுமோ வென்னில், இங்கு ஆரம்பத்தில் “பரமமவிதாபநோதிபரம்” என்று பரமத்தை யறிந்தவன் பரமமாகிறானென்று சொல்லியிருக்கிறது அதுவே இப்பொழுதும் சொல்லப்படுகிறது வேறு வஸது வேறொரு வஸதுவாக ஆகமாட்டாதன்றோ? ஆனாலும் தான் தானாகவே ஆகிறதென்றால், அதுதான் என்பதற்குக் கூடும்? அவிகதையினுண்டாகக்கப்பட்ட அன்னமயன் முதலிய ஆதமாகக்ளை நீக்கி பரமமமும் தானுமொன்றென்கிற அறிவே பரமமாக இங்கு, “உபஸமகராமதி” என்றால் அதுவாக அறிகிறானென்பது பொருள் ஆதலால் அவிகதையை நீக்கி அந்த பரமமமும் தானும் ஒன்றென்றறிகிறானென்பதே, அடைகிறானென்பதின் பொருளாதலால் விரோதமில்லை.

(ரா - ஹ) அகநி ருரியன முதலிய தேவாகளெல்லோரும் பரமாதமாவின் ஆகைஞ்
ககுப பயந்து நடக்கிறவாசனாதலாலும், அவர்களுடைய ஸ்தானங்களும் துகடத்தைத்
தரத்தக்கவைகளாதலாலும் அவைகளின் ஆகையால மேற்கூறிய பரமாதமாவின் தியா
னத்திற்கு ஏதாகிலும் தடைநேரிட்டால் அத்தினாலேயே முக்யமான பயமுண்டாகிறதென
கிற மேற்கூறிய ஆரத்தத்தை விவரிக்கிறது. இரதச கலோகம மேற்கூறிய பரமாதமாவை
“யஏஷாநதராதியேஷமிரணயஃபுருஷோதுரூபயதேஷமிரணயஸம்ஸாராஷமிரணயகேஸு
ஆபாணபாதஸாவவஸா-வாணஸதஸயதாகபயாஸமபுண்டரீகமெவமக்ஷிணி தஸயேதி
திநாமா” என்று ருரியமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கிற அழகியதான சரீரத்தோடே கூடி
னவனாகவும், தாமரைப் பானத கண்களையுடையவனாகவும், அறிவுள்ள வஸதுக்களையும்
அறிவிலலாத வஸதுக்களையும் சரீரமாகவுடையவனாகவும், இரதச சரீரநசனிகலாமல
“ஸதயமஞ்ஞாநம்” என்று சொல்லப்பட்ட ஸவரூபத்தோடு கூடினவனாகவும் தியா
னம் செய்கிறவன், அாசசராதாமாக்கமென்று சொல்லப்பட்ட வழியால் பரமமத்தை
யடைகிறான் இதனால் பரமமத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் பரமமத்தையடைகிறானா?
பரமமத்தோடொன்றாகிறானா என்கிற கேள்விக்கு உத்தரமளிக்கப்பட்டது இவரு அன
னமயன் முதலிய விடங்களில் அவைகளைச் சரீரமாகவுடைய பரமாதமாவை எனபது
பொருள்

யதெதாவாவாநிவத-ஹெ | ஸப்ராபுஜேநஸாஸஹ | சூநடூஸ்ப்
ஹரெணாவியாநு | நஸிஹெகிகு-தபூநெகி | ஹதத் ஹவாவந-தவதி |
கிபிஹத் ஸாபு-நாகரவம் | கிபிஹ்வாபசெகரவதி | ஸபவனவ்விதாநெ
தெசூதாநத் ஸ்புண-தெ | உஹெஹெ)ஹெஷஹநெசூதாநத் ஸ்பு
ண-தெ | பவனவ்வெஷ | க || ஹதூவநிஷச | ஹதிநவஹி-நாவாகி ||

ஸதீ-வா-ஸிஸதே-ஹெ | ஹதூஸுநஸ-ஸம் | ஸந்தம்ஸுந-ஸிஸதே-ஹெ | ஸதீ
ஸதீ-ஸி | ஸதீ-வா-ஸிஸதே-ஹெ | கிஹத்-ஸதூ-ஸி | கிஹத்-ஸதூ-ஸி |
ஸதீ-ஸி | ஸதீ-வா-ஸிஸதே-ஹெ | கிஹத்-ஸதூ-ஸி | கிஹத்-ஸதூ-ஸி |
ஸதீ-ஸி | ஸதீ-வா-ஸிஸதே-ஹெ | கிஹத்-ஸதூ-ஸி | கிஹத்-ஸதூ-ஸி |

(ப - ம) யதஃ யாதொரு பரமமத்தினிடத்தில் நின்றும, (ரஃ) - யா
தொரு பரமமானதத்தில் நின்றும, வாகி - வாகுகள்கள், சிநஸாஸஹ -
அறிவுடன கூட, (ரஃ) சிநஸா மனதுடனகூட, ஸப்ராபு - சொல்லமு
டியாமலும் அறியமுடியாமலும், (ரஃ) ஸப்ராபு - அறினமுடிவை நினை
க்கக்கூடாமலும் சொல்லக்கூடாமலும், நிவத-ஹெ - திருமபுகினறனவோ,
ஸுஹண - பரமமத்தின் ஸவரூபமான, (ரஃ) ஸுஹண - பரமாதமாவின்
துடைய, சூநடூ - ஆனந்தத்தை, விதாநு - தியானம் செய்கிறவன், க-
தபூந ஒரு வஸதுவிடத்தில் நின்றும, நஸிஹெகி-பயப்படுகிறானாகி,
ஹ - என்று, (முன)ஹா - எனபது ஹிதைக்கூடிகுகொள்க ஹ
தஹவாவ - இப்படித்தியானம் செய்கிறவனை, ஹ - நான், கி - ஏன்,
ஸாபு - நலலகாரியமான புண்ணியத்தை, நாகரவம் - செய்யவில்லை,
ஹ - நான், கி - ஏன், வாவ - பாவத்தை, ஹவா - செய்தேன், ஹ -



(ப.ம.)வாருணி வருணனுடையபிள்ளையாகிய, ஸ்ரீம-வெஃர் பிரு
 சூமகாஷியோவெனாலு, விதார-தகப்பனான, வாருண வருணனை, உவலு
 ஸாரு-அடைந்தா, ஹெலமல-வாரீபூஜயரே, ஸ்ரீலு பரமமதத, சுயீமி-
 எனக்குத தெரியச்சொலலும, ஐதி - எனது, (இதை), உவலுஸாரு - எனப
 துடன் கூட்டிக்கொள்ளுக தவெலு - அந்தப் பிள்ளைபின்பொருட்கு, ஸ

தக் - இரத வசனகதை, பெராவா உ சொனனா சுதூ-சரீரம், ப்ராண-
பராணவாயு, உக்ஷ- கண, பெராத் - காது, சிந் - மனது, வாஹ -
வாகு இவைகளை (பூஹ பரமம்), உதி - எனது, (இதை) பெராவா -
என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக தஹ - அரதப் பிள்ளையைக் குறித்து,
உவா - சொனனா யத் - எவனிடத்தில் நினதும், உபாதி - இரத, ஹ
தாதி - வஸ்துகள், ஜாயகெ - உண்டாகின்றனவோ, ஜாதாதி - உண்டா
னவோ, பெந - எவனால், ஜீவகி - உயிருடனிருக்கின்றனவோ, யத் -
யாதொன்றை, ப்ரயகி - முடிவிலடைகின்றனவோ, சுஹிஸ-விஸகி - ஓனா
றாகின்றவோ, (ஈ) ப்ரயகிஸகி நாசத்தை யடைந்தன வாய்க்கொண்டு,
யத் - யாதொரு பரமமத்தினிடத்தில், சுஹிஸ-விஸகி - ஓன்றாகும்படி
யடைகின்றனவோ அல்லது, யத் - யாதொரு பரமமத்தை, ப்ரயகி - மோ
சூதின அடைகின்றனவோ, சுஹிஸ-விஸகி - பரளயகாலத்தில் அடைநி
ன்றனவோ, தக் - அதை, விஜிஜாலஸ - அறிவாயாக, தக் - அது,
பூஹ பரமம், உதி - எனது, (இதை) உவா - என்பதுடன் சேர்த்துக்
கொள்ளுக ஸ் - அரத பிருகுவானவர், தத் - தவத்தை, சுதவ்யு -
செயதா, ஸ் - அரத பருகுவானவர், தத் - தவத்தை, தவ்யு - செயது

(100 - ஹ) பரமம் ஆகாயம் முதலிய வஸ்துகளைப் படைத்து, அவைகளி
னுட்புகுத்து, அவ்வவைகளின் பேதன்களால் காணப்படுகிறதாயால், அவைகளைக்
காட்டிலும் வேறுபட்டதாய், ஒருவராலும் காணமுடியாத தன்மையுடைய பரமமே
நானென்று அறிந்தவன் புண்ணிய பாவங்களென்கிற காமங்களினால் பிறவிகாட்படு
த்த முடியாதவன் என்று ஆனந்தவல்லியில் செல்லி முடிந்தது இப்பொழுது பருகு
வல்லியில் பரமவீதத்தைக்குக் காரணம் தவமேயென்று சொல்லுகிறது இதில் தன் பிரி
யுள்ள பிரிவுகளுக்கப்பற்றாதுபேதங்கொண்டதென்று விதையை ஸதோத்திரம்
பண்ணுவதற்காக கையொன்று சொல்லப்படுகிறது அதில் அன்னம் முதலியவைகள்
பரமத்தை அறிவதற்கு வழிகளாதலால், அவைகளை பரமமாகச் சொல்லுகிறார்
“பராணஸ்யபராண உத்சக்ஷ-ஷஸ-ஷஸ ருதஸரோதரஸ்யரோதரமநஸ்யாநமம
நாமநோயேவிதாஸதேநிசுத்யுபரமபுராணமஸ்யம்” என்று சுருதி சொல்லியிருக்கி
றது எல்லா பராணிகளுமுண்டாகும்போதும் இருக்கும்போதும் நாசமடையும்போதும்
எந்த வஸ்துவுடன் ஒன்றாயிருக்கின்றனவோ, அதுவே பரமம் என்று தக்கப்பன்கொன்ன
வார்த்தையைக் கேட்டு பரமமின்னதென்று தெளிவா பேறபடாமையால் அப்படி ஏற
படுவதற்கு, “மஸஸசேநரயாந்மசஹகாரகயம்பரமமதப தஜ்ஜயாயஸஸாவதாமெப
ய ஸஸதாமபரஉசயதே” என்று தவமே காரணமாகச் சொல்லியிருத்தலால் அமமகாஷி
தவம் செய்தார்

(101 - ஹ) மேற்கூறிய அடையாளங்களால் மாதிரமல்லாமல் வேறு அடையா
னவாலும் பரமத்தைத் தெரிவிக்கிறதற்கும், அப்படி பரமத்தை அறிவதற்குத் தவம்
செய்து அதிலுள்ள பரிசுத்தமான மனதே காரணமென்று தெரியப்படுத்துவதற்கும் பிறகு
வல்லியாரம்பிக்கப்படுகிறது “பிளினாயின் மனதைச் சோதிப்பதற்காக, அன்னம் முதலிய
வைகளை பரமமாகச் சொல்லியதினால் கலங்கின மனதுடன் கூடிய பிளினக்கு பரமம்

நின் அடையாளத்தை மேலே சொல்லுகிறா எல்லா வஸ்துக்களும் எந்த வஸ்துவிடத் திவ்ணடாகினறனவோ, எதினால் பிழைத்திருக்கினறனவோ, எவ்விடத்தில் சேருகின்ற னவோ, மேரக்ஷத்தில் எந்த வஸ்துவைச் சேருகின்றார்களோ, அதுவே பரமமம் என்று தகப்பன சொல்லியதைக் கேட்டு அதைத் தெளிவாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தவம் செய்தாரா

சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநாஸு | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஹ்தாநிஜாய
நெ | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி
வாந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி
சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி
சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி
சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி

அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி
வ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி
வ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி
வ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி
வ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி
வ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | அந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி

(ப - ம) சுந்ரொ - சாபபிடத்தக வஸ்துவானது, ஸ்ரஹ - பரமமம்,
இதி - என்று, வ்ஜாநாஸு - அறிந்தார, இநி - இதை, ஹ்தாநி - பார
ணிகள், சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி - சாபபிடத்தக வஸ்துவில் நின்றதானே,
ஜாயநெ - உணடாகினறன ஜாநி - அபபடியுண்டான வஸ்துக்கள்,
சுந்ரொ - சாபபிடத்தக வஸ்துவினாலே, ஜிவ்நி - பிழைத்திருக்கின்றன
சுந்ரொ - சாபபிடத்தக வஸ்துவே, ஸ்ரபுநி - பரளயகாலத்திலடைகின்றன
சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, இதி - என்று, (வ்ஜாநாஸு -
அறிந்தார), தக - அதை, வ்ஜாய - அறிந்து, வாந்ரொபு - திருமபவும்,
விதாந - தகப்பனான, வ்ரண - வருணனை உவவஸஸார அடைந்தார,
ஹ்மம் - வாரீர பூஜயனே, ஸ்ரஹ - பரமமத்தை, சுந்ரொபு - அறியச்
சொல்லும், இதி - என்று, (இதை) உவவஸஸார - எனபதுடன் சோததுக்
கொள்ளுக் கூஹ - அந்தப் பிள்ளையைக் குறித்து, உவா - சொன்னா
தவஸா - தவத்தினால், ஸ்ரஹ - பரமமத்தை, வ்ஜிஜாஸஸு - அறிவாயாக,
தவ - தவமே, ஸ்ரஹ பரமமத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி என்று,
(இதை) உவா - எனபதுடன் சோததுக் கொள்ளுக் ஸ்ர - அந்த பருகுவா
னவா, தவ - தவத்தை, சுதவ் - செயதார, ஸ்ர - அவா தவ - தவ
த்தை, தவா - செய்து

(ஸ - ம - ரா - ம) பதார்த்தமேவ கருது

ஸ்ரஹ்ரெஹ்திவ்ஜாநாஸு | ஸ்ரஹ்ரெஹ்திவ்ஜாநிஹ்தாநிஹ்தாநி
நிஜாயநெ | ஸ்ரஹ்ரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி | ஸ்ரஹ்ரெஹ்திவ்ஜாநிஜிவ்நி
நி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி | வாந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி | சுந்ரொபுரெஹ்திவ்ஜாநி

வெவ்வுவெஹதி | தந் ஹொவாவ | தவலாவ்ஹவிஜீஜாவஸு | தவொ
வ்வுவெஹதிஸ தவொதவ்ருதஸ தவஹவா | உதி துதிபொ2 நுவாகு ||

ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸு
பாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்
ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்
ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்

(ப - ம) ப்ராணஃ பராணவாயுவானது, ஸ்ரீஹ - பரமமம், உதி -
என்று, வ்ருஜாநாஸ - அறிநதார, உஜாநி - இநத, ஹதாநி - பராணிகள்,
ப்ராணஃ சஹிவனவவம - பராணனிடதில நினதுமதானே, ஜாயகெ -
உணடாகினதன ஜாநாநி - அபபடியுணடான பராணிகள், ப்ராணெந -
பராணனிலே, ஜீவஹி - ஜீவிததிருக்கினதன ப்ராண-பராணனே, ப்ராயஹி
பரளகாலததில சேருக்கினதன ஸஹிவஸிஸாஹி - ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்
உதி - என்று, இதை வ்ருஜாநாஸ - எனபதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுத தசு
அதை, விஜாய - அறிநது வாநரெவ்ரு - திருமபவும், விதாந - தகபபனா,
வாருண - வருணனே, ஹெஹவஃ - வாரீர பூஜயரே, ஸ்ரீஹ-பரமமத்தை,
ஸயீஹி - அறியச்சொல்லும் உதி - என்று, உவலாவார - அடைநதார
தஹா - அநத பருருவை, தவலா - தவததினா, ஸ்ரீஹ - பரமமத்தை,
விஜீஜாவஸு - அறிவாயாக, தவஃ - தவமே, ஸ்ரீஹ - பரமமத்தை அறிவ
தற்குக் காரணம், உதி - என்று, உவாவ - சொன்னா ஸஃ - அநத பருரு
வானவா, தவஃ - தவததை, ஸதவ்ருத - செயதார, ஸஃ - அநத பருரு
வானவா, தவஃ - தவததை, தவா - செயது

உநொவ்வுவெஹதிவ்ருஜாநாஸ | உநவொஹெஹவவ்ருஜாநிஹதாநி
ஜாயகெ | உநவொஜாநாநிஜீவஹி | உந்ஸுபாஸாந்ஸுபாஸாந் | ததி
ஜாய | வாநரெவ்ருவாருணவிதாநிவலாவார | ஸயீஹிஹவொவ்வு
வெஹதி | தந் ஹொவாவ | தவலாவ்ஹவிஜீஜாவஸு | தவொவ்வு
வெஹதி | ஸதவொதவ்ருதஸ தவஹவா | உதி துதிபொ2 நுவாகு ||

ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்ஸுபாஸாந்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்
ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்
ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்
ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந் | ஸ்ரீமத்ஸுபாஸாந்

(ப - ம) உநஃ - மனதானது, ஸ்ரீஹ - பரமமம், உதி-என்று, வ்ருஜா
நாஸ - அறிநதார உஜாநி - இநத, ஹதாநி-பராணிகள், உநவஃஹிவனவ
வம - மனதில நினதுமதானே, ஜாயகெ - உணடாகினதன ஜாநாநி -

அபபடிபுண்டான பராணிகள, சிநலா - மனதினாலே, ஜீவன் - பிழைத்திருக்கின்றன சிந - மனதை, ப்ருபணி - பரளயகாலத்திலடைகின்றன சுவிஸுவிஸுணி - ஒன்றாய்ச சேருகின்றன, உதி எனது, (இதை) வுஜாநாசு - எனபதுடன் சோததுக்கொளளுக தசு - அதை, விஜாய - அறிநது, வுநரொவ - திருமபவும், விதார - தகப்பனா, வுரூண - வருணனை, ஹெஹவ - வாரீர பூஜயரே, ப்ருஹ - பரமமத்தை, சுயீஹி - அறியச்சொலலும், உதி - எனது, உவஸஸார - அடைநதார க்ஹா - அநத பருகுவைக குறிதது, தவஸா - தவத்தினால, ப்ருஹ பரமமத்தை, விஜிஜாஸஸ - அறிநதுகொள, தவீ - தவமானது, ப்ருஹ - பரமமத்தை அறிவதற்கு காரணம், உதி - எனது, உவாஹ சொனனா ஸி - அநத பருகு, தவீ - தவத்தை, சுதவூ - செயதார, ஸி - அநத பருகு, தவீ - தவத்தை, தவூ - செயது

விஜாநுப்ருஹகிவ்ஜாநாசு | விஜாநாநெவ்வயிபாநிவூதாநிஜாயனெ | விஜாநெநஜாதாநிஜீவணிவிஜாநுப்ருபணிவிஸுவிஸுணி | தவிஜாய | வுநரொவவுரூணவிதாரகுவஸஸார | சுயீஹிஹமவொப்ருஹகி | தந் ஹொவாஹ | தவஸாப்ருஹவிஜிஜாஸஸ | தவொப்ருஹகிஸதவொதவூ | ஸதவஸஸூ | உதிவனூரோநுவாகி ||

விஜாநுப்ருஹகிவ்ஜாநாசு | விஜாநாநெவ்வயிபாநிவூதாநிஜாயனெ | விஜாநெநஜாதாநிஜீவணிவிஜாநுப்ருபணிவிஸுவிஸுணி | தவிஜாய | வுநரொவவுரூணவிதாரகுவஸஸார | சுயீஹிஹமவொப்ருஹகி | தந் ஹொவாஹ | தவஸாப்ருஹவிஜிஜாஸஸ | தவொப்ருஹகிஸதவொதவூ | ஸதவஸஸூ | உதிவனூரோநுவாகி ||

(ப - ம) விஜாநு - அறிவே, ப்ருஹ - பரமமம், உதி - எனது, வுஜாநாசு - அறிநதார, உதி - இந், ஹூதாநி - பராணிகள, விஜாநாசுஹிவ்வயி - அறிவில நிதனம் தானே, ஜாயனெ - உண்டாகின்றன, ஜாதாநி - அபபடி உண்டான பராணிகள, விஜாநெந - அறிவினாலே, ஜீவணி - பிழைத்திருக்கின்றன, விஜாநு - அறிவை, ப்ருபணி - பரளயகாலத்தில, அடைகின்றன, சுவிஸுவிஸுணி - ஒன்றாய்ச சேருகின்றன, உதி எனது, (இதை) வுஜாநாசு - எனபதுடன் சோததுக்கொளளுக தசு - அதை, விஜாய - அறிநது, வுநரொவ - திருமபவும், விதார - தகப்பனா, வுரூண - வருணனை, ஹெஹவ - வாரீர பூஜயரே, ப்ருஹ - பரமமத்தை, சுயீஹி - அறியச்சொலலும், உதி - எனது, உவஸஸார - அடைநதார க்ஹா - அவரைக குறிதது, தவஸா - தவத்தினால, ப்ருஹ பரமமத்தை, விஜிஜாஸஸ - அறிவாயாக, தவீ - தவமே, ப்ருஹ - பரமமத்தை அறிவதற்கு காரணம், உதி எனது, உவாஹ - சொனனா ஸி - அநத பருகு,

(ப - ம) சுந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவை, நமிந்நாஸ - நிந்திக்கக் கூடாது தஸ் - அது, ப்ரக்ம் இவனுடைய கடமை, ப்ராணெவா - பராண, னுனது, சுந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்து, ஸரீரம் - உடல, சுந்நாடிம் - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது ப்ராணெ-பராணனிதததில, ஸரீரம் - உடலா னது, ப்ரதிஷிதம் - இருபபையுடையது ஸரீரெ - உடலில, ப்ராணம் - பராணனுனது, ப்ரதிஷிதம் - இருபபையுடையது. தக்ஷணதஸ் - அநத இநத, சுந்நம் அன்னமானது, சுநெந் - அன்னததில, ப்ரதிஷிதம் - இருப பையுடையது, யம் - எவன, வஸதஸ் - இநத, சுந்நம் - அன்னத்தை, சுநெந் - அன்னததில, ப்ரதிஷிதம் - இருபபையுடையதாக, வெடிம் - அறிகிறுதே, வம் - அவன, ப்ரதிஷிதம் - இருபபையுடையவனாகவாகிறுன சுந்வாநு - அன்னததையுடையவனாகவும், சுந்நடிம் - அன்னததைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், ஸவதி - ஆகிறுன, ப்ரஜயா - பிளனையினுலும், பஸூகிம் - பசுக்களாலும், ப்ரம்ஹவயு-வெஸந்-பராமமன தேஜஸஸினுலும், ஷெமாநு பெரியவனாகவும், ஸவதி - ஆகிறுன கீத-ந் - கிரததியினுலே, ஷெமாநு - பெரியவனாகவும், (ஸவதி ஆகிறுன)

(ப - ம) சுந்தம் - அன்னத்தை, வஹு - அதிகமாக, கூர்ந்த - சோகத வேண்டி அல்லது, (ரம்)வஹு-கூர்ந்த - பருமானம் பண்ணவேண்டும், தக்-அது, ப்ர-தம் - இவனுடைய கடமை, வ்யயிவீவா-பூமிதானே, சுந்தம் - அன்னமென்கிறது சூகாஸம்-ஆகாயமானது, சுந்தாடி-அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது சூகாஸம் - ஆகாயமானது, வ்யயிவ்யா - பூமியில், ப்ர-திஷ்டி - தம் இருப்பையுடையது, வ்யயிவீ - பூமியானது, சூகாஸ-ஆகாயத்தில், ப்ர-திஷ்டிதா - இருப்பையுடையது, தக்-வன-தக் - அந்த இரத, சுந்தம் - அன்னமானது, சுபெந்த - அன்னத்தில், ப்ர-திஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது, யம் - எவன், வன-தக் - இரத, சுந்தம் - அன்னத்தை, சுபெந்த - அன்னத்தில், ப்ர-திஷ்டிதம் - இருப்பையுடையதாக, வெடி - அறிகிறானே, ஸம் - அவன், ப்ர-திஷ்டித - இருப்பையுடையவனாகிறான், சுந்தவாந - அன்னத்தையுடையவனாகவும், சுந்தாடி அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், ஹவதி - ஆகிறான், ப்ர-ஜயா - பிள்ளையினாலும், வஸ-ஹிம் பசுக்களாலும், வ்ர-ஹவத-வெந - பராமமண தேஜஸஸினாலும், சிஹாந-பெரியவனாக, ஹவதி ஆகிறான், கீநூர் கோத்திரினிலே, சிஹாந - பெரியவனாகவும், (ஹவதி - ஆகிறான்)

(ஸ்ரம் - ஹ - ரா-ஹ) மேற்கூறிய பரமமதித்தைக்கு அந்நனமான சில தியானங்களைச் சொல்லுகிறது அவற்றை முதலில் பரானன், சரீரம் இவைகள் அன்னமாயும், அன்னத்தையும, ஒன்றிலொன்றிருக்கிறதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும் இப்படித் தியானம் செய்கிறவனுக்கு அன்னத்தை நிகதியாமலிருத்தல் கடைமை அப்படியே ஜலத்தையும், தேஜஸையும அன்னமாயும், அன்னத்தையும, ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும் அப்படித் தியானம்செய்யவனுக்கு கடைத்த அன்னத்தைத் தள்ளாடொழிதல் கடைமை அப்படியே பூமி, ஆகாயம் இவைகளை அன்னமாயும் அன்னத்தையும ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும் அப்படித் தியானம் செய்பவனுக்கு அன்னத்தை விருத்தி செய்தல் அல்லது கொண்டாடுதல் கடைமை இம்மாதிரி மூன்றுவிதமாகத் தியானம் செய்வார்களும் நீரேழிகாலம் இருப்பையுடையவர்களாயும், அன்னத்தைச் சாப்பிடத்தக்க சகதியுடையவர்களாயும், பிள்ளைகள், பசுக்கள் பரமமத்தை அறிந்ததினால் அந்த ஒளி, கோத்திர இவைகளால் மிகுந்தவர்களாயும் ஆகிறார்கள்

நஹ்வநவவதௌப்ர-தூரவசுந்தி-த்யுதம் | தஸூரடி-யாஸ்யாவலி
யயாஸஹ்வந-ப்ராஹு-யாஸ | ஸாராயுஸூரகண்டி-தூரவசுந்தெ | வன-த
வெதி-வதொஹ்-ராயம் | சிவதொஸூரகண்டி-ராயு-தெ | வன-தவெதி
சிவதொஹ்-ராயம் | சிவதொஸூரகண்டி-ராயு-தெ | வன-தயாஸகண்டி
தொஹ்-ராயம் | கண்டி-தொஸூரகண்டி-ராயு-தெ ||

நஹ்வநவவதௌப்ர-தூரவசுந்தி-த்யுதம் | தஸூரடி-யாஸ்யாவலி
யயாஸஹ்வந-ப்ராஹு-யாஸ | ஸாராயுஸூரகண்டி-தூரவசுந்தெ | வன-த
வெதி-வதொஹ்-ராயம் | சிவதொஸூரகண்டி-ராயு-தெ | வன-தவெதி
சிவதொஹ்-ராயம் | சிவதொஸூரகண்டி-ராயு-தெ | வன-தயாஸகண்டி
தொஹ்-ராயம் | கண்டி-தொஸூரகண்டி-ராயு-தெ ||

(ப - ம) வஸ்து - தனவீட்டில், அஷ்டாங்கம் - வந்த, சுண்டம் - ஒருவ
னையும், மஹா - கிராமங்கள் - அப்படிப்பட்டதென்கூடாது தனி - அது, ப்ர - கம்
இவனுடைய கடைமை, தஸா - ஆகையால், ப்யாக்யாவலிய்யா - எந்த
வீதத்தாலாவது, வஹம் - அதிகமான, சுஹம் - அன்னத்தை, ப்ராஹ்மய்யா
அடையவேண்டுமென அதிகமாகவேண்டுமென, சுஹெஸ்த - இவனுக்காக,
சுஹம் - அன்னமானது, சுராயி - செய்யப்பட்டது, உதி - எனது, ப்ரஹ்ம
தெ - சொல்லுகிறார்கள், வந்தவெ - இந்த, சுஹம் - அன்னமானது, ப்ர
வதம் - முதலில், ராஜம் - செய்யப்பட்டது சுஹெஸ்த - இவனுக்காக, ப்ர
தம் - முதலில், சுஹம் - அன்னமானது, ராஜ்யதெ - செய்யப்படுகிறது
வந்தவெ - இந்த, சுஹம் - அன்னமானது, ப்ரஹ்மதம் - நடுவில், ராஜம் -
செய்யப்பட்டது சுஹெஸ்த - இவனுக்காக, ப்ரஹ்மதம் - நடுவில், சுஹம் - அன்ன
மானது, ராஜ்யதெ - செய்யப்படுகிறது வந்தவெ - இந்த, சுஹம் - அன்ன
மானது, சுஹதம் - கடைசியில், ராஜம் - செய்யப்பட்டது சுஹெஸ்த - இவ
னுக்காக, சுஹதம் - கடைசியில், சுஹம் - அன்னமானது, ராஜ்யதெ - செய்
யப்படுகிறது

(1980 - 81) மேற்கூறிய மூன்றுவிதமான தியானங்களைச் செய்கிறவன் தன் வீட்டிலுள்ளத விருந்தாளியைத் தள்ளக்கூடாது அதுவே அவனுக்கு வீரதம் ஆகையால் எந்த விதத்திலாவது அதிகமான அன்னத்தைச் சமயாதிக்கவேண்டாம். அப்படியே பெரியோர்களும் விருந்தாளிகளாகவே அன்ன முண்டிபண்ணப்பட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள் ஆகையால் விருந்தாளிகளுக்கு அன்னத்தை முதல வயதிலோ, அல்லது நடுவயதிலோ, அல்லது கடைவயதிலோ எவ்விதமாகக் கொடுக்கிறாணோ, அந்தந்த வயதில் பிறகாலத் தில் அந்தந்த விதமாகவே அன்னமுண்டாக்கிறது.

(பிரா - ஹா) மேற்கூறிய தியானம் செய்கிறவன் தன் வீட்டிற்குள்வந்தவுடன்தான் வகைபாடுதன்பது வீரநாமாகையால் எந்தவிதத்தாலாவது அன்னத்தை அதிகமாகச் சம்பாதிக்கவேண்டுமென உலகத்திலுண்டான அன்னங்களுள்லாம இப்படித் தியானம் செய்கிறவனுக்காகவே ஏற்பட்டனவென்று சொல்லுகிறார்கள் ஆதலால் முதலிலாவது நமசிவாயவது கண்டியிலாவது எந்தப்பாகத்திலாவது அன்னம் இப்படித் தியானம் செய்யவனுக்காக ஏற்பட்டது

யவனவ்வெடி | கெடிநிதிவாநி | பொமகெடிநிதிவாணாவாந
பொடி | கெடிநிதிவாநயொடி | மதிநிதிவாநயொடி | விதிநிதிவாநயொடி |
உதிநிதிவாநயொடி | கெடிநிதிவாநயொடி | கெடிநிதிவாநயொடி | கெடிநிதிவாநயொடி |
கெடிநிதிவாநயொடி | கெடிநிதிவாநயொடி | கெடிநிதிவாநயொடி | கெடிநிதிவாநயொடி |

యవపంజెడ । ధేనుభావచి । యోగక్షేమభిప్రాయపానయోగ । కమేతిహస్తయోగ ।
గరిరీతిపాదయోగ । విముక్తిరీతిపాయా । ఇతిమానుషీస్సహజ్ఞా । అగ్రదైవీ । తృత్తిరీతివృష్టా ।
బలమితివిద్యుతి ॥ ౨ ॥

(ப - ம) பீ - எவன, வனவ - இந்த பரகாரம், வெடி - தியானம் செய
 நிற்றின, ஸம் - அவன இதை முன்கருதியில், வடிவவரம்பு பாதுபாது - என

பதுடன் சோதனுகொள்ளுக வானி - வாங்கில, ஸ்கெபி - அடைநக பொரு
 னைக காப்பாற்றுவதல, உதி - எனறும், பூணாவாநயொர்-பராணன அரா
 னன இவைகளில், பொய்கெழிஉதி - பொருளை அடைவதுடன் அதைக்
 காப்பாற்றுவதென்றும், ஹலுயொர் - கைகளில், கபி - செய்கை, உதி -
 எனறும், வாரியொர் - காலங்களில், மகி - நடை, உதி - எனறும், வாய்ப்பு
 பாபுவெனகிற இந்நிரியத்தில, விசு - விடுதல, உதி - எனறும், (உவா
 லீ - தியானம் செய்யவேண்டும்), உதி - எனகிற இவைகள், ரிநுஷி -
 மனத்தின் சாரத்திலுண்டான, ஸுரோஜா - அறிவுகள், (உகா - சொல்லப
 பட்டதான), சுய - பிறகு, லெவீ - தேவர்களிலுண்டான, ஸுரோஜா -
 அறிவுகள், (உவ்)நெ-சொல்லப்படுகின்றன), வுஷி-மழையில, சுஷி -
 சந்தோஷம், உதி - எனறும், விஷி - மின்னலில் வரும் - பலம், உதி -
 எனறும் இவ்வு, வஸுஷ - எனபது முதல மேலகருதியின, ப்-திவடி
 வஸுஷ - பசுக்களிடங்களில், யஸி - கிரத்தி, உதி-எனறும், நக்சு -
 வ - நக்சுத்திரங்களில், ஜெரா - காத், உதி - எனறும், உவெஷு உப
 வதத்தில, ப்-ஜா - பராஜையை உண்டிபெண்ணுதல

யஸுஉதிவஸுஷ | ஜெராநிரிதிநக்சுஷ | ப்-ஜாநிரபி
 ரிநநுஉத-வெஷு | ஸவ்-பித்யாகாஸ | த்-திவெஷு-வாலீ |
 ப்-திவ்வாவாநவதி | த்-நவஉத-வாலீ | ரிநநுவதி | த்-நந
 உத-வாலீ | ரிநவாநவதி ||

ஸுஷிஷிஷி | ஸ்ரோஜிஷிஷி | ஸுஷிஷிஷிஷி | ஸ்ரோஜிஷி
 ஸுஷி | ஸ்ரோஜிஷிஷி | ஸ்ரோஜிஷிஷி | ஸ்ரோஜிஷிஷி | ஸ்ரோஜிஷி
 ஸ்ரோஜிஷிஷி | ஸ்ரோஜிஷிஷி | ஸ்ரோஜிஷிஷி | ஸ்ரோஜிஷிஷி |

(ப - ம) சுபித - மோக்யம், ஸுநநி - ஆனந்தம், உதி - எனறும்,
 ஸுநாஸ - ஆகாயத்தில, ஸவ - எல்லாம், உதி - எனறும், தக - அநத
 ஆகாயத்தை, ப்-திஷா - இருப்பு, உதி - எனறும், உவாலீ - தியானம்
 செய்யவேண்டும், ப்-திவ்வாவாந - இருப்பையுடையவனாக, ஹவதி - ஆகி
 ருன, தக - அநத ஆகாயத்தை, ரிஷி - மகத, உதி - எனறும், உவாலீ -
 தியானம் செய்யவேண்டும், ரிஷி - பெரியவனாக, ஹவதி-ஆகிருன, தக-
 அநத ஆகாயத்தை, ரிஷி - மனது, உதி - எனறும், உவாலீ - தியானம்
 செய்யக்கடவன, ரிநவாந-எல்லாவற்றையும் நினைக்கும் சகதியுள்ளவனாக,
 ஹவதி - ஆகிருன

த்-நநஉத-வாலீ | நநிஷெஷெஷெஷி | த்-திவெஷு-
 வாலீ | ப்-திவ்வாவாநவதி | த்-நவஉத-வாலீ | த்-நநஉத-வாலீ |

கொண்டுபோகின்றனவெனவந்தார் | வந்தொழியாதுவந்தார் | வந்த
 பார்ப்பவருமே | யுழைவவர்க்கென | வந்தவர்க்கென

తన్నబుద్ధికుటానీత । నన్యం తేస్తే కామాః । తన్నప్రాకుటానీత । బ్రహ్మవాక్ భవతి ।
తన్నప్రాకుటానీత । పర్యేణం ప్రయం కేదీవం తన్నుబుద్ధిః । పర్యేణీయా బ్రాహ్మ
నాః । సయక్వాయంపురుషే । యక్వాసావాదీత్యే । సనికః ॥ ౪ ॥

(ப - ம) தகி - அந்த ஆகாயமானது, நமீ - வணங்குதலெனகிற வித ததையுடையது, ஐ - ஐ - எனது, உவாவீ - தியானம் செய்யவேண்டும், கடுவெ ஐந்த தியானம் செய்பவனுக்காக, காரீ - இசைக்கப்பட்ட விஷ யங்கள், நமீ - கிழப்படிகிறதான அகாவது கிடக்கிறதான, தகி - அந்த ஆகாயமானது, ஐ - ஐ - பெருத்த குணமுள்ளது, ஐ - ஐ - எனது, உவாவீ - தியானம் செய்யவேண்டும், ஐ - ஐ - பெருத்த குணமு ளவனாக, ஐ - ஐ - ஆகிறான், தகி - அந்த ஆகாயமானது, ஐ - ஐ - பரம மத்திற்கு, வாரீ - சேருமிடம், ஐ - ஐ - எனது, உவாவீ - தியானம் செய்யவேண்டும், வந - இப்படித் தியானம் செய்தவனை, திஷ - தவே ஷிக்கல, ஐ - சக்துருக்கள், வாரீ - கண்டு சாகிறார்கள், கடு - பரிதியிலாமலிருக்கிற, ஐ - சக்துருக்களானவர்கள், வாரீ - கண்டு சாகிறார்கள், ய - எந்த, வெவாய - அந்த இந்த பரமாத் மாவானவன், வ - வெவ ஜீவாகனிடத்திலோ, ய - எவ்வளவு - எந்த இந்த பர மாத்மாவானவன், சூ - சூரியனிடத்திலோ, ஐ - அந்த பரமாத்மா வானவன், வந - ஒருவன்

(ஸ்ரீ ஹா) மேற்கூறிய வாகு முதவிய ஸ்தானங்களில் கேஷமம் முதவிய காரியங்களை பரமமே செய்கிறபடியானும் பரமமே அநந்தக் காரியங்களாக அநந்த விடங்களில் இருக்கிறபடியானும் பரமமதையே அநந்தவிடங்களில் கேஷமம் முதவிய ரூபத்தோடேகூடியதாகத் தியானிக்கவேண்டும் அப்படித் தியானிப்பவனுக்கு கேஷமம் முதவிய அநந்தப் பயன்களுண்டாகும்

(ரா. ஹா) கேள்வியை முக்கிய அங்கமாகக் காரியங்கள் அந்தந்த ஸ்தானங்களிலுள்ள டாக்டர் அல்லது ஆதலால் அந்தந்த ஸ்தானங்களிலே அந்தந்தக் காரியங்களாகத் தியானப்பட்டு வருகின்ற கேள்வியை முக்கிய அங்கமாகப் பயன்படுத்துவதற்கு

ஸபவனவம்விசி | சுஸாநொகாநெதது | வந்திநயிரதாநநி
வவஸுதி | வந்தவ்ரணயிரதாநநிவவஸுதி | வந்திநொயிரதா
தாநநிவவஸுதி | வந்தவிஜாநயிரதாநநிவவஸுதி | வந்திராநநி
யிரதாநநிவவஸுதி | ஐராவொகாநாரிநீகாரிவொநவஸுதாநநி |
வந்தாநிமாயநாநெ | ஹாநவலஹாநவலஹாநவல ||

சிவனடிமேலிடவாடவாநீ | சுதந்திரத்தினைவிடுவாநீ | சுதந்திரம்முன்
பெறவாநீ | மூலமணிகொடுத்தீ | பரமவருவோ | உத்யோகமிவையு||

అహమ్మమహమ్మమహమ్మమ్ । అహమ్నాదోహమ్నాదోహమ్నాదమ్ । అహమ్
 తోఃకృదగ్తోఃకృదహగ్తోఃకృత్ । అహమ్స్త్రిప్రథమజాబుతా౩స్య । పూర్వం దేవేభ్యోఅద్యుత
 స్సనా౩భా౩ఇ । యోహదదాతిప్రథదేవమా౩వా౩హ । అహమ్మమమ్మమదంతమా౩ద్రి । అహః
 విశ్వంభవవభ్యభవాం౩ । శుభవాఃకౌటీతి ॥ యవంజేద । ఇత్యుదనిమ్త్ ॥ ౬ ॥

(ப ம) சுஹம் - நான, சுஹம் - சாபபிடுகத்தக வஸது, சுஹம்-நான, பஹாடி - அநத அனனததைச சாபபிடுகிறவன, சுஹம் - நான, ப்ரோகஸு ௨ அநத அனனததைச சாபபிடுகிறவன, (ஸ) ப்ரோகஸுஸ் ஜன நகஸால டொண்டாடத்தகக காரியங்களைச செய்கிறவன, ஓவ்வொருவாகயங களிபு ம இவவாதததையே முனறுதரம சொலலியிருக்கிறது, சுஹம்-நான, ப்ரோகஸு - இநத உலகத்திறகு, (ஸ) ப்ரோகஸு - காமங்களுககு, ப்ரோகஸு முன்னே இருக்கிறவனகு, சுஹி - ஆகிறேன, பெவெஹி - தேவர்களைக காட்டிலும், ப்ரோகஸு - முன்னே, சுஹி - அமுதத்திறகு, நானி - நடுவு, ப்ரோகஸு - எவன, ப்ரோ - எனனை, ப்ரோகஸு - கொடுக்கிறேன, வஸஸுஸவனவ - அவன தானே, ப்ரோ - எனனை, ப்ரோகஸு - காப்பாற்றுகிறேன, (ஸ) ப்ரோகஸு - அடைகிறேன, சுஹம் - நான, சுஹம் - அனனததையும், சுஹம் - அனனததை, சுஹி - சாபபிடுகிறவனையும், சுஹி - சாபபிடுகிறேன, சுஹம் - நான, ப்ரோகஸு - எவலா, வஸஸு - உலகத்தை, சுஹி - மறைத்தேன, வஸஸு - வெஜாதி - சூரியனுக்கொப்பான காரதியோடே கூடினவன, ப்ரோகஸு - இநத பரகாரம், உபாபிடுக - உபாபிடுக, ப்ரோ - எவன, வஸஸு - இநத பரகாரம், வெஹி - அறியுகிறேன

(100 ஹா) நானே அன்னமாயும் அன்னத்தின்மீது சாப்பிடுகிறவனாகவும் இவைகளைக் குடிபலாகச் சோககிறவனாகவும், இவ்வுலகங்களுக்கு முன்னிருப்பவனாகவும், தேவர்களுக்கு முன் அமுதத்திற கிருப்பிடமாகவும் நிற்குகிறேன் அன்னசூப்பியான் எனின் எவன் கேட்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கிறேனோ, அவனே என்னைக் காப்பாற்றுகிறான் எவன் பொருட்களில்லையோ, அவனையும் அவன் புசிகளும் அன்னத்தையும் நான் சாப்பிடுகிறேன் நான் என்னுடைய சுத்த சூப்பத்தின் விலகங்களை வியாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் நான் சூப்பியனாகொப்பான் காந்தியோடே கூட்டினவன் இப்படிப்பட்ட இந்த உபநிஷத் ஐத எவன் அறிகிறேனோ அவனுக்கு மேற்கூறிய பயன்கள் உண்டாகும்

(ரா. ஹா) எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் நான் வியாபிதத்திருக்கிறபடியால் எல்லா வஸ்துக்களும் நானே, உலகங்களால் கொண்டாடப்பட்ட செயல்களைச் செய்கிறவனும் நானே, படைப்புக்காலத்திற்கு முன் பராணிகளின் வீணைகளுக்குப் பயன் வீணைப் பயனும் நானே, தேவர்களுக்கும் முந்தின மோகூத்திற்குக் காரணம் நானே, எவன் எனவே, தருத செஷ்னுக்குப் பேசிக்கொடுக்கிறேன், அவனே என்னையடைகிறான் நான் அறிவிலாத வஸ்துக்களிலும், அறிவுள்ள வஸ்துக்களிலும் நிறைந்திருக்கிறேன் ப்ராய

எவ்வாவறனறையும், விவதி - தரிசுகிறதோ அதாவது தனக்கு எல்லாக் கரு
மங்களையும் பூசையாகக் கொள்ளுகிறதோ

தடுவாழிஷ்டாபாயஸ்துதேயஸ்வஹிதோ | தடுவஸுக்ரபி
தந்தி ஸ்துதாபஸுபிரபாகி || ௭ ||

தடுவாழிஷ்டாபாயஸ்துதேயஸ்வஹிதோ | தடுவஸுக்ரபி
தந்தி ஸ்துதாபஸுபிரபாகி || ௭ ||

(ப - ம) தடுவ - அந்த பரமமமே, சுதிரி - அகநியெனறும், தசு -
அந்த பரமமமே, வாயு - வாயுவெனறும், தசு அந்த பரமமமானது, வஸு
நி - சூரியெனறும், தசு - அந்த பரமமமே, வஸுநி - சந்திரெனெ
றும், தடுவ - அந்த பரமமமே, ஸுக்ர - கரநதியோடு கூடினகென
றும், சுபி - சமசாரமிலவாததெனறும், தசு - அதுவே, ப்ரபு - பரம
மெனறும், தசு - அதுவே, ஸுபி - ஜவங்கெனறும், வஸு - அவனே, ப்ரபு
பாகி - பரசாபதியெனறும் சொல்லப்பட்டன

வஸுநி - தடுவாழிஷ்டாபாயஸ்துதேயஸ்வஹிதோ | தடுவஸுக்ரபி
தந்தி ஸ்துதாபஸுபிரபாகி || ௭ ||

தடுவாழிஷ்டாபாயஸ்துதேயஸ்வஹிதோ | தடுவஸுக்ரபி
தந்தி ஸ்துதாபஸுபிரபாகி || ௭ ||

(ப - ம) விஷு - தடுவாழிஷ்டாபாயஸ்துதேயஸ்வஹிதோ | தடுவஸுக்ரபி
தந்தி ஸ்துதாபஸுபிரபாகி || ௭ ||

வஸுநி - தடுவாழிஷ்டாபாயஸ்துதேயஸ்வஹிதோ | தடுவஸுக்ரபி
தந்தி ஸ்துதாபஸுபிரபாகி || ௭ ||

தடுவாழிஷ்டாபாயஸ்துதேயஸ்வஹிதோ | தடுவஸுக்ரபி
தந்தி ஸ்துதாபஸுபிரபாகி || ௭ ||

(ப ம) இறகு, கூட்டுலாலைக்கீ - இப்படி ஆரம்பிக்கும் அனுவாகத
கைதபும, விரிணுமலைக்கீ - இப்படி ஆரம்பித்துச் சொல்லும், காடிள் -
எட்டுருகுகக்களைபும, (வட்டுப்பம் - படிப்பது) முன கூலலுபாடு என
கிற அனுவாகததில், யகிலுபாடு, கூலபாவபணி | ஸலெட்டிடுஷாஜி
டுஷாஜி - கூலபாவபணி என்றும்வாகச சமுதிரததில் படுப்பதென
றும் மின்னலபோன்ற வண்ணமுள்ள புருஷனென்றும் சொல்லுகிற அடை
யாளாகளால எவவிதமாக நாராயணனே பரதேவதையென்று ஏற்பட்டதோ
அவவிதமாகவே, கூட்டுலாலைக்கீ - என்கிற அனுவாகததிலும், ஸுபுடு
யுஷுபுடு - என்று நமசி என்கிற பூமிக்கும் லட்சுமிக்கும் நாயகனை

[illegible]

விழுதபுகார்தவிழாதாழ்வாவிழுதாஹஸ்ததவிழதவா
 ள் | ஸம்பாஹஸ்தநிஸிவததெதநிபாவபிவீஜநயநெடுவ
 வாஃ ||௧௨||

విశ్వకర్మకురుతివిశ్వరోముఖోవిశ్వతోమనః ఉతివిశ్వతస్పాత్ । సంబాహుభ్యాంసమతి
సంకతః ప్రైద్యాన్వామృధివీజనయద్వైవీకః ॥ ౧౨ ॥

(ப - ம) விஸ்தாபகர்கள் எல்லா விடங்களிலும் கண்களையுடையவனாகவும், உத - மேலும், விஸ்தாபகர்கள் - எல்லா விடங்களிலும் முகத்தை யுடையவனாகவும், விஸ்தாபகர்கள் - எல்லா விடங்களிலும் கைகளையுடையவனாகவும், உத - மேலும், விஸ்தாபகர்கள் - எல்லா விடங்களிலும் காலையுடையவனாகவும், ஈராவாபுரில் - ஆகாயம் பூமி இவைகளை, ஐநபநு-சிறுஷ்டிகிறவனாகவுமிருக்கிற, வளகம் - ஒரு, செவ் பரமாதமா, (பிராணிநி-பராணிகளை), வாஹு-ஹோ - கைகளோடும், உதடுதடு-காலகளோடும், ஸந்தி - சோக்கிறுன அத்தாவது கைகாலகளோடுகூடிய உடலைக்கொடுக்கிறன

பரிதாபிடுககிற அதாவது அங்கங்கிருக்கும் வஸ்துகளுக்கு கந்த ஆதமாவா யிருக்கிற, ப்ரஜாவகிம் - பராணிகளுக்கெல்லாம் ஸவாபியான பரமாதமா வானவா, ஐதஸு - பராணிகளின் வீணைக்கு, ப்ரபிஜி - முதற்காரணமா யகொண்டு, சூதநா-தன்னாலேயே, சூதநம் தன்னே, சுமிஸம்வஹுவ- உண்டுபண்ணினான அதாவது தானே ஓவ்வொரு காரியங்களுக்கும் முக்கிய காரணமாகவும் அந்த முக்கிய காரணங்களைக்கொண்டு காரியம் செய்கிறவனு கவுமிருந்தான எனபது கருத்து

வடிவஸூத்ரிஷ்டு-தம்வ்ரபிஷ்டு-ஸுகாஷிஸூ-கிம்வெயா-பிபாவிஷ்டு||

ஸதஸ்யஸூதம்வ்ரபிஷ்டு-ஸுகாஷிஸூ-கிம்வெயா-பிபாவிஷ்டு || ௧௦ ||

(ப - ம) வடிவஸூதி - நித்யசூரிகளுடைய கூட்டத்திற்கு நாயகனாக வும், சுஷ்டு-தம் - ஆசசரியங்களால் விளங்குகிறவனாகவும், உஷ்டு-ஸூ - பரமா தம், வின உருவம் முதலியவற்றை உள்ளபடியே அறிந்தவனுக்கு, ப்ரபி - பரிதிவிஷயமாகவும், காஷி - இஷ்டங்களுக்குக் காரணனாகவும், ஸகிம்-அடை யத்தருந்தவனாகவும், வெயா - மழுங்காதவளாளுமாத்தியாகவுமிருக்கிற பரமாதமாவை, சுபாவிஷ்டு-சரணமூடகிறேன் ஹரிவம்சத்திலு, சுஷ்டு-பிஷ்டு-ஹிஷ்டு-ஸூதம் - எனகிற பகவதவசனத்தை அனுசரித்து இரந்த மந்திரம் பரமாதமாவைச் சொல்லுகிறதென்றுணராக

உஷ்டு-ஸூதாதவெஷ்டு-வஸூ-திஷ்டு-கிம்வெயா-பிபாவிஷ்டு || ௧௧ ||

சூதஸ்யஸூதம்வ்ரபிஷ்டு-ஸுகாஷிஸூ-கிம்வெயா-பிபாவிஷ்டு || ௧௨ ||

(ப - ம) வெஷ்டு-தவெஷ்டு - எல்லாப்பொருளையும் அறிகிற பரமாத ம், வி - எனனுடைய, திஷ்டு-கிம் - பாவத்தை, சுஷ்டு-ஸூ-பாககடித்துக் கொண்டு, உஷ்டு-ஸூ - விளங்குவாயாக, ஹிஷ்டு-எனக்காக, ப்ரபிஷ்டு-உன னுடைய பூஜைக்குத்தேவையான பகவத்களையும், சூவஹ உண்டுபண்ணு, ஷ்டு-பத்துக்களென்னுங் கணக்குள்ளு, பிஷ்டு-திக்குக்களில், ஜீவநம்வ ஜீவன த்துக்குக் காரணமான அனனம் முதலியதையும், சூவஹ - உண்டுபண்ணு வாயாக

சூதஸ்யஸூதாதவெஷ்டு-வஸூ-திஷ்டு-கிம்வெயா-பிபாவிஷ்டு || ௧௩ ||

சூதஸ்யஸூதாதவெஷ்டு-வஸூ-திஷ்டு-கிம்வெயா-பிபாவிஷ்டு || ௧௪ ||

(ப - ம) வெஷ்டு-தவெஷ்டு - வாராய எல்லாதெரிந்தவனே, திஷ்டு-கிம் - என னுடைய, ரா - உன பூஜைக்குவேண்டிய பகவத்களையும், சுஷ்டு - குதிரையை யும், ப்ரபிஷ்டு-மனிதனையும், ஜிஷ்டு-உலகத்தையும், பிஷ்டு-கொல

[illegible]

(ப - ம) அநதநத தேவநதகளிடத்தில பகதிபுள்ளராகும் ஜபிகநகக காக நுதநிரகாயத்திரி முதலிய பெயாக்கையுடைத்தான மநதிரங்களை மேல சொல்லுகிறது வு-ருஷஷு)-மகாபுருஷனை, விஜ் உபாஸிக்கிறோம் (அதந காசு), ஸஹஸ்ராக்ஷஷு) ஸஹஸ்ராக்ஷனென்கிற, சிஹாபெவஷு) - நுதநிர ரனை, யீஷி - திரானம் செய்கிறோம், நம் - நமசு, ரு-ஃ - உருதநிர னாவன, தகி - அநத உபாஸனத்தை, வு-வெரடியாசு-நிறைவேற்றமும், ரு-காரசு-ஜாநிஷிஷு) என்கிறபடியே பகவதுபாஸநதநிருசசங்கரனை திரானிப்பது காரணமாதலாலும் பாஸகாரு மிப்படியே விராகயானம் செய திருததலாலுமிரு, வு-ருஷ என்கிறது காராயணனையே எல்லாம் உருத நிரனைச் சொன்னாலும் விரோதமில்லை

తత్పురుషాయవిద్మహేమహాదేవాయధీమహి । తన్నోరుద్రఃప్రచోదయాత్ ॥ ౨౫౪౫

தஞ்சாவூரில் ஹெவ்லித்-பாண்டி | நெதர்லாந்தில்
வாழ்ந்து வருகிறார்.

తత్పురుషాయవిద్మహే వశతతుండాయధీమహి । తన్నోదంగిప్రచోదయాత్ ॥ ౨౦॥

(ப - ம) தகவல்-வரைய-மேற்கூறிய நாராயணனை, விடிவெழும்பு-உபா
ஸிதிகளோடு (அதற்காக), வசு-தூணாய - வளைந்த முகக்கையுடைய கஜாந
னனை, யீசுலமி - தியானமசெய்யக்கூடவோம, மீ - நமக்கு, டிஹி - கஜாநன
னுவன, தக - அந்த நாராயணோபாஸநதை, பூ-வெழுவாயா-நிறைவேற
யிலவக்கடம

தத் ஸ்ரூஷாய விஷ்ணுமொவணட்வக்ஷாய ஸீஹி | தந்நாமா
ஸிஷ்யவொடியாஸி ||௨௪||

சுத்யுநஸ்யவத் துஸுஸுத்யுநஸு | சந்நித்யுநஸு ||௨௫||

(ப - ம) தக்ஷுஸ்ரூஷாய மேதகூறிய நாராயணனை, விஷ்ணு-உபா
ஸிககிற்றோம் (அதற்காக), ஸு-வணட்வக்ஷாய நலவவண்ணமுள்ள பகவ
தனைபுடைய கருடனை, ஸீஹி - தியானமசெய்யக்கடவோம், நம் நமசுரு,
மாஸி - கருடனானவன, தக்ஷு அத நாராயணதியான கதை, ப்ரவொடி
யாஸி - நிறைவேற்றிவைக்கடமும்

காத்திராயநாய விஷ்ணுகூறியஸீஹி | தந்நாமாஸிஷ்ய
வொடியாஸி ||௨௬||

சுத்யுநஸ்யவத் துஸுஸுத்யுநஸு | சந்நித்யுநஸு ||௨௭||

(ப - ம) காத்திராயநாய - கோததிரததாலு காததியானியான தூத
காதேவியை, விஷ்ணு - உபாஸிககிற்றோம், கூறியுமாஸி - மிகவும் காததிய
ளள அந்தசு சிறுவயதுள்ள தூதகாதேவியை, ஸீஹி தியானம செய்க்கட
வோம், நம் - நமசுரு, ஸிஷ்ய - தூதகாதியானவன, தக்ஷு அத உபாஸந
தை, ப்ரவொடியாஸி - நிறைவேற்றிடமும் இந்த ருக்ருகருத் தூதகாதியான
யென்று பெயர்

நாராயணாய விஷ்ணுவொவணட்வொயஸீஹி | தந்நாமாஸிஷ்ய
வொடியாஸி ||௨௮||

சுத்யுநஸ்யவத் துஸுஸுத்யுநஸு | சந்நித்யுநஸு ||௨௯||

(ப - ம) நாராயணாய நாராயணனை, விஷ்ணு - உபாஸிககிற்றோம்
வொவணட்வொய வாசுதேவனென்கிற நாராயணனை, ஸீஹி தியானமசெய
யக்கடவோம், நம் - நமசுரு, விஷ்ய - விஷ்ணுவானவா, தக்ஷு - அத நார
யணத தியானத்தை, ப்ரவொடியாஸி - நிறைவேற்றிவைக்கடமும்.

ஸஹஸ்யவொரொஹிஸுதலொயஸுதாஸு | ஸஹஸ்யவொரொ
ஹிஸுதலொயஸுதாஸு ||௩௦||

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸு ||௩௧||

(ப - ம) ஸநானம் செய்வதற்கு அங்கமாகிய தலையிலருகம் புலகை
வைப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது ஸஹஸ்யவொரொ
ஹிஸுதலொயஸுதாஸு - எல்லாபொருளிலு முயாதததாகவும், ஸுதலொய - அனேக வோகையுடைய
தாகவும், ஸுதாஸு - அனேகம் முனைகையுடையதாகவும், ஸுஸுஸுஸு
ஸுஸு - கெட்ட சுவபணங்களைப் போக்கடிக்கும் தனமையுள்ளதாகவுமிருக

நெ, ஐதிரா - அருகமபுலலானது, வெ - எனனுடைய, ஸவ-ஓ - எவ்வா, பாப - பாவங்களையும், ஹரத - போககழகப்படும்

ஸகூராவெரயகூராவெவிஷூகூராவெவஸூயரா | ஸிரஸாயா ரிதாவுவிருகூவாபாவபெவபெ | உஷூதாவிவராஹெணகூவெஷூயரா கவாஹூதா || ௨௮ ||

உஷூகூராவெவிஷூகூராவெவஸூயரா | ஸிரஸாயா ரிதாவுவிருகூவாபாவபெவபெ | உஷூதாவிவராஹெணகூவெஷூயரா கவாஹூதா || ௨௮ ||

(ப-ம) ஸநானகாலத்தில மண்ணெடுப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது ஸகூராவெ - குதினாகளால் தாண்டப்படும், ரயகூராவெ - தாண்டப்படும் விஷூகூராவெ - மகாவிஷ்ணுவினால் தாண்டப்படும்பிறகு, ஹெவஸூயராபெவி வாராய பூமிதேவியே, (ஹ-நீ), ஸிரஸா கிரஸூலே, யாரிதாஸகீ-தரிசுபட்டவளாய்கொண்டு, பா-ரணீ, வபெவபெ - அழகழ, ரகூவ - ரக்ஷிப்பாயாக (ஹ-நீ), வாராஹெண வராகரூபியான, கூவெஷூ - மகாவிஷ்ணுவினாலே, ஸகவாஹூதா-அனேக யதனத்தினாலே, உஷூதா - தூக்கப்பட்டவளாக, கவா-அருள என்றுஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறது

ஹூரிபெநூய-ரணீவொகயாரணீ | ஸூகிகெஹநெவொவஸூயராபாஷூதூகூதூ | கவாஹெதநவாவெநஜீவாரிபராகூதூ | ஸூகிகெஹூரிபெநூய-ரணீவொகயாரணீ || ௨௯ ||

ஹூரிபெநூய-ரணீவொகயாரணீ | ஸூகிகெஹநெவொவஸூயராபாஷூதூகூதூ | கவாஹெதநவாவெநஜீவாரிபராகூதூ | ஸூகிகெஹூரிபெநூய-ரணீவொகயாரணீ || ௨௯ ||

(ப-ம) ஸநானகாலத்திலாவது பிறனாவது மண்ணைத்தரிப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லுகிறது ஹூரி - சகமான பொருள்களும் விளைபுமிடமாகவும், பெநூ - இச்சித்த பொருள்களை பெலலாம கொடுப்பவளாகவும், யாரணீ - நிசரலமாக விருப்பவளாகவும், வொகயாரணீ - உலகங்களை மொலால தரிக்கும்வளாகவுமிருக்கிற, ஹூகிகெ வாராய மண்ணே, (ஹ-நீ), யார - எனனால, யக - எந்த, ஐஷூதூ - செய்யக்கூடாத காரியமானது, கூதூ - செய்யப்பட்டதோ, வெ - எனனுடைய, (தக - அந்த), வாவ - பாவத்தை, ஹ - போககழ, கவா - உனனால, ஹெதந - போககழகப்பட, வாவெந - பாவத்தோடே, (உவகூதூ - கழனவனாக, ஸக - அனேகமான, ஸரகூ - வருடங்களை, ஜீவாரி ஜீவிகுகிறேன, ஹூகிகெ வாராய மண்ணே, வெ - அனனாக, வூ - பவத்தை, வெஹி - கொடு, கவா-உனனிடத்தி, ஸவ-ஓ - எல்லாபொருளும், ஸூகிகெஹூரிபெநூய-ரணீவொகயாரணீ || ௨௯ ||

ஸூத்ராநகரவஜ்ஜய யஸகௌடீபித்யாஸநெஸஹுயாஸா
பெய்யாஸாநுதெவ்யியம்வயம்விஷம் ||௩௨||

ததாநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூ
புஷ்பவொடியாஸ || ௨௪ ||

ததநாமரூபுஷ்பவொடியாஸவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபுஷ்பவொடியாஸ || ௨௪ ||

(ப் - ம்.) ததநாமரூபுஷ்பவொடியாஸவணபுஷ்பாய - நாராயணனை, விஹவெ - உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), ஸுவணபுஷ்பாய - நல்லவண்ணமுள்ள பக்கங் களைபுடைய கருடனை, யீஹி - தியானம்செய்யக்கடவோம், நம் - நமக்கு, மரூபு - கருடனானவன், தத - அந்த நாராயணதியானத்தை, ப்ருவொடியாஸ - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

காதுநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபுஷ்பவொடியாஸ || ௨௫ ||

காதுநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபுஷ்பவொடியாஸ || ௨௫ ||

(ப் - ம்.) காதுநாராயண - கோத்திரத்தால் காத்தியாயனியான தூர்க் காத்தேவியை, விஹவெ - உபாஸிக்கிறோம், கதுநாமரூபு - மிகவும் காந்தியு ள்ள அந்தச் சிறுவயதுள்ள தூர்க்காத்தேவியை, யீஹி - தியானம் செய்க்கட வோம், நம் - நமக்கு, டுபு - தூர்க்கையானவள், தத - அந்த உபாஸநத் தை, ப்ருவொடியாஸ - நிறைவேற்றட்டும் இந்த ருக்குக்குத் தூர்க்கா காயத்ரீ யென்று பெயர்.

நாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபுஷ்பவொடியாஸ || ௨௬ ||

நாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபுஷ்பவொடியாஸ || ௨௬ ||

(ப் - ம்.) நாராயணாய - நாராயணனை, விஹவெ - உபாஸிக்கிறோம், வஸுவொடியாஸ - வாசுதேவனென்கிற நாராயணனை, யீஹி தியானம்செய் யக்கடவோம், நம் - நமக்கு, விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், தத - அந்த நாராயணத் தியானத்தை, ப்ருவொடியாஸ - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

வஸுவஸுவாஸுதாதுநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபுஷ்பவொடியாஸ || ௨௭ ||

வஸுவஸுவாஸுதாதுநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபுஷ்பவொடியாஸ || ௨௭ ||

(ப் - ம்.) ஸ்நானம் செய்வதற்கு அங்கமாகிய தலையிலருகம் புல்லை வைப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. வஸுவஸுவாஸு - எஸ் லாப்பொருளிலு முயர்ந்ததாகவும், ஸுதாது - அனேக வேர்களைபுடைய தாகவும், ஸுதாஸு - அனேகம் முளைகளைபுடையதாகவும், டுஷ் - நாஸு - கெட்ட சுவப்பனங்களைப் போக்கடிக்கும் தன்மையுள்ளதாகவுமிருக்

சூட்சுமம் ஐயத்தினை விடாது அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |
பெறுமா உமையி ஐயத்தினை விடாது அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |

அருள்வாயினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |
அருள்வாயினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |

(ப - ம) யச - யாதொரு, சூட்சுமம் - ஜலமானது, ஐயத்தி - விளங்கு
கிறதோ, தச - அது, வெறுத்தி - தனக்குத் தானே தோற்றுகிற, சுமம் -
நானாக, சும - ஆகிறேன், யச - யாதொரு, வெறுத்தி - தேஜஸவானது,
ஐயத்தி - விளங்குகிறதோ, தச - அதுவானது, ஐயம் - பரமமத்தை ஆத
மாவாகவுடைய, சுமம் - நானாக, சும - ஆகிறேன், சுமம் - நான், யச -
எந்த உருவத்தோடு கூடினவனாக, சும - ஆகிறேனோ, சுமம் - அந்தநான்
ஐயம் - பரமமத்தை ஆதமாவாகவுடையவனாக, சும - ஆகிறேன், சுமம்
வா - என்னுருவத்தோடு கூடிய நான், பர - என்னை, ஜ-உமா-இ-உமா
மம் செய்கிறேன், அதாவது நான் பரமாதமாவின் சரீரமாதலால் என்னை
அந்தப பரமாதமாவின் தனிலேயே கொடுக்கிறேன், என்னுமாவை அவரிட
திலை ஒப்புவிக்கிறேன் இதுவே சரணாகதியென்று சொல்லப்படுகிறது

சுமம் காருணிகம் ஐயத்தினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |
சுமம் காருணிகம் ஐயத்தினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |

அருள்வாயினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |
அருள்வாயினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |

(ப - ம) (பலாச-எந்தக் காரணத்தாலும்), சுமம்-ஜலமாகுதற்கு, வெ
யா - தேவ மதமான, வரணம் - வருணன், சுமம்-ஷட-ஷட - பாவத்தை
நீக்குகிறவனோ, (தலாச - ஆதலால்), சுமம்-செய்யக்கூடாத காரி
யத்தைச் செய்தவனும், சுமம்-ஷட - விரதாதிகளிலிருந்து கெட்டவனும்,
வெயா - திருடனும், ஐயம்-உமா - காப்பத்தை அழித்தவனும், மரம்-த
லம் - ஆசிரியன் பதவிபுடன கூடுகிறவனும், வாயாச - அந்தந்தப் பாவத்
திலை நின்றும், ஐயம்-உமா - ஸநானம் செய்தால் விடுவிகப்படுகிறான்

சுமம் காருணிகம் ஐயத்தினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |
சுமம் காருணிகம் ஐயத்தினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |

அருள்வாயினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |
அருள்வாயினை அறிந்து அறிவியலினை அறிந்து உயர்வு உமா உமையி |

(ப - ம) ருஜோமலி - பாவத்துணைகூடிய பூமிபானது, சுமம் - என்
னைத்தவிராத மறறவரை, ருஜோமலி - அழச்செய்யக்கூடவது, வரணம் - இர
தப்படி, யீராம் - தெரிநகவாகள், ஐயம்-உமா - வாயினை சொல்லுகிறார்கள், ஐயம்-இரு

மிகு, வு.ந.ஊ - பரிசுததம் செயயககடவாகள, வலவஃ - வசுககள, வு.ந.ஊ - பரிசுததம் பண்ணககடவாகள, வு.ந.ஊ - வருணன, வு.ந.ஊ - பரிசுததம் பண்ணககடவன, அவலிஷ-ஊ-பாவததைபபோககும் தேவதை யானவன, வு.ந.ஊ - பரிசுததம் செயயககடவன

சூரநாம்பு: ப்ரபுரெவியபிபுஜநயநஜாஹுவநஸுராஜா| வுஷாவ
விஞ் சயிஸாடுநாகவெஷுஹடுகாடுரவாவுடுயஸுவா நஹு: ||

అక్రాంతముద్రాప్రథమేవిధమకాష్టనయస్సౌభాగ్యశాస్త్రరాజా ॥ వృషాపక్షత్రైలోచినానా
అవ్యేభృహతోస్సేమోవాపుధేనువానశ్చను|| ౪౪||

(ப ம) ஸுரோ - ஜகத்காரணமாயும், ப்ரஜா - பராணிகளை, ஐந்
யந் - உணடுபண்ணுகிறவனாயும், ஸ்வநஸ்ய - உலகத்திற்கு, ராஜா - அரசு
சனாகவும், சூக்ரோ - எங்கும் லிளந்தவனாகவும், வுஷா - இஷ்டத்தைக்
கொடுப்பவனாகவும், ஸ்பூஹஸு - குணத்தாலுபாசவனாகவும், லொஜி - சந்திர
ரனபோ - ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிவனாகவும், ஐநு - மிருகத ஐசுரிப, த
தோடு - உனவனாகவும், ஸ்வாநு - மோகம் முதலிய பயனகளைத் தருகிற
வனாகவும், மிருககிற பரமாதமாவானவன, ப்ரயஜே முக்யமாகவும், வியதி -
உலகங்களில வேறுபட்டிருக்கிற, ஸுலாநா - மலைத்தாழவரைபோல உந
தமாயிருக்கிற, வலிதே - சுதமாயும், ஸ்வெ - அழிவிலாததாயுமிருந்
கிறபரமபதத்தில, வாஷு - அதிககாரதியுடன விருத்தியுட்கிறா இந்தமந
திரம பகவானுடையவிபூதியத்தியானமெசயவதர குபயோகிக்கப்படுகிறது

ஜாதவெடிவெஸு-நவாநவொரிஜராசீயதொநிஜஹாதிவெடி
வநடுவெடி-பிடி-ம-பிராணிவிபராநாவெவவபிரா-பி-பரி-தா-த)யி||

జాతవేదసే సునవామహామమరాతీయతో నిద్రాంతివేదః । సనఃపవకాదతిదుగాకా నీవిత్వా
నావేనీంధుండుతాత్పర్యః ॥

(ப - ம) பாவங்களைத் தாண்டுவதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ஜாதுவெடிவெ - எல்லாம் தெரிந்த பரமாத்மாவின் பொருட்டும், வெடும் - பூஜைபகரணமான அவிஸஸை, ஸுநவாரி - அனாககக கடவோமாக, காராகியகி - சததுருககளைப்போல நடக்கும் சததுருககளை, வெடி தனமானது, நிஜவாதி - விடக்கடவது, ஸி அந்த, சுயி அகநியெனது பெயர்கொண்ட, வஷ்டி - பரமாத்மாவானவன், சுதிடி-ம-ராணி - மிருக உபதிரவங்களோடுகூடிய, விஸ்வா - எல்லா, டிரிசாமி பாவங்களை, நாவா ஓடத்தினாலே, விய்யூவ-நதியப்போல (தாராயது-தாண்டுவைக்கட்டும்

தாழியண-புள தவஸாஜுகூடுவெவொராயநிசதி-மவொஷ-ஜ-
ஷ்டாஃ | டு-ம-பாண்டிவீர்ஸராணகைம் உ வடுஷிலு-தாவலி-தாஸெநதி

(ப - ம) ஊர்தி - பூ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், கூண் - அனுபவிககத்தருகத்தாயும், கூறியே - அகநிதேவனுக்கந்தாயாமியாயும் ஸ்ரீ பிவெவெ - பூமிக் சந்தாயாமியாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டி, ஸாஹா - இந்த அவிஸஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஊர் - புல என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், கூண் - அனுபவிககத்தருகத்தாயும், வாய்வெ - வாயுதேவனுக்கந்தாயாமியாயும், கூண்கிஷாய - ஆகாயத்துக் கந்தாயாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டி, ஸாஹா - இந்த அவிஸஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸூர் - சுவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், கூண் -

தாயாமியாயும், லோகமே - பெரிதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருடும், லோகமா - இந்த அவிஸத்தை ஹோமம் செய்கிறேன், லோகமே - தேவர்களுக்கூட தாயாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருடும், நமசி - சேவிக் கிறேன், வித்யை - பிதா தேவர்களுக்கூட தாயாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருடும், லோகா - இந்த அவிஸத்தை ஹோமம் செய்கிறேன், லோகமே - இம்முன்முகும் பொருளாயும், லோகமே - பெரிய காயுமிருக்கிறது லோ - பரமமமதான இம்மநதிரததில முன்னனுபவிககதகருககாகப பேசப்பட்ட பரமமமமே பெரியது என்று சொல்லப்படுகிறது

வாஹிநோகமண நலெஸூலாஹா | வாஹிநோவிஸாவெடிவெஸூலாஹா | யஜ்ஞவாஹிவிஸாவெஸூலாஹா | ஸவ-ஹ்வாஹிஸ-தகூ, தொவூலாஹா | ஐகிஷ்ஷபுஸூவ-ஹ்வாஹிநோகமண ||

ஹிஸ-ஹ்வாஹிநோகமண | ஹிஸ-ஹ்வாஹிநோகமண | ஹிஸ-ஹ்வாஹிநோகமண | ஹிஸ-ஹ்வாஹிநோகமண || ௧ || ௧ ||

(ப - ம) ஹெசுதெ - வாராய அகநிதேவனுக்கூட தாயாமியாயும் பரமாத்மாவே நமசி - எங்களை, வந-நலெ - பாவததில நினும, வாஹி - காபபாறதககடவாய, லோகமா - இந்த அவிஸத்தை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹெவிஸாவெடிவெ - வாராய எல்லாம் தெரிந்தவனே, நமசி - எங்களை, வாஹி காபபாறதககடவாய, லோகமா - இந்த அவிஸத்தை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹெவிஸாவெடிவெ - வாராய விளங்குகிறவனே, யஜ்ஞ - யாகததை, வாஹி காபபாறதககடவாய, லோகமா - இந்த அவிஸத்தை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹெவிஸாவெடிவெ - வாராய அனேக யாகததை நிறைவேற்றுகிறவனே, ஸவ-ஹ்வாஹிநோகமண, வாஹி காபபாறதககடவாய, லோகமா - இந்த அவிஸத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்

யஜ்ஞவாஹிநோகமண நலெஸூலாஹா | வாஹிநோவிஸாவெடிவெஸூலாஹா | யஜ்ஞவாஹிவிஸாவெஸூலாஹா | ஸவ-ஹ்வாஹிஸ-தகூ, தொவூலாஹா | ஐகிஷ்ஷபுஸூவ-ஹ்வாஹிநோகமண ||

ஹிஸ-ஹ்வாஹிநோகமண | ஹிஸ-ஹ்வாஹிநோகமண | ஹிஸ-ஹ்வாஹிநோகமண | ஹிஸ-ஹ்வாஹிநோகமண || ௧ || ௧ ||

(ப - ம) யஜ் - யாதொரு பரணவமானது, ஹெஸூலா - செய்யுள்களுக்கூட, ஹெஸூலா - உயாதததே, விஸூலாஹா - எல்லா வாககருடாகும் ஆதிகாபரணமாகையால் எல்லா உருவததேதாமெகடியதே, ஹெஸூலாஹா - செய்யுள்களைக்காட்டிலும், (வாஹி - முநதினதே) ஹெஸூலாஹி வேறு செய்யுள்களை,

சூலிவெஸா ஓஞ்சாரொணவவட்வாஸலுஓத்ருணா - என்கிறபடியே உட்புகு
திருக்கிறதோ, லஓ - அநத, ஸிகுஓ - சகலவிதனதகருக்கு முரியையபேபால்
முடிவு பெறுமிடமான, ஜெஓஷஓ - உயாநத, உஓ - பரமாதமாவானவன,
தாஓ - அநத, உவநிஷஓ பரணவோபநிஷததை, உஓயாய - தன சீஷனு
கரு, பெராவா - உபதேசித்தான தோஷங்குள சாநதியடைவதின பொரு
டஞ்ச சாநதிருபமாகத் தேவாகள பிதூககள இருஷிகள இவாகளின வியாகி
ருதியை மேல சொல்லுகிறத ஐஓ - இருஷிகளின பொருடடும, ஓ
வெஓ - தேவாளின பொருடடும, ஓ - சேவிககிறேன, விஓ -
பிதூககளின பொருடடு, லுயா - இநத அவிஸஸை ஹோமம் செய்கி
றேன, ஹஓ - இமமுனதுகுகும பொருள, ஓ பரபரமநதான

[illegible]

(ப - ம) அறிநததை மறககாமலிருகதலினபொருட்டுஇமமநதிரததால
பராததனை செயகிறது, ஸ்ரூதமென பாபரமததின் பொருட்டு, நலிர்-சேவி
ககிறேன, வெ - எனகரு, யாரணம் - அறிநததைத தரித்தல, ஸ்வஸு - உண
டாகடமும், கூகிராகுரணம்பயா.தயா-மறககாமலிருகதமபடி, யாரயிதா -
தரிக்கிறவனாக, ஹயாலம் - ஆகககடவேன, கூடுஷு - இநச, ரி எனனு
டைய, கூண்புயொர் காதுகளில, ஸு - கூ - கேடகபபட்ட வாததமரனது,
ஜாவெயா - நருவாமலிருககடம

[illegible]

ఋతంశపస్సత్యంశవశ్శృణంశపశ్శాంతం తపోదానంతపోయజ్ఞఃతపోభూభుకావశ్శుభః
 ధృజ్జై రదవపావైర్జితత్తపః ॥

(ப ம) இம்மஃநிரத்தில பரமமக்யான முண்டாவதற்குத் தவமே முக்ய காரணமென்று காண்பிவைத்துக்கொண்டு தவமே மனிகாகளுக் சுவசியமா கிய ஸத்தியம் சுருதம் இவைகளின் உருவமென்று சொல்லுகிறது ஐ-கம் - சத்தியமும், த்வஃ - தவம், வஸ்து - உலகங்களுக்கிடமான வாரததைத்யும், த்வஃ - தவம், ஸ்ரூ - சாஸ்திரமும், த்வஃ - தவம், ஸ்ராஷ்ட - சாஸ்தியும், த்வஃ - சவம், ஷாஸ் - தானமும், த்வஃ - தவம், யஜு - யாகமும், த்வஃ - தவம், விசிஷ்ட - வீரமும் - இம்முன்று வியாகிருதிகளும், வஸ்து - இந், ப்ரு - பரமமமாக, உவாஸு - தியானம் செய்கிறேன், வஸ்து - இது.

(ப - ம) கீழ்ச்சொன்னபடியே பரமத்தை அறிவதற்கு அங்கங்களைச் சொல்லி மேல பரமத்தின் உருவம் நிலை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது

[illegible]

(ப - ம) ௮௦ விஷக் - கிரீஷமகாலங்களில் பரகாசிக்கிற, ஊம்ஸம் சூரியனும், சுஷோரிஷஸம் - ஆகாயத்திலிருக்கும், வஸு - வாழவும் வெடிஷக் - வேதியிலிருக்கிற, ஹொத்ரா - அகநியும், ஐரோணஸம் - வீட்டில் வந்திருக்கிற, சுதியி - விருந்தாளியும், ஆஷக் மனுவியனிடத்திலிருப்பதும், வரஸம் - உயர்ந்த தேவர்களிலிருப்பதும், கீதஸம் - கருமங்களுக்குப் பயனான உலகங்களிலிருப்பதும், வெப்ரீஸம் - பரமபதத்திலிருப்பதும், சுப்ரீ - ஜவத்திலுண்டான வஸதுக்களும், மொஜா - பூமியிலுண்டான வஸதுக்களும், கீஜா - கருமங்களின் பயனான உலகங்களிலுண்டான வஸதுக்களும், சுபீஜா - மலையிலுண்டான வஸதுக்களும், ஸ்பூஷம் - அளவிடக்கூடாததான, கீதம் - சத்தியமான பரமமழை.

யலாஜா தா நவாராநெ நவகிங் நாவயகூவிவரலங் வநாநிவிபா
புஜாவதிப் புஜயாவலிபா நவீனநெஜா தீஷிஷயகெ தலவெஷாபயீ ||

యన్మహాతాపపర్వావలంబనానయలదివేళభువనానిధిశ్వా । ప్రజాపతిఃప్రజయానందితాన
 శ్రీనివాసోత్తీర్ణునతేనపాదతః

(ப - ம) (வினாக்கள் - விவரங்கள்), பல்பாசு யாதொரு பரமாத
மாவினிடத்திலிருந்தும், ஜாதா - உண்டாயினவோ, நவரா - வேறொருவ
ரிடத்திலிருந்து முண்டாகவில்லையோ, (யத - யாதொரு பரமாதமாவது, கு,
புரா - முன்னே), கிஷ்ட - ஒன்றும், ந - இவையோ, ய - யாதொரு
பரமாதமாவானவன், விபா - எல்லா, உவநாதி - உலகங்களிலும், சூவி
வெபா - உட்பிரவேசித்தானோ, (ஸ - அந்த), ப்ராஜாவதி - பராணிகளுக்கு
ஸவாமியாயும், ப்ராஜா - பராணியினாலே, ஸவாதி - தியானிக்கப்பட்டு
மிருக்கிற பரமாதமாவானவன், சூனி - மூன்றாம், ஜோதி - சூரியன்
சந்திரன் நெருப்பு என்கிற தேஜஸஸகளை, ஸவத - பரவேசித்திருக்கி
றான், ஸ - அந்தப் பரமாதமாவானவன், வெபாஸி - பதினாறாம் விவர வஸ
துகளிலும் நிறைந்தவன்

விபத-தூர்ஹவாரிஹவஸாஹிவிநாதிநஹிஸவிதாஹந்நுஹக்ஷஸம்||

విధర్తారంహాపాదు హేవసోఃకువిద్యనాతిసః । శ్రవితారంస్యచక్షసం

(ப - ம) விபத்திரம் - எல்லா வஸ்துகளுக்கும் தாரகனாகவும், லலிதாரம் எல்லாப்பொருளையும் சிருஷ்டப்பவனாகவும், துயக்கஸஸ - ஜன

கவனங்களுக்க கண்போன்ற அறிவைக் கொடுப்பவனாகவுயிருக்கிற பரமாத்மாவை, ஹவாரிஹ - ஸதீகாதாம செய்து கூப்பிடுகிறோம், நீ - எங்களுக்கு, கூவிச் - அழகாக, வவ்வாரி - தனத்தை, வநாதி - கொடுக்கட்டும்.

சுடியாநொடிவல்லிதெய்வஜாவல்லாலுள ஹம் | வாராடிவடி யந் ஸாவ||

சுடியாநொடிவல்லிதெய்வஜாவல்லாலுள ஹம் | வாராடிவடி யந் ஸாவ||

(ப - ம) ஹவ - விளங்குகிற, ஸவதீ - படைத்தவனே, சுடிய - இப்பொழுது, நீ - எங்களுக்கு, தெய்வஜாவல்லாலுள ஹம் - பரமாத்மையாக, ஹவ - செல்வத்தை, ஸவவாரி - உணடுபண்ணினாய், ஹவவடி - கொட்ட சுவபந்தகாலுண்டான பயத்தை, வாராஸாவ - போகக்கூடியதாக

விவாராதிஹவவல்லிதெய்வஜாவல்லாலுள ஹம் | வாராடிவடி யந் ஸாவ||

(ப - ம) ஹவ - விளங்குகிற, ஸவதீ - படைத்தவனே, விவாராதி - எல்லா, ஹவவாரி - பாவங்களை, வாராஸாவ - போகக்கூடியதாக, யவ - யாதொன்று, ஹவ - சேஷமேமா, தவ - அதை, வ - எனக்கு, ஸவவ - உணடுபண்ணினாய்

யவவாராதிஹவவல்லிதெய்வஜாவல்லாலுள ஹம் | வாராடிவடி யந் ஸாவ||

(ப - ம) யவவாராதி - பரமாத்மாவை இச்சிக்கிற, நீ - நமக்கு, வாராதி - கற்றுக்கொள், யவ - தேனை, ஹவ - பெருக்கட்டும், ஸவவாரி - கடல்களும், ஹவ - பெருக்கட்டும், ஹவவாரி - கொடுக்கவும், யவ - தேனுள்ளவைகளாக ஸவவ - ஆகட்டும்

யவவாராதிஹவவல்லிதெய்வஜாவல்லாலுள ஹம் | வாராடிவடி யந் ஸாவ||

யவவாராதிஹவவல்லிதெய்வஜாவல்லாலுள ஹம் | வாராடிவடி யந் ஸாவ||

(ப - ம) யவ - இரவிலும், உவவாராதி - பகலிலும், (ஸவவாரி - எப்பொருள்களும்), யவ - தேனை, (ஹவ - பெருக்கட்டும்), வாராதி - பூமியிலிருக்கும், ரஜி - தூள்களும் யவ - தேனுள்ளதாகட்டும், நீ - நமக்கு, வாரா - தகப்பனென்று கூறப்பட்ட, ஹவ - சவாககமும், யவ - தேனுள்ளதாக, ஸவ - ஆகட்டும்

யவவாராதிஹவவல்லிதெய்வஜாவல்லாலுள ஹம் | வாராடிவடி யந் ஸாவ||

யவவாராதிஹவவல்லிதெய்வஜாவல்லாலுள ஹம் | வாராடிவடி யந் ஸாவ||

(ப - ம) நீ - நமக்கு, வவவாரி - விருக்கூழும், யவவாரி - தேனுள்ளதாக, ஸவ - ஆகட்டும், ஸவவாரி - குரியனும், யவவாரி - தேனுள்ள

தரக, கலையு ஆக்ட்டும, ஁ - ஁மகசு, மாவ஁ - பசகுகள, ஁ாய஁ - ஁ேனுள
ளவைகளாக, ஁஁஁஁ - ஆக்ட்டும

வருத்திலிடுகுவருத்திலுபொறிவருத்தெழுதாவருத்திலவரு
யாதி | சுருஷ்யபிரவணாபிரவணலாஸாகருத்தவருத்திலவரு

ఘృతంమమిదేఘృతమస్యయోనిఘృతాశ్రీతోఘృతమువస్యధామ । అనుష్ఠభకూలహామ ద
యస్యస్యాహశృతంవృషభవశీవావ్యస||

(ப - ம) வ்யூகம் - ரஸமுள்ளதான பரமமானது, திரிசெக்ஷ - சகல வஸ்துகளையும் ரஸமுள்ளதாகப்பண்ணுகிறது, ஸூக்ஷ்ம - மிகுந்த உலகத்திற்கு, வ்யூகம் - அந்த பரமமானது, பொதி - உத்பத்திகாரணம், வ்யூகே பரம - மத்தினிடத்தில், ஸூக்ஷ்ம - மிகுந்தது, ஸூக்ஷ்ம - மிகுந்த உலகத்திற்கு, வ்யூகம் - அந்த பரமமமே, யாஜி - ஸதானம், ஹெவ்யூஷம் - வாராய அகநிக கந்தா யாமியான பரமமமே, ஸ்வாஹாக்யூகம் - ஸ்வாகாகாரத்தால் செய்யப்பட்ட, ஹவ்யம் - அவிஸஸை, வக்ஷி - வகிக்கிறாய், சுந் - ஹவ்யம் - இந்த அவிஸஸை கரு ஸவயகருவாய்மைய, ஸஹ - ஷெயவாயாக, சிரடியஸ் - உனக்கடங்கின வாகளைத் திருப்பதெய்து வை

[illegible]

సమద్రామామితమగు గోళాచారదుపాగ్ శుభాసమమృతత్వమానత్ । ఘృతస్యనామ
గుహ్యంయదస్మిజహ్యదేవానామమృతస్యనాథి॥

(ப - ம) நெய்யை நுமமநதிரம ஸதீததிரம செய்கிறது ஸுபிராஸ்துமுததிரததி நினனும், யியுபிராஸு - மதுமயமான, உளபி - அகையானது உளநத - உணடாபிதறு தேவாகனகடி அமுதம் கடைகிறகாலததில மதுமயமான வலையுண்டாயிறமென்பது கருதது, தகி - அநத வகையானது, உவா - நா - எகாநதமாக ஜகிககததருக மநதிரததால, கஜி - தகை - நெய்யாக விருககையை, சூநத - அடைநதது, ம - உம - ரகஸயமான, வு - தவ - நெய்யினு உடய, நா - பெயரானது, யக - யாதொரு காரணததால, பெவா - நா - தேவாகளுடய, கி - நா - நாகருகருக சமானமானது, கஜி - தவ - அமுதததிறகு, நா - இடம், (உதி - எனது), கஜி - இருககிறது

வயம்நாழிபுள -வாழிவய -தநாழிநடுவெய்யாநாழிநடுவாழி |

உவஸ ஹமாஸு ணவஹஸு)பாநுஉதாஸ்யுமொவலீக்மளரணதக ||

పయనానుప్రబ్రవామామ్యుతేనాస్త్రిన్యజ్ఞే ధారయామానమౌభిః । ఉపబ్రహ్మకృణావచ్చగ్య
మానోచతుశ్చుంగోవమీర్జ్వారవిత్ ॥

(ப - ம) விபம் - நீம், நாசி இதனபெயரை, வ்யுதெந் திருதம் என
கிற சபததநால், ப்ரபு - வாரி - சொலவுகீரும, சுலபிநு - இநக, யடுஜு -

களுக்கும் நாயகனும், ஸாஸ்திரம் - ஜனனமரணமில்லாதவனும், ஸிவம் சிவ
 நென்று சொல்லப்பட்டவனும், சுயஞ்ஞம் - அடைந்தவர்களை நழுவவிடா
 தவனும், சிவோஜ்யம் - முக்கியமாக அறியத்தக்கவனும், விஸ்வாதீதம் -
 எல்லாவற்றிற்கும் ஆதமாவும், வாராயணம் - எல்லாவற்றிற்கும் கதியும்,
 நாராயணம் நாராயணனே, வரம்பேதம் - பரபரமமும், நாராயணம் -
 நாராயணனே, வரம் - உயாதத, தகம் - வாஸதவமான பொருளும், நாரா
 யணம் நாராயணனே, வரம் - உயாதத, வெஜ்ஜாதிர் - சோதியும், நாராயணம்
 நாராயணனே, வரம் - உயாதத, சூத்ரா - ஆன்மாவும், நாராயணம் - நாரா
 யணனே, சுலபிந - இருத, ஜமதி - உலகத்தில, யஜுகிம் - யாதாமொன்று,
 டிஸ்ஸுத - காணப்படுகிறதோ, ஸ்ரூயதேவியா - கேட்கவாவது படுகி
 ருதோ, தகம் - அநத, ஸவடம் - எல்லாப்பொருளையும், சுஜம் - உளளும்,
 வலிபு - வெளியிலும், வஜ்ஜாதி - ஸிதைநது, நாராயணம் - நாராயணனே
 னவன, ஸிவம் - இருக்கிறான், சுநதம் - அநததென்கிற பெயரையுடைய
 வனும், சுயஞ்ஞம் நாயகமில்லாதவனும், சுவி - எல்லாச் சபதங்களையும் உபா
 ரிக்கிறவனும், ஸுபெதே - சமுத்திரத்தில வசிப்பவனும் விஸ்வம் - உவம்
 சதவத்திற்கும் நனமை விளைவிக்கிறவனும், (நாராயணம் - நாராயணனே),
 விஷ்ணு - கமுத்தின மூலத்திற்கும், சுயம் - கீழும், நாராயணம் - தொப்புரு
 கரு, உபாரி - மேலும், விஷ்ணு - கடடை விரலளவில, வஜ்ஜாதி
 தீகாரம் - தாமரை மொகைப்போல, சுயோபம் - தலைதீழாக, ஹி
 யம் - உயிர் - ஹிருதயமும், விஷ்ணு - இருக்கிறது, தகம் - அநத, ஹி
 ஹிருதயத்தை, விஸ்வம் - உலகத்தினுதமாவான நாராயணனுக்கு, சிவம் -
 பெரிதான, ஸ்ரூயதம் - இருப்பிடமாக, விஜாதி - அறியவேண்டி,
 குகொஸஸுதிலம் கொஞ்சம் மலாத தாமரை மொகக்குச்சரிசமானமான
 அநத ஹிருதயமானது, ஸவதம் - எகலைத்திலும், விராமி - நாமபு
 ணோடு, வம்பதி - தொங்குகிறது, தகம் - அநத ஹிருதயத்தினுடைய,
 சுஜம் - நடுவில, ஸுஷ்ணம் - துடபமான, ஸுவி - துவாரமானது, (சுவி -
 இருக்கிறது தகம் - அநதததுவாததில, ஸவதம் - எல்லாவற்றிற்கும்
 ஈசனானவன, வஜ்ஜாதி - இருக்கிறான், விஸ்வம் - எவ்விதத்திலும் பா
 வின ஜவாலையுடனும், விஸ்வம் - எல்லாவிதத்திலும் பரவியும்,
 சிவம் - பெரிதுமான, சுயம் - சாடராக்கிரியானது, தகம் - அநத இருதயத்
 தினுடைய, சிவம் - நடுவில, (வக்த - இருக்கிறது), ஸவதம் - அநத
 அகநியானது, சுஜம் - அறியாததாகவும், சுவி - ஒலித்துக்கொண்டும், ஸு
 ஹாரம் - சாப்பிடப்பட்டதை, விஷ்ணு சுநதேயி - யாவிய்யென
 கிறபடியே மூன்றுவிதமாக பிரித்துக்கொண்டு, சுயம் - சாப்பிடப்பட
 டதை முன்னாடிதான் சாப்பிடுகிறது, ஸம் - தன்னுடைய, டிவம் - சரித

అది తొలివానివివరములను జూచి తన తనముగా మునుపటివలెగాను జూచుచున్నట్లుగాను
యనివినవలెను. అది చూచి తన తనముగా మునుపటివలెగాను జూచుచున్నట్లుగాను

అశ్వమిగ్ధినందరచిహ్ని పురుషస్తానియజాంశి సయజాహుంశలన్ సయజాహుంశాకస్తై ని
హ్యగ్రయ్యేవ విద్యాతవతియఃసోతర దిక్ష్వి పీఠగ్దయఃపురుషః ॥

(ப - ம) இருதயத்தினை நுகருகம் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லளிப்பதற்கு சூரியணிநுகருகம் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லுகிறது. வணஷம் - இரத, சுவிதொடுவெ சூரியன், தவதி - காயகிருன், வணதக - இது ஜீனும் - மண்டலம், திது - அரதச சூரியமண்டலத்திற், தாம் அரதச, ஜிவம் - ருகவேதங்கனிநுககின்றன, தக - அரத மண்டலமானது, ஜிவாம் - நுகருகருடைய, ஜீனும் மண்டலம், ஸம் - அது, ஜிவாம் - நுகருகருடைய, தொகம் - உலகம், சுய - பிறகு, வணதலிவ - இரத, ஜீனெய - மண்டலத்திற், யவணஷம் - யாதொரு இரத, சுவித - ஒளியானது, ஜிவெ - விளங்குகிறதா, தாமி அலவகன், ஸாதாமி - சாமவேதங்கள், தக - அரதவொளியானது, ஸாதாம் சாமவேதங்களுடைய ஜீனும் - மண்டலம், ஸம் - அது, ஸாதாம் - சாமவேதங்களுடைய, தொகம் உலகம், சுய பிறகு, யவணஷம் யாதொரு இரத, வணதலிவ இரத, ஜீனெய - மண்டலத்திற் நுககிற, சுவிதலி - ஒளியிற், யாருஷம் - பிருஷித, தாமி - அவர்கள், யஜிவ - யகாவேதங்கள், ஸம் - அது, யஜிவாம் - யகாவேதங்களுடைய, ஜீனும் - மண்டலம், ஸம் - அது, யஜிவாம் - யகாவேதங்களுடைய, தொகம் - உலகம், வெவஷா - அரத இரத, துயி - மூன்று வேதரூபமான, விதொவண - விசுத்தானே, தவதி காயகிறது, சுவிதொடு - சூரியன் நடுவில், விராணயி - சூரியமயமண வணஷம் - இரத, யாருஷம் - மகாபிருஷம் (உவாஸம்) - தியானம் செய்யக்கூகவன்)

[illegible]

అదితోపై శేషబిక్షాబలయశశ్చక్రశ్రోత్రచాత్రామనోమగ్రహానుష్ఠాత్యోనితోమి
త్రోవాయురారాకాశః ప్రాణాలోకాపాలకః కేరి తస్యశ్చక్షుస్సహాయురవ్యుత్తేనోవిశ్వః కథమ
స్వయంభుః బ్రహ్మచరిస్సంపత్సరశ్చరి, సంపత్సరోసావానిత్యయి ఎవపురుషఎవభూతానా మధి
పతిబ్రహ్మణాస్సాయజ్యగ్ నీలోకతామర్చ్యతేతానామేవ దేవతానాగ్సాయజ్యగ్ సా
ష్టికోతాగ్గమానలోకతా మాహ్మత్యియ ఎవంబేదేత్యుపనిసత్ ।

15

அபபுககௌௌது சொலலபபட்டது, சூவீ - ஜலலகௌ, ஜெஜா-ஈ - தேஜ
ஸஸ, ராவீ - உருகி, கஜீ-த - அமுதம, ஸ்ரீ - பரமமௌது சொல
லபபடுகிறது, ஹிஹ-ஹஸ-ஹ - ஹியாகிருதிகளாகச சொலலபபட்டது,
ஜ் - பரணலமாகச சொலலபபடுகிறது

ஸவெ-பாவெவராடி ஸவெவ்ஹாடி ராயநதிராகுலம் | வுர-வொ
வெவராடி ஸவநவெமாநதிராகுலம் | விசும்மலதம்மாவநம்மித்ருபவமா
யாஜாசம்ஜாயிராம்தபகல் | ஸவெ-பாவெவ்ஹாடி ஸவெவ்ஹாடி ராயந
திராகுலம் | இதிஷ்ஷவ்யபெஸவ்வாஸோநுவாகம் ||

సర్వోపైరుద్రస్తనైరద్రాయనమౌ అస్తుపురుషోద్రస్తస్త హోసమానమః॥విశ్వంభూతం
భువనంవిశ్రాంతమధాజాతంజాయమానంచయత్॥ సర్వోపైరుద్రస్తస్తనైరద్రాయనమౌఅస్తు॥

(ப ம) சீக்கிரசதி பயன்பெற எண்ணங்கொண்டவர்களுக்கு, க்ஷரிநரூபம் - எனகிற பெயர்கொண்ட பதினாறு பதினேழு பதினெட்டு இரத அணுவாகவகளை சொல்லப்படுகின்றன ரூபம் - உருத்திரன், ஸ்வெ-பூ வெ - எப்பொருளையும் கிரவகக்கிறபடியால் எல்லாமவனே, கடுவெ - அப்படிப்பட்ட, ரூபாய-உருத்திரா பொருடும், நமீ - நமஸ்காரமானது, சுஸு - உண்டாகட்டும், ரூபம் - உருத்திரனாவன, வுரூஷ்டெவெ - வீராவரானவன, ஸு - உயாதவன, மீ - பெரியவன, நமோநமீ - அடிக்கடி வணங்குகிறேன், யசு - யாதொரு, விபு - பரபஞ்சமானது, மல - நதிதியமோ, மல - அநித்தியமோ, விபு - விதித்திரமோ, வ - மூயா - அனேகவிதமாக, ஜா - உண்டானதோ, ஜாயபா - உண்டா கிறதோ, ஸ்வெ-பூ - எல்லா பரபஞ்சத்திற்கும் கிரவாவன, வுஷ்டெ - இரத, ரூபம் - உருத்திரன், கடுவெ - அப்படிப்பட்ட, ரூபாய-உருத் திரன் பொருடும், நமீ - நமஸ்காரமானது, சுஸு - உண்டாகட்டும்

சுழுகுராயப்பெருகலெனவேயுராயத்தெனவெ | கொழெனென
 உழுவெ | ஸவெயுமெனவெயுராயத்தெனவெ | ஸவெயுமெனவெ
 உழுவெ | ஸவெயுமெனவெயுராயத்தெனவெ | ஸவெயுமெனவெ

|| ద్రుద్రాయ ప్రచేతనే మాధుష్టమాయతన్యసే || వోచేషశంతమగచ్ఛదే || సర్వాహ్యేషదు
ద్రస్తవ్యద్రుద్రాయనమోతసు ||

(ப - ம) கூடி - படைத்தவனாகவும், புவெதவெ - மிகப் புத்தியுடன
கூடினவனாகவும், சீவ-சுடிசாய - மழை முதலியதாலுலகத்தை நனைக்கிறவ
னாகவும், கவெவெ - தவதையுடையவனாகவும், ஹுடி - மனோகரனாகவு
மிருக்கிற, ருடிசாய - உருத்திரன் பொருட்டி, ருணம் - மனதுக்குச் சுகத்
தைத்தரும் ஸகிதாதிரஸுகளை, வெவெ - சொல்லக்கடவோமாக, வுடி
இசுக, ருடி - உருத்திரன், ஸவெசுரணி - எப்பொருளுக்கும் நிரவாண

ஒம்பலம்-வஸு-வதிமங்க-நல்லெண்ணந்தடி மதகாவ சுவொ
ஜெரா தீரலொழித-பூமி வலம்-பவனவறொ | ஒத்தபூமி | ஒத்த
சவாய-ஃ | ஒத்தா-தா | ஒத்தவலம்- | ஓய்சவ-றொந-ஃ | இதி
ஷஷவ பௌவனொ நதிபொந-வாக- ||

சஜீதெதாவலுரணலி | ப்ராணெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ரா
ணாயலூஹா | ஸவாநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா |
வ்ராநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா | உஷாநெநிலிவெஷா
ஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா | ஸவாநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷா
ஸவாநாயலூஹா | ப்ரஹ்மணிக்ஷுதாஜீதக்யாய | உஷிஷ்ஷுஷெஷெ
ஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா ||

சுயுதீஷ் ஸ்ரீமந் | ப்ராணெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ரா
ணாயலூஹா | ஸவாநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா |
வ்ராநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா | உஷாநெநிலிவெஷா
ஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா | ஸவாநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷா
ஸவாநாயலூஹா | ப்ரஹ்மணிக்ஷுதாஜீதக்யாய | உஷிஷ்ஷுஷெஷெ
ஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா ||

(ப - ம) சாபபிடுகையில் முதலில் ஆபோசனம் செய்வதற்கு நிமிசம்
திரம் சொல்லுகிறது ஹெஷுத - வாராய ஜாமே, உபலூரணம் - பாதம்
ததில், ஓடாமலிருக்கும் பொருட்டு இறைக்கந்தக்கதாக, ஸுவி - நிறுத்தம்,
ப்ராணெ - பராணனுடைய திருபதியில், நிலிஷ்டம் - அக்கரைகளிலாவது,
சஜீதம் - அமுதமபோன்ற அன்னத்தை, ஜெஷெஷாப்ரா - ஹோமஞ்செய்கிறேன்,
ப்ராணாய - பராணனபொருட்டு, லூஹா - இந்த அவிஸஸம் - உஷாநெ -
அபாணனுடைய திருபதியில், நிலிஷ்டம் - அக்கரைகொண்டவனாக, சஜீதம் -
அமுதமபோன்ற அன்னத்தை, ஜெஷெஷாப்ரா - ஹோமஞ்செய்கிறேன், ஸவா
நாய - அபாணனபொருட்டு, லூஹா - இந்த அவிஸஸம், வ்ராநெ - வியா
னுடைய திருபதியில், நிலிஷ்டம் - அக்கரைகொண்டவனாக, சஜீதம் - அமுதம்
போன்ற அன்னத்தை, ஜெஷெஷாப்ரா - ஹோமஞ்செய்கிறேன், ப்ராணாய -
வியானனபொருட்டு, லூஹா - இந்த அவிஸஸம், உஷாநெ - உஷாநெ
டைய, பரீதியில், நிலிஷ்டம் - அக்கரைகொண்டவனாக, சஜீதம் - அமுதம்
போன்ற அன்னத்தை, ஜெஷெஷாப்ரா - ஹோமஞ்செய்கிறேன், உஷாநெ -
உதானனபொருட்டு, லூஹா - அந்த அவிஸஸம், ஸவாநெ - ஸவாநெ
டைய திருபதியில், நிலிஷ்டம் - அக்கரைகொண்டவனாக, சஜீதம் - அமுதம்
போன்ற அன்னத்தை, ஜெஷெஷாப்ரா - ஹோமஞ்செய்கிறேன், ஸவாநாய -
சமானனபொருட்டு, லூஹா - இந்த அவிஸஸம், உஷாநெ - உஷாநெ
ஆதமாவானது, ப்ரஹ்மணி பரமமதினிடத்தில், (உஷாநெ - உஷாநெ
செய்யப்பட்டதாய்கொண்டு), சஜீதக்யாய மோசந்திரபொருட்டு, (உஷா
காம் - ஆகட்டும)

ப்ராணெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா | ஸவாநெநிலிவெஷா
ஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா | வ்ராநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ரா
ணாயலூஹா | ஸவாநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா |
வ்ராநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா | உஷாநெநிலிவெஷா
ஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா | ஸவாநெநிலிவெஷாஜீதஜெஷெஷா
ஸவாநாயலூஹா | ப்ரஹ்மணிக்ஷுதாஜீதக்யாய | உஷிஷ்ஷுஷெஷெ
ஜீதஜெஷெஷாப்ராநாயலூஹா ||

வொரோவிஸாபுரூஹாபவூநாயஸூஹா | உரோநெநிவிஷ்டோஜி-தஞ்ஜ-
 வெஹாபிஸிவொரோவிஸாபுரூஹாபொரூநாயஸூஹா | ஸரோநெநிவி-
 ஷ்டோஜி-தஞ்ஜ-வெஹாபிஸிவொரோவிஸாபுரூஹாபவஸரோநாயஸூஹா | ஸ்ர-
 ஹணரிசூதாஜி-தகூய|சுஜி-தாவியாநபிஸி | உசிஷ்ஷபுஸ்ரூத்யஸி-
 பொநு-வாகஃ ||

சுஜீவிஷ்ட்யுதம்ஹம் சிவோம்நிஷ்டாஸ்யம் | சாநாயஸ்யம் | அசாநீவிஷ்ட-
 யுதம்ஹம் சிவோம்நிஷ்டாஸ்யம் | யாசாநாயஸ்யம் | வ்யாநீவிஷ்ட்யுதம் ஹம்ஹம்
 சிவோம்நிஷ்டாஸ்யம் | சாநாயஸ்யம் | சாநீவிஷ்ட்யுதம்ஹம்ஹம் சிவோம்நிஷ்ட-
 யாஸ்யம் | ஸமாநீவிஷ்ட்யுதம்ஹம் சிவோம்நிஷ்டாஸ்யம் | யாசாநாய-
 ஸ்யம் | யுஷ்ஷிஷ்ட்யுதம்ஹம் | அயுஷ்ஷிஷ்டம் ||

(ப - ம) இம்மந்திரம் முனமந்திரத்தோடு விகலபமுள்ளது பூரண-
 பராணனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டஃ - அககரைபுள்ளவனாக, சுஜி-தம் -
 அமுதமபோனற அனனத்தை, ஜுவெஹாபி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், சரிவ-
 ஸூந - பரிசுத்தமாயக்கொண்டு, சுபூரூஹாய கொஞ்சதாமையின் பொ-
 ருட்டு, ரோ - எனனை, விஸ - நுழைவாயாக, பூரணாய-பராணனப்பொருட்டு,
 ஸூஹா - இந்த அவிஸஸம், அதாவது வாராய அனனமே சாடராகநி யென-
 னைக் கொஞ்சதாமலிருத்தவின் பொருட்டு நீபரிசுத்தமாக என்னுள் நுழை-
 வாயாக என்று கருத்து, சுவாநெ-அபாணனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டஃ -
 அககரைகொண்டவனாக, சுஜி-தம் - அமுதமபோனற அனனத்தை, ஜுவெஹா-
 பி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், சரிவஸூந - பரிசுத்தமாயக்கொண்டு, சுபூ-
 ரூஹாய - சாடராகநி கொஞ்சதாமலிருத்தவின் பொருட்டு, ரோ - எனனை,
 விஸ - உள் நுழைவாயாக, சுவாநாய - அபாணன பொருட்டு, ஸூஹா-
 இந்த அவிஸஸம், வூரோ - வியானனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டஃ - அக-
 கரைகொண்டவனாக, சுஜி-தம் - அமுதமபோனற அனனத்தை, ஜுவெஹா-பி-
 ஹோமஞ்செய்கிறேன், சரிவஸூந - பரிசுத்தமாயக்கொண்டு, சுபூரூஹாய-
 சாடராகநி கொஞ்சதாமலிருத்தவின் பொருட்டு, ரோ - எனனை, விஸ - நுழை-
 வாயாக, வூரோ - வியானன பொருட்டு, ஸூஹா - இந்த அவிஸஸம்,
 உரோநெ - உதானனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டஃ - அககரைகொண்டவ-
 னாக, சுஜி-தம் - அமுதமபோனற அனனத்தை, ஜுவெஹாபி - ஹோமஞ்செய-
 கிறேன், சரிவஸூந - பரிசுத்தமாயக்கொண்டு, சுபூரூஹாய - சாடராகநி
 கொஞ்சதாமலிருத்தவின் பொருட்டு, ரோ - எனனை, விஸ - நுழைவாயாக,
 உரோநாய - உதானன பொருட்டு, ஸூஹா - இந்த அவிஸஸம், ஸரோ-
 நெ - சமானனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டஃ அககரைகொண்டவனாக, சுஜி-
 தம் - அமுதமபோனற அனனத்தை, ஜுவெஹாபி - ஹோமஞ்செய்கிறேன்,

பரிவெல்லு - பரிசுததமாயக்கொண்டு, சுபுராமாய சாடாகி நினைத
தாமஸிருகதவின பொருட்டு, சி-எனனை, விசு - நுழைவாயாக, ஸாடாப
சமானன பொருட்டு, ஸாஹா இந்த அவிஸஸு, மெ எனனுடைய
ஆதமாவானது, ஸ்ரீ ஹணி - பரமமத்தினிடத்தில், (ஹு-தவ்வு) - (ஹு-தவ்வு)
செய்யப்பட்டதாயக்கொண்டு, சுபுராமாய - மோசுகநிச பெருமை,
(சுபு-தாம் - ஆகடம), சுபு-தாவிபாநம் - அமுதநுபமானம்
சுவி - ஆகிறாய, இமமநதிரம உதகா போசனத்தின பொருட்டு
கரும ஜலததை மநதிரிபதற்குபயோகித்தது

ஸ்ரீபாயாம்புரணெநிவிசுரூபுதம்ஹு-தவ்வுபுரணெநெ
ஸ்ரீ | சுபாநெநிவிசுரூபுதம்ஹு-தவ்வுநினைநாவ்யாயஸ்ரீ |
நிவிசுரூபுதம்ஹு-தவ்வுநினைநாவ்யாயஸ்ரீ உபாநெநிவிசுரூபுதம்
ஹு-தவ்வுநினைநாவ்யாயஸ்ரீ ஸ்ரீநெநிவிசுரூபுதம்ஹு-தவ்வு
உநெநாவ்யாயஸ்ரீ | ஸ்ரீ ஹணிசுபு-தவ்வுதவ்யாய | உதிஷ்டஸ்ரீ
ஸ்ரீபுரணெநாவாகம் ||

ஸ்ரீபுரணெநாவாகம்ஹு-தவ்வுதவ்யாய | உதிஷ்டஸ்ரீ
தவ்யாயஸ்ரீ | ஸ்ரீபுரணெநாவாகம்ஹு-தவ்வுதவ்யாய | உதிஷ்டஸ்ரீ
தவ்யாயஸ்ரீ | ஸ்ரீபுரணெநாவாகம்ஹு-தவ்வுதவ்யாய | உதிஷ்டஸ்ரீ
தவ்யாயஸ்ரீ | ஸ்ரீபுரணெநாவாகம்ஹு-தவ்வுதவ்யாய | உதிஷ்டஸ்ரீ
தவ்யாயஸ்ரீ ||

(ப-ம) இந்த மநதிரம சாடாகினைபக குறித்தது | மோசுகநிச
ஸ்ரீபாயாம்புரணெநெநிவிசுரூபுதம்ஹு-தவ்வுபுரணெநெ
புரணெநெநிவிசுரூபுதம்ஹு-தவ்வுபுரணெநெநாவ்யாயஸ்ரீ |
விசுரூபுதம்ஹு-தவ்வுபுரணெநெநாவ்யாயஸ்ரீ | உதிஷ்டஸ்ரீ
தவ்யாயஸ்ரீ | ஸ்ரீபுரணெநாவாகம்ஹு-தவ்வுதவ்யாய | உதிஷ்டஸ்ரீ
தவ்யாயஸ்ரீ | ஸ்ரீபுரணெநாவாகம்ஹு-தவ்வுதவ்யாய | உதிஷ்டஸ்ரீ
தவ்யாயஸ்ரீ | ஸ்ரீபுரணெநாவாகம்ஹு-தவ்வுதவ்யாய | உதிஷ்டஸ்ரீ
தவ்யாயஸ்ரீ ||

உவ்வெவ்வெநா துவ்வெவ்வெவ்வோர் உவ்வொகுவ்வாபநல் || உதிவ்வெ
புபெருவ்வாரின்பெருநுவ்வாகல் ||

(ப - ம) ஹெல்வெட் - யோசிகள கோழி, நாதிஹெ - விசேஷிகள்
து. பிறகக்கடவேனலிலை, போ என்ன, ஹெல்வெ அணுகுகிரிபரயாக,
ஹெல்வெயா - காரியவாகக்கருகுக உத்பத்திராரணமான பரமமகநின
பொருடு, நரி - நமஸ்கரிக்கிறேன்

வாழ்நெல்வாய நதிரொட்டி ஷாயநதிரோடி ராயநதிஃகாலாயநதிஃகல
விசுரணாய நதிராவைய விசுரணாய நதிராவைய உய நாய நதிஸுவஃமூக
உதிநாய நதிராஜிநே நாய நாயநதிஃ | இதிஷ ஷபுஸ்ரவண கலக்வாரிடுஸ்ரா
நுவாகஃ ||

నా మదేనాయన మోక్షేష్టాయన మోరుద్రాయనమః కాలాయనమః కలవికరణాయనమో బల
వికరణాయనమో బల శ్రమధనాయనమస్సర్వభూత దమనాయనమోమనోననాయనః ॥

(ப - ம) வாழிவெவாய - அழகியதேவன் பொருட்டு, நமீ - நமஸ்கரிக்கிறேன், ஜெஷ்டராய உயரந்தவன் பொருட்டு, நமீ - நமஸ்கரிக்கிறேன், ருத்ராய சமசாரதனகப் போகஞ்நெவன் பொருட்டு, நமீ - நமஸ்கரிக்கிறேன், காராய - சமஹாரம் செய்கிறவன் பொருட்டு, நமீ - நமஸ்கரிக்கிறேன், கௌவிகரணாய - காலத்தின் விகாரமான கணம் காழி முதலிய உருவின பொருட்டு, நமீ - நமஸ்கரிக்கிறேன், வௌவிகரணாய - பலத்தின் விகாரங்களுடைய உருவின பொருட்டு, நமீ - நமஸ்கரிக்கிறேன், வௌவரூபாய - சததுருவின பலசதைப்போகக் வல்லவன் பொருட்டு, நமீ - நமஸ்கரிக்கிறேன் ஸவ்யஸூத்தரூபாய - ஸ்லாபாணிகளையும் வதிகிறவன் பொருட்டு, நமீ - நமஸ்கரிக்கிறேன், உதேநாய - மனதைக் கலக்குகிறவன் பொருட்டு, நமீ - நமஸ்கரிக்கிறேன்

அவிவாரெனெஜாபவெரெனெஜாவெவாரெவொரதரெஜுஸுவ-
 தலுவ-புலெபுனெஜாநஜெஜெசுவொர-புரவிபெஜு || ஐதிஷ்ஷபு-
 ப்ரெஜிவகவாரிம்பொதாவாக ||

అఖోరేభాన్యోదఖోరేభాన్యోభోరఖోరతశభ్యస్సర్వ తస్సర్వశచ్చభోగ్యమప్యైతస్తుదబ్రహ్మచర్యః॥

(ப - ம) சுவொரெஹு: கோரமிலலாததாயும், சுய - பிறகு, வொ
ரெஹு: - கோரூபமாயும், வொரவொராதரெஹு: - அதிபாதம கோ

(ப - ம) ஸ்ரீஹ - பரமமமானது, சிாம் - என்னை, வந்தது - அடையக்கடவது, ஸ்ரீ - தேனபோல ஆனநகமயமானது, சிாம் - என்னை, வந்தது -

அடையக்கடவது, ஸ்ரூஷமெவ - பரமமாகத் தானையாகிற, ஸ்ய - தேன
 னது, ஸாம் - எனனை, வந்த - அடையக்கடவது, ஹெவெஸாஸி வாராய பா
 மாதமாவே, யாஃ - யாதொரு பராஜைகளோ, (தா - அநத), ஸ்ரூஜாஃ - பா
 ஜைகள், தெ - உனக்குச் சேஷபூதங்கள், ஹெவாஹம் - அநத நான், (தெ-உன
 க்கு), சுலிவஸ்ஸஃ - இஷ்டமுள்ள பிள்ளைபோல காப்பாற்றத் தக்கவன்,
 (ஸம் - ஸீ), ஃ - ஸ்ரூஷமஹம் - கெட்ட சுவப்பனங்களைப் போக்குகிறவன், ஃ -
 ஸ்ரூஷமஹம் - கெட்டவர்களுடைய தனத்தை அபகரிக்கிறவன், ஹெவெஸாஸி -
 வாராய பரமாதமாவே, யாஃ - யாதொரு பராணைகள், தெ-உனக்குச் சேஷ
 பூதங்களோ, (தாந) - அநத, ஸ்ரூணாந - இநதிரியங்களை, ஜஹெஸாஸி -
 ஜோமனஞ்செய்கிறேன், த்ரிஸுவண-ம் - திரிசுபாணமென்கிற பெயரெகொ
 ண்ட, இநத அனுவாகம் மூன்றையும், சுயாலி தம் - கேளாமலிருக்கையில்,
 ஸ்ரூஷமணாய - பராமணாகளினபொருட்டு, ஃ - தக்ஷிணையாகக் கொ
 டுக்கவேண்டும், சுபயபிஸ்யுஹாவதேஃ என்கிறபடியே தக்ஷிணை கொடு
 க்கும் காலத்தில் இநதக் திருசுபாணம் என்கிற அனுவாகத்தைப் படிக்கவே
 ண்டும், யெஸாஸி - யாதொரு பராமணைகள், த்ரிஸுவண-ம் - இநத
 மூன்று அனுவாகத்தையும், வண் - படிக்கிறார்களோ, ஸ்ரூஷமஹம் -
 ஹெவ - பரமம் ஹததியை, ஸ்ரூஷ - போக்குகிறார்கள், தெ-அவர்கள், ஹெஸா
 ஸி - எல்லாவற்றையும் படைத்த பரமாதமாவை, ஸ்ரூஷமஹம் - அடைகி
 ரார்கள், வண் - எல்லாக் குமபிஸ்யும், ஸ்ரூஷமஹம் - அதிகமாக, வண் -
 பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள்

ஸ்ரூஷமெவயா | ஸ்யமெவயா | ஸ்ரூஷமெவஸ்யமெவயா | ஸ்ரூஷமெ
 வயா | ஸ்யமெவயா | ஸ்ரூஷமெவஸ்யமெவயா | உதிஷ்டஸ்ய ஸ்ரூஷமெ
 ரிஸொநாவாகம் ||

ஸ்ரூஷமெவயா | ஸ்யமெவயா | ஸ்ரூஷமெவஸ்யமெவயா | ஸ்ரூஷமெ
 வயா | ஸ்யமெவயா | ஸ்ரூஷமெவஸ்யமெவயா | உதிஷ்டஸ்ய ஸ்ரூஷமெ
 ரிஸொநாவாகம் ||

(ப ம) ஸ்ரூஷ - பரமமானது, மெவயா - தனவிஷயமான புத்தி
 யோடு, (ஸ்யமெவயா - சோககடும்), ஸ்ய - ஆனந்தரூபமான பரமம்,
 மெவயா - அறிவோடு, (ஸ்யமெவயா - சோககடும்), ஸ்ரூஷமெவ - பா
 மமாகத்தானே இருக்கிற, ஸ்ய - ஆனந்தமானது, மெவயா - அறிவோடு,
 (ஸ்யமெவயா - சோககடும்), ஸ்ரூஷ - பரமமானது, மெவயா - யகயத்
 தைச் செய்துவைக்கும், ஸ்ய - ஆனந்தமயமானது, மெவயா - யகயத்தைச்
 செய்துவைக்கும், ஸ்ரூஷமெவ - பரமமாகத்தானே இருக்கிற, ஸ்ய - ஆனந
 தமயம் தானே, மெவயா - யகயத்தைச் செய்துவைக்கும்

ஸ்ரூஷமெவயா நாவாஸீஃஸீ நாவாஸீஃஸீ நாவாஸீஃஸீ நாவாஸீஃஸீ
 மாணாம் | ஸ்ரூஷமெவயா நாவாஸீஃஸீ நாவாஸீஃஸீ நாவாஸீஃஸீ

[illegible]

బ్రహ్మజీవానామదవీక్షావీనామృషీర్విప్రాణాంహిమోవృగాణాం । శ్త్రీనోగృధ్రాణాంనృ
 ధిర్దర్శనానాం సోమశబుక్రమతేతిరేఫణా హగ్ సమ్యచివద్వసురంతరిక్ష సద్భోతా జేషమదధిష్ఠ
 రోదాసత్ । నృపిన్ద్రురసద్భుతసదోన్మనసదజ్ఞాగోహబుభుజాఅద్రిజాబుభుచాత్ । యషుంత్రి
 సుపక్షదుయూచితంబ్రాహ్మణాయదవ్యాత్ । వీరచాత్యంబాపితేష్టుంతి । యేబ్రాహ్మణాశ్త్రీసు
 పరంపఠంతి । తేసోమంప్రాప్నువంతి । ఆససాస్రాత్ పం జ్యేత్రసంతీం ॥

(ப - ம) ஸ்ரீஹரிபெரிநாமம் - எனறும், ஹரி ஸ்ரீநாமம் - எனறும் இம்மந்திரங்களிரண்டுமே முன்னே வியாக்யானம் செய்யப்பட்டவைகள், யம் - யாதொருவன், ஹம் - இந்த, த்ரிஸுவண்டம் - திருஸ்வாணந்தென்கிற அணுவாகத்ததை, சுயாதிதம் - கேளாமலிருக்கக்கயில, ஸ்ரீஹரிநாமம் - பராமணன் பொருடும், ஷ்ரீநாமம் - தகவியுடன் கொடுக்கக்கடவனோ, வந்தென்கிறவர்கள், ஸ்ரீஹரிநாமம் ஸ்ரீஹரிநாமம் ஸ்ரீஹரிநாமம் ஸ்ரீஹரிநாமம் ஸ்ரீஹரிநாமம் - என்கிறபடி தேவர்களின் அகநியை அளித்த பாதகத்தை, ஸ்ரீஹரிநாமம் - யாதொரு, ஸ்ரீஹரிநாமம் - பராமணர்கள், த்ரிஸுவண்டம் - திருஸ்வாணந்ததை, வந்தென்கிறபடிக்கிறானோ, தென்கிறவர்கள், ஸ்ரீஹரிநாமம் - பரமாத்மாவை, ஸ்ரீஹரிநாமம் அடைகிறானோ, ஸ்ரீஹரிநாமம் - அநிகமாக, வந்தென்கிறவர்கள், வந்தென்கிறவர்கள் - பரிசுத்தம் செய்கிறானோ, ஸ்ரீஹரிநாமம் - என்கிறபடி பரமத்தின் தியானத்தைச் சொல்லுகிறதே

[illegible]

விவிழிஷ்டாஹா | வவெஷாஸ்காயஸாஹா | உதிஷ்வபாருஷாஹஸீதொ
 ஹிதவிம்மனாக்ஷிதெஹிதெஹிதிகரவயிதாநெஸுஃஷுநாஹெஜுநாதிசஹம்
 விநஜாவிவாபாஹமயாஸநீஸாஹா | ஓம்ஸாஹா|உதிஷ்வஷ்வபுஸுக்ஷு
 உக்ஷாரிஹெஸாநாவாகஃ ||

[illegible]

(ப் - ம்) இம்மந்திரங்கள் சந்நியாசத்திற்குப் பூர்வாங்கமான பாவத்
தைப் போக்கச்செய்யும் ஹோமத்திற்கு உபயோகப்படுகின்றன. ரெ - என்
னுடைய, பூரணாவா நவ்யாநொடா நஸிாநாஃ - இப்பெயர்கொண்ட
ஐந்து ப்ராணவாபுக்களும், ஸுஹிதோஃ - சுத்தியடையக்கடவது. ஜெஹாதிஃ -
தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, சுஹம் - நான், விரஜாஃ - ரஜோகுணமில்லாத
வனாகவும், விவாஜா - பாவமில்லாதவனாகவும், ஹியாஸம் - ஆகக்கட
வேன், ஸாஹா-என்பது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஹோமத்தைச் சொல்லுகிறது,
ரெ-என்னுடைய, வாஜ் நஸுக்ஷு-ஸுராத்ஜி ஹாவ்யாணரொதொவூஜா
கூதிஸம்கூரஃ - வாக் மனது கண் காது நாக்கு மூக்கு இந்திரியம் புத்தி
அபிப்பிராயம் எண்ணம் இவை, ஸுஹிதோஃ - சுத்தியடையக்கடவன,
ஜெஹாதிஃ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, சுஹம் - நான், விரஜாஃ - ரஜோ
குணமில்லாதவனாகவும், விவாஜா-பாவமில்லாதவனாகவும், ஹியாஸம்-ஆக
க்கடவேன், ரெ - என்னுடைய, ஸிரர்வாணிவாடிவாஸூடிவ்யொடிவஜ்
வஸிஸூரவஸுவாயவஃ - தலை கை கால் விலா முதுகு வயிறு முழங்கால்
சிச்சம் சூத்தாமட்டை பாயு என்னும் இந்திரியம் இவை, ஸுஹிதோஃ
சுத்தியடையக்கடவன, ஜெஹாதிஃ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, சுஹம் -
நான், விரஜாஃ - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விவாஜா - பாவமில்லாதவ
னாகவும், ஹியாஸம் - ஆகக்கடவேன், ரெ - என்னுடைய, க்ஷுஹிதிஃ
ஸுயிரொடொஸிஜ்ஜாஃ - தோல் வெள்ளைத்தோல், மாமிசம் ரத்தம் உயிர்
த்தண்ணி, எலும்பு நரம்பு இவை, ஸுஹிதோஃ-சுத்தியடையக்கடவன,

[illegible]

உபே - தமத்தில், ருபே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுபே - காட்டில், உபே - நயம் - முனிகள், ருபே - சமமானது, (ஸுபே) - சாதிக்கத்தக்கது, உதி - என்று, உபே - எண்ணி, தலூப - ஆகையால், ருபே - சமத்தில், ருபே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுபே - எல்லா, ஸுபே - மி-புராணிகளும், உபே - தானம், உதி - என்று, ஸுபே - ஸ்வேதாத்திரம் செய்கின்றன, உபே - தானத்தைக்காட்டிலும், ஸுபே - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமான காரியம், உ - இல்லை, தலூப - ஆகையால், உபே - தானத்தில், ருபே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ருபே - தர்மத்தினாலே, உபே - இந்த, ஸுபே - எல்லாம், வரிமுடி - பிடிக்கப்பட்டது, ருபே - தர்மத்தைக் காட்டிலும், ஸுபே - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமானது, உ - இல்லை, தலூப - ஆனதால், ருபே - தர்மம், உதி - என்று, உபே - எண்ணி, ருபே - தர்மத்தில், ருபே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுபே - பிள்ளையானது, (ஸுபே) - சாதிக்கத்தக்கது, உதி - என்று, ஸுபே - அனேகர், (ஸுபே - சொல்லுகிறார்கள், தலூப - ஆதலால், ஸுபே - அனேகர், ஸுபே - பிள்ளையுண்டு பண்ணுகிறார்கள், தலூப - ஆதலால், ஸுபே - அனேகர், ஸுபே - பிள்ளையுண்டு பண்ணுவதில், ருபே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுபே - அந்நிகர், ஸுபே - (சாதிக்கத்தக்கவைகள்), உதி - என்று, ஸுபே - சொல்லுகிறது, தலூப - ஆதலால், ஸுபே - அந்நிகர், ஸுபே - ஆதானம் செய்யத்தக்கவைகள், ஸுபே - ஹோ - அக்கிரஹோத்திரமுடையது, (ஸுபே) - செய்யத்தக்கது, உதி - என்று, ஸுபே - சொல்லுகிறது, தலூப - ஆதலால், ஸுபே - அந்நிக்ரஹோத்திரத்தில், ருபே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ருபே - யக்யமானது, ஸுபே - தேவர்களுக்கு, (ஸுபே - திருப்திசெய்து வைக்கிற தன்றோ), ருபே - யக்யத்தால், ஸுபே - தேவர்கள், ஸுபே - சுவர்க்கத்தை, மகா - அடைந்தார்களன்றோ, தலூப - ஆகையால், ருபே - யக்யமானது, (ஸுபே) - சாதிக்கத்தக்கது, உதி - என்று, ருபே - யக்யத்தில், ருபே - ஆசைப்படுகிறார்கள். உபே - மனதால் பகவத்தியானமானது, ஸுபே - செய்யத்தக்கது, உதி - என்று, ஸுபே - தெரிந்தவர்கள், ஸுபே - சொல்லுகிறார்கள், தலூப - ஆனதால், ஸுபே - தெரிந்தவர்கள் தானே, உபே - பகவத்தியானத்தில், ருபே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுபே - சரணாகதியானது, ஸுபே - உயர்ந்தது, உதி - என்று, ஸுபே - சதர்மகனவன், (ஸுபே - எண்ணினான்), ஸுபே - சதர்மகன், ஸுபே - உயர்ந்தவனன்றோ, ஸுபே - சரணாகதிதானே, ஸுபே - வேறான, தானே - அந்த இந்த, தவா - தவங்களை,

[illegible]

ప్రాజాపత్యోహిణీసుప్తవశేఽయః ప్రజాపతిః పితరముపససారకీం భగవంతః పరమం
 వదంతీతి తత్ప్రాప్తవాచ సత్యేన వాయురావాతిసశ్యే నాదిత్యోరోచతేదివి సత్యంవాచః ప్రతిష్ఠా
 సత్యేనఽప్రతిష్ఠితం తస్మాత్సత్యంపరమంవదంతితపససాదేవాదేవతామగ్రతః తస్మాదాయ
 స్సువరస్సవింద ప్రపసాసపతన్వప్రేణుదా మ్యరాతీస్తపసిసవంప్రతిష్ఠితం తస్మాత్తపఃపరమం
 వదంతిదమేనదంతాః కిబ్బిపమదధూన్వంతి దమేనబ్రహ్మచారిణ స్సువరగచ్ఛకదమోభూతా
 నాందురాధవకాందిమేనఽప్రతిష్ఠితం తస్మాద్దమఃపరమంవదంతితమేనశాంతాశ్శివమాచరంతి
 శమేననాకంమునయోన్వవిద్ధంఛమోభూతానాం దురాధవకంశమేనఽప్రతిష్ఠితం తస్మాచ్ఛ
 మఃపరమంవదంతి దాసంయజ్ఞానాంపరూధం దక్షిణాలోకేదాతారగ్ సర్వభూతాన్యవజీంతి
 దానేనారాతీరపానుదంతదానేన ద్విషంతోమిత్రాభవంతిదానేనఽప్రతిష్ఠితం తస్మాద్దాసం
 పరమంవదంతి ధర్మకావిశ్వస్యజగతః ప్రతిష్ఠాలోకేధర్మకాష్టంప్రజా ఉపసర్పంతిధర్మేణ పాపమ
 పనుదతిధర్మే సర్వంప్రతిష్ఠితం తస్మాద్దమఃపరమంవదంతి ప్రజనసంవైప్రతిష్ఠాలోకేసాధుక్ష
 జాయాస్తుతుంతన్వాసఃపితృణామన్యజోభవతితదేవతన్యాస్యణంతిసమాప్త్యజనంపరమంవదంతి
 అగ్నయోవైత్రయీవిద్యా దేవయానఃపథాగాచాశత్యే ఋక్పృథివీరభస్తర మన్వాహర్యపచ
 సంయజారం తదిక్షంవామదేవ్యమాహ వసీయస్మామసువగో లోకోబ్రువత్తస్మాద్గ్నిస్సరమం
 వదంత్యగ్నిహోత్రం సాయంప్రాతగ్మహాణాం నిష్క్రూతిస్త్విష్టగ్ సుమాతం యజ్ఞత్రతూనాం
 ప్రాయణగ్ సువగఃస్యలోకస్య జ్యోతిస్తస్మాద్గ్నిహోత్రంపరమంచదంతి యజ్ఞ ఇతియజ్ఞేనహి
 దేవాదివంగతాయజ్ఞే నాసురానపానుదంతయజ్ఞే నద్విషంతోమిత్రాభవంతి యజ్ఞేనఽప్రతిష్ఠి
 తంసమాద్విష్టంపరమంవదంతి మానసంవైప్రాజాపత్యం పవిత్రంమానసేనమనసా సాధువశ్యతి
 మానసాఋషయఃప్రజా అన్యజస్తమానసేనఽప్రతిష్ఠితం తస్మాద్మానసంపరమంవదంతి న్యాస
 ఇత్యాచుమఃసీషిణో బ్రహ్మణంబ్రహ్మవిశ్వః కతమస్సయింభుః ప్రజాపతిస్సంవత్సర ఇతిసంవ
 త్సరోసావాదిత్యో యఏవఅదిత్యేపురుషస్సుపరమేష్ఠీ బ్రహ్మత్రాయాభిరాదిత్యస్తపతి రక్తిభిస్తాభిః
 పజన్యోవపఃతిపజన్యోనౌషధి వసస్పతయఃప్రజాయంత ఓషధినస్సుతిభిరన్నం భవత్యగ్నేన
 ప్రాణాఃప్రాణై బజలంబలేన తపస్తపసాశ్రద్ధా శ్రద్ధయామేధామేధయామనీషా మనీషయామనో
 మనసా శాంతిశ్శాంత్యాచిత్తం చిత్తైస్తప్తతిక్తస్తప్తత్యాస్తారగ్ స్తారేణవిజ్ఞానం విజ్ఞానేనాత్మానం

இருமுதலர், நாகம் - சுவர்க்கத்தை, சுருவிநு - அடைந்தார்கள், ஸரீ - சாந்தியானது, ஹிதாநா - ப்ராணிகளுக்கு, ஈராயஷ்டம் - செய்யக் கூடாதது, ஸரீ-சாந்தியில், ஸவ-எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தலாஸ - ஆனதால், ஸரீ - சாந்தியை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி - சொல்லுகிறார்கள், ஈரம் - தானமானது, யஜ்ரம் - யக்யங்களுக்கு, வரீயம் - உயர்ந்த, தக்ஷிண - தக்ஷிணை, ஹொகெ - உலகத்தில், ஈதாரம் - கொடுப்பவனை, ஸவ-ஹிதாநி - எல்லா ப்ராணிகளும், உபஜீவணி - அனுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள், ஈரமேந - தானத்தால், ஈராதீ - சத்துருக்களை, சவாந-டினி - போக்கடிக்கிறார்கள், ஈரமேந - தானத்தால், திஷ்டம் - சத்துருக்கள், திஷ்டம் - சினேகிதர்களாக, ஹவணி - ஆகிறார்கள், ஈரமேந - தானத்தில், ஸவ-எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தலாஸ - ஆனதால், ஈரம் - தானத்தை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி-சொல்லுகிறார்கள், விஸுஸ - எல்லா, ஜம - உலகத்திற்கு, யதி-தர்மமானது, ப்ரதிஷ்டா - பெருமை, ஹொகெ-உலகத்தில், யதிஷ்ட-தர்மிகளை, ப்ரஜா - ஜனங்கள் உபஸவ-டினி - கிட்டிகிறார்கள், யதிஷ்ட-தர்மத்தால், வாவ-பாவத்தை, சவந-டினி-போக்குகிறான், யதிஷ்ட-தர்மத்தில், ஸவ-எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தலாஸ-ஆனதால், யதி - தர்மத்தை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி - சொல்லுகிறார்கள், ப்ரஜம-வெ - பிள்ளை பிறக்கிறதே, ப்ரதிஷ்டா - பெருமை, ப்ரஜாயாம் - பிள்ளையினுடைய, ததாம் - வரிசையை, ஸாய - நன்றாக, ததாம் - செய்தவனாக, வித்யுணாம் - பிதர்களுக்கு, சுருணம் - கடனற்றவனாக, ஹவணி - ஆகிறான், தடிவ - அதுதான், தலாஸ - அவனுக்கு, சுருணம் - கடனில்லாமை, தலாஸ-ஆனதால், ப்ரஜம - பிள்ளை பெறுதலை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி-சொல்லுகிறார்கள், சுருயாவெ - மூன்றகர்களுமே, துயி - மூன்றுகளான, விஷா - வேதவித்தைகள், மாஹ-வதி - காரகபத்யமென்கிற அக்னியானது, திவயாம் - தேவர்களுக்கு வாகனமான, வாயாம் - வழி, ஸி-ருக் வேதம், ப்ரயிவீ - பூமி, ரயணாம்-ரதந்தரமென்கிற சாமம், சுருஹாராம் - பவநம் - தக்ஷிணைக்கியானது, யஜம்-யஜர்வேதம், சுருரிஷ்டம்-ஆகாயம், வாதிஷ்டம் - வாமதேவ்யமென்கிற சாமம், சுருவநீயம் - ஆகவநீயமென்கிற அக்னியானது, ஸாரீ - சாமவேதம், ஸவ-உயர்ந்த, ஹொகெ - உலகம், ப்ரஹஸ - பிருகத் என்கிற சாமம், தலாஸ-ஆதலால் சுரு - அக்னிகளை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி - சொல்லுகிறார்கள், சுருஹாராம் - அக்னிஹோத்ரமானது, யுஷாராம் - வீடுகளுக்கு, ஸாயம் ப்ராதம் - சாயங்காலத்திலும் காலையிலும், திஷ்டம் - பாவங்களின்

ப்ராயச்சித்தம், யஜ்ஞ-தூதாநா - யாகஹோமங்களுக்கு, ஸ்விஷ்ட - நன்றாக
யாகம் செய்யப்பட்டும், ஸஹ-த - நன்றாக ஹோமம் செய்யப்பட்டு
மிருக்கிற, ப்ராயண - உயர்ந்த கதி, ஸஹ-ஸு - சுவர்க்கமென்கிற,
யொகஸு - உலகத்திற்கு, ஜெராதீ - விளக்குப்போல் ப்ரகாசிப்பது,
தலூஸ - ஆனதால், சுபிஹோதூ - அக்ரிஹோத்திரத்தை, வாஸி-உயர்
ந்ததாக, வடினி - சொல்லுகிறார்கள், யஜ்ஜ-தி - யாகமென்பது, டெவாநா-
தேவர்களுக்கு, யஜ்ஜாஹி - பூசையன்றோ, டெவா - தேவர்கள், யஜ்ஜ-
யாகத்தினாலே, டிவ - சுவர்க்கத்தை, மதாஹி - அடைந்தார்களன்றோ,
யஜ்ஜ - யாகத்தினாலே, சுஸாராந - அசுரர்களை, சுவாநா-டின-போக்கி
னார்கள், யஜ்ஜ - யாகத்தினாலே, ஷிஷ்ட-சத்துருக்கள், ரிதா-சினேகி
தர்களாக, ஹவனி - ஆகிறார்கள், யஜ்ஜ - யாகத்தில், ஸவ- - எல்லாம், ப்ர-
திஷ்டித - இருக்கின்றன, தலூஸ - ஆதலால், யஜ்ஜ - யாகத்தை, வாஸி -
உயர்ந்ததாக, வடினி - சொல்லுகிறார்கள், ராநஸ-வெ-மனதால் தியானம்
செய்வதே, வஸிதூ - பரிசுத்தமான, ப்ராஜாவதூ-ப்ரம்மாவினுடையது,
ராநஸெந - தியானம் செய்த, ரீநஸ - மனதினால், ஸாப - நல்லதை,
வஸிதி - பார்க்கிறான், ராநஸா - தியானம் செய்கிற, ஷிஷ்ட - இருஷி
கள், ப்ராஜா - ப்ரஜைகளை, சுஸுஜத - சிருஷ்டித்தார்கள், ராநஸெ-தியா
னம் செய்வதில், ஸவ- - எல்லாம், ப்ர-திஷ்டித-இருக்கின்றன, தலூஸ-
ஆனதால், ராநஸ - தியானம் செய்வதை, வாஸி - உயர்ந்ததாக, வடினி -
சொல்லுகிறார்கள், ரீநிஷிண-தெரிந்தவர்கள், ப்ராஜா - ப்ரம்மாவென்றும்,
விஸி - விச்வனென்றும், சுதரி - கதமென்றும், ஸய-ஹ - ஸ்வயம்பு
என்றும், ப்ராஜாவதி - ப்ராஜாபதி என்றும், ஸவஸுஸாதி - ஸம்வத்ஸர
னென்றும் சொல்லப்பட்ட, ப்ராஜாண-ப்ரம்மனுக்கந்தர்யாமியான பரமாத்
மாவையே, ராஸாதி-சரணாகதியென்று, ஸஹ-சொல்லுகிறார்கள். அந்
தப்ரமாத்மாவே இந்தச்சரணாகதி செய்தவனுடைய வேறு மோகூத்தின்
உபாயத்தில் நின்று காப்பாற்றுவதால் அவனையேமோகூத்தின் உபாயமான
சரணாகதியென்று சொல்லுகிறது. சுஸா-இந்த, ரூதிதூ-சூரியனுனவன்,
ஸவஸுஸா - ஸம்வத்ஸரமென்று பெயர்கொண்டவன், ஆதித்தன் சம்வத்
ஸரமென்று பெயர்கொண்டபடியால் அதிலிருக்கும் பரமாத்மாவும் அப்பெ
யர் கொண்டவனென்று கருத்து, ரூதிதூ - சூரியனிடத்தில், யவனஷி -
யாதொரு இந்த, வாஸ-ஷி - பரமாத்மாவோ, ஸ - அவன், வாஸிஷி -
பரமபதத்திலிருப்பவன், ப்ராஜாநா - ப்ரம்மனுக்கு ஆத்மா, அந்தச் சூரிய
னுடைய ப்ரசங்கத்தால் அன்னதானத்தைக் கொண்டாடுகிறது மேல், ரூதி
தூ - சூரியனுனவன், யாஸி - எந்த, ரூஸிஷி-கிரணங்களால், தவதி -

கொளுத்துகிறானே, தாலி - அந்தக்கிரணங்களால், வஜ்-நு - மேகமா
 னது, வஷ-தி - பொழிகிறது, வஜ்-நு - மேகத்தினால், ஒஷயிவந
 ஸ்தி - புல் பூண்டு விருகூங்கள், பூஜாயனே - உண்டாகின்றன, ஒஷ
 யிவநஸ்தி - புல் பூண்டு விருகூங்களாலே, சுஹ - சாப்பாடானது,
 ஹதி-உண்டாகிறது, சுஹ-அன்னத்தால், பூரணா - ப்ராணன்களும்,
 பூரணெ - ப்ராணன்களாலே, வஹ - பலமும், வஹ - பலத்தால்,
 தவ - தவமும், தவஸா - தவத்தால், ஸூ - தெய்வபக்தியும், ஸூ -
 தெய்வபக்தியால், லெயா - அறியும் புத்தியும், லெயா - அறியும் புத்தி
 யால், ஸூ - கேட்குமறியும், லெயா - கேட்குமறியால், லெ - தியா
 னமும், லெஸா - தியானத்தால், ஸா - சார்த்தியும், ஸா - சார்த்தியி
 னாலே, லி - பகவான் விஷயத்தில் ப்ரீதியும், லி - ப்ரீதியினால்,
 லி - எண்ணமும், லி - எண்ணத்தால், லா - இடைவிடாத
 நினைப்பும், லா - இடைவிடாத எண்ணத்தால், லி - பார்த்த
 தோடொத்த அறியும், லி - பார்த்ததோடொத்த அறிவால், லி -
 பரமாத்மாவை, லெ - அறிகிறான், தலா - ஆதலால், சுஹ -
 அன்னத்தை, லெ - கொடுத்தவன், லெ - இந்த, லெ - எல்லா
 வற்றையும், லெ - கொடுக்கிறான், சுஹ - அன்னத்தினாலே, லெ -
 ப்ராணிகளுடைய, பூரணா - ப்ராணன்கள், ஹதி-உண்டாகின்றன,
 பூரணெ - ப்ராணன்களாலே, லெ - மனதும், லெ - மனதினால்,
 லி - அறியும், லி - அறிவினாலே, லெ - ஆனந்த ரூப
 மான, லெ - உலகத்துக்குக் காரணமான, லெ - ப்ரம்மமும், (லெ -
 வு - அடையப்படுகின்றன), லெ - அந்த இந்த, லெ -
 பரமாத்மா, லெ - ஐந்து வ்ருகமாக விருப்பவர், லெ - ப்ரகிருதி
 காலம் பத்தர் முத்தர் நித்தியர் என்கிற ஐந்துக்கும் ஆத்மாவானவர், லெ -
 யாதொரு பரமாத்மாவினாலே, லெ - பூமியும், லெ - ஆகாய
 மும், லெ - சுவர்க்கமும், லெ - திக்குகளும், லெ -
 மூலத்திக்குகளும், லெ - இந்த, லெ - எல்லாம், லெ - கோர்க்
 கப்பட்டது. லெ - அந்தப்ரமாத்மாதானே, லெ - எல்லா, லெ -
 இந்த, லெ - உலகமும், லெ - அவனே, லெ - இறந்ததும், லெ -
 அவனே, லெ - வரப்போகிறதும், லெ - அடைவதற்கிச்சை
 யுள்ளவர்களுக்குச் சாதிக்கத்தக்கவனாகவும், லெ - சத்தியத்தால் அடைய
 தக்கவனும், லெ - நித்யவிபூதியிலிருப்பவனும், லெ - தெய்வ
 பக்தியுள்ளவனுக்குச் சத்தியமாய்த் தோற்றுகிறவனும், லெ - கார்தி
 யுள்ளவனுமானவன், (லெ - அவனே), லெ - அவனே, லெ - இந்த ப்ர

காரம், உம்ஸா - மனதினால், ஹுடா - பக்தியினால், வரிஷாசு - உயர்ந்த, தவஸம் - தவத்தினாலும், ஜாக்ரா - அறிந்து, விபாநு - தியானம் செய்கிறவன், லுயம் - திரும்பவும், பூத்யம் - ஸம்சாரத்தை, நொவயாஹி - அடைகிறதில்லை, தஸாசு - ஆனதால், வநஷாம் - இரந்த, தவஸாம் - தவங்களுக்குள், நொஸம் - சரணாகதியை, சுதிரிசு - உத்தமமாக, சூஹம் - சொல்லுகிறார்கள்.

வஸுநாணொ விஹிராவி | ப்ராணெகூபிலிஸ்யாதா | ப்ரஹ்மநுக்ஷிலிவிஸஸ்யஸு | தெஜோடாஸுபிலுநெயுயுதெடாடாஸுபிலிஸுரொஸுபுநொபூடாஸுபிலிவநு - பிலுஉவயாபிமூஹீதொவி ப்ரஹ்மணெகூபிலிஸுபூதி - தூதாநயம் - ஜெதெதெபெபெஹாவநிஷட - டெவாநாம் - மஹொயவநவ - வெபுபுஹ்மணொபெஹிபாநொபூதி - தஸாசு ப்ரஹ்மணொபெஹிபாநொபூதி - வநிஷசு | ஐதிஷ ஷபுஸு - வநகவ - ஸாஸொநொவாசு ||

வஸுநாணொ விஹிராவி | ப்ராணெகூபிலிஸ்யாதா | ப்ரஹ்மநுக்ஷிலிவிஸஸ்யஸு | தெஜோடாஸுபிலுநெயுயுதெடாடாஸுபிலிஸுரொஸுபுநொபூடாஸுபிலிவநு - பிலுஉவயாபிமூஹீதொவி ப்ரஹ்மணெகூபிலிஸுபூதி - தூதாநயம் - ஜெதெதெபெஹாவநிஷட - டெவாநாம் - மஹொயவநவ - வெபுபுஹ்மணொபெஹிபாநொபூதி - தஸாசு ப்ரஹ்மணொபெஹிபாநொபூதி - வநிஷசு | ஐதிஷ ஷபுஸு - வநகவ - ஸாஸொநொவாசு ||

(ப - ம்) நியாசம் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரபத்தியின் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது, வஸுநாணொ - வசமுதலிய தேவர்களால் தியானிக்கத்தக்கவனும், விஹி - எங்கும் பரவினவனுமாக, சுவி - ஆகிராய், ப்ராணெ - காரியம் காரணம் இவைகளின் சேர்த்தியில், கூம் - னீ, ஸ்யாதா - சேர்த்து லவக்கிறவனாக, சுவி - ஆகிராய், ப்ரஹ்மநு - வாராய் ப்ரம்மமே, கூம் - னீ, விஸஸ்யஸு - எல்லாவற்றையும் படைத்தவனாக, சுவி - ஆகிராய், கூம் - னீ, வுரொஸு - சூரியனுக்கு, தெஜோடா - தேஜஸ்ஸைக் கொடுக்கிறவனாக, சுவி - ஆகிராய், கூம் - னீ, சுஹம் - அக்னிக்கு, வவெடாடா - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, சுவி - ஆகிராய், கூம் - னீ, வபூ - அகி - சந்திரனுக்கு, டொபூடா - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, சுவி - ஆகிராய், உவயாபி - சரணமடைகிறேன், மூஹீதொ - வெகுநாளாகப் பார்க்கப்பட்டவனாக, சுவி - ஆகிராய், பிலு - பெரியதாகிய, ப்ரஹ்மணெ - ப்ரம்மமான, கூவ - உன்பொருட்டு, உன்னை அடைவதற்காக உன்னைப்பார்த்துச் சரணமடைகிறேன் என்று கருத்து, ஷிதி - ஓம் என்று, சூதாநம் - தன்னுத்தமாவை, யம் - சேர்க்கக்கடவது, வநதெபெ - இதுதானே. பிலுஹாவநிஷட - மகோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டது, டெவாநாம் - தேவர்களுக்கும், மஹொ - அறியவொண்ணாது, யம் - எவன், வநவம் - இந்தப்படி, வெபு - அறிகிறேனோ, (ஸம் - அவன்), ப்ரஹ்மணம் - ப்ரம்மத்தினுடைய, பிலுபாநம் - விபூதியான

[illegible]

తనైవంవిదుషోయజ్ఞస్యాత్వాంశుజమానశ్శ్రద్ధావత్త్వశరీరమిద్ధమ్యరోవేదిగ్లోమానిబహిః
 శ్రేదశ్శిఖా చూదయంయూపః కామ ఆజ్యంసుశుభః పశ్యన్తపోగ్నిశమయితా దక్షిణావాన్యో
 తాప్రాణః ఉద్ధాతాచక్షురధ్వర్యుర్ననోబ్రహ్మశ్రోత్రమగ్ని ధ్యావచ్చియతేసాదీతాయ దక్షాతి
 యత్పిబతితదస్యసోమపానం యద్రమతేతిదుశసదోయత్సంచ రతుర్దవిశత్సుత్తిష్ఠతేచ సప్రప
 గ్యోకాయస్తుఖంత దాహావీయాయదస్యవిజ్ఞానం తజ్జహోతియత్నాయం ప్రాతరత్రితత్సమిహ
 యత్నాయంప్రాతమౌధ్యం దినచంతానిసవనానియే అహారాత్రేతే దర్శపూర్ణమాసాయేగమా
 సాశ్చమాసాశ్చతేచాశుర్మాస్యానియే ఋషిపతైశశుబం ధాయేసంపత్సరాశ్చపరిపత్సరాశ్చతేచగణ
 తాస్సర్వవేదసంవా ఏతత్సత్రంయన్తరఃంతదవభృశ ఏతద్వైజరామర్యమగ్నిహోత్రం యఏవం
 విద్వాసుదగయ నేప్రమియతేదేవానామేవమహిమానం గత్వాదిత్యస్యసాయుజ్యం గచ్ఛత్యధయో
 దక్షిణేప్రమియతే పితృణామేవమహిమానం గత్వాచంద్రమససాయుజ్యం గచ్ఛత్యేతా నైసూర్యా
 చంద్రమసార్దమహిమానా బ్రాహ్మణోవిద్వానభి జయతిత్సద్భిష్టాణో యహిమానమాప్నోతి తస్మా
 ద్భిష్టాణోమహిమాన మిత్యుననివత్ ॥

(ப - ம்.) அடியில் சொன்ன ப்ரகாரம் ஆத்மாவாகிற அவிஸ்ஸைப் ப்ர
மாத்மாவிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறதாகிற யாகத்திற்கு வழங்கிவருகிற யாகத்
தின் கருவிகளல்லாமல் வேறு கருவிகளைச் சொல்லி இந்த யாகத்தைப் புகழு
கிறது. தஸ்ய - அந்த, வஸவம் - முன்சொல்லியபடி, விஹுஷம் - அறிந்தவ
னுடைய, யஜ்ஞஸ்ய - யாகமான சாணுகதிக்கு, சூகீதா - ஆன்மாவானது, யஜ்
ஜாமஃ - யஜமானன், ஸ்ரீஹ - தெய்வபக்தியானது, வத்ரீ - பத்ரி, ஸ்ரீஹ -
உடம்பு, ஐக்ஷம் - விறகு, உஸம் - மார்பு, வெஹி - அக்னிகுண்டம், ஹோஜாநி-
உடம்புமயிர்தன், வஹி - பரிஸ்தரணம், ஸிவ - குடுமி, வெஹி - தர்ப்
பக்கட்டு, ஹுஹி - இருதயகமலமானது, யஸிவ - யூபஸ்தம்பம், காஹி -
ஆசையானது, சூஜி - நெய், ஜிஹி - கோபமானது, வஸ - பசு, தவ -
ஆலோசித்திற அறிவு, சுஹி - நெருப்பு, ஸூயிதா வஸ - வஹி - ஹி -
ஜலாநிதிஸாஹி - என்கிறபடியே, எல்லாவஸ்துவும் அனுபவங்களைன்கிற
அறிவு, ஹி - தக்ஷிண - தக்ஷிண, வாஹி - வாக்கானது, ஹோதா - ஹோதாவென்கி
றவன், ஹாஹி - ப்ராணானது, உஸமாதா - சாமகானம் பண்ணுகிற
ருத்விக், உஹி - கண், சுஹி - அத்வாயு என்கிற ருத்விக், ஜிஹி -
மனது, ஹி - ப்ரம்மாவென்கிற ருத்விக், ஹோதா - காது, சுஹி -
அக்னீத்திரன் என்கிற ருத்விக், யாவஸ - எவ்வளவு, ஹி - உயிருட
னிருக்கிறதே, ஹா - அது, ஹி - தக்ஷிண - தக்ஷிண, யாவா - யாவா
புதிக்கிறதே, யஸி - யாவா, விவதி - குதிக்கிறதே, தஸி - அது,
ஹி - இந்த யாகத்திற்கு, ஹோஜாமஹி - ஹோதாசத்தை அருந்துகிறது.
ஹி - விளையாடுகிறான், உதியஸி - என்கிறது யாது உண்டோ, தஸி - அது,
உவஸஹி - உபஸத் என்கிற யாகம், ஹி - செல்லுகிறான், உவவி
ஹி - உட்காருகிறான், உதியஸி - எழுந்திருக்கிறான், உதியஸி - என்கிறது
யாது உண்டோ, ஹி - அது, ஹி - ப்ரவாஹி - ப்ரவாஹி என்கிற யாகம், யஸி -
யாவா, ஹி - முகமோ, தஸி - அது, ஹி - ஆகவனீயமென்
கிற அக்னி, ஹி - இவனுடைய, யஸி - யாவா, விஜாமஹி - அறிவோ,
தஸி - அதை, ஜஹி - ஹோதாசத்தை, ஹி - ஹோதாசத்தை, ஹி -
ஹி - காஹி, சுஹி - சாப்பிடுகிறான், உதியஸி - என்கிறது யாது உண்
டோ, தஸி - அது, ஹி - சமித்துக்கள், ஹி - காஹி, ஹி - காஹி,
ஹி - மத்தியானம், உதியஸி - என்கிறது யாது உண்டோ, தாநி - அந்த
முன்று, ஹி - மூன்று சவனங்கள், யெ - யாவா, ஹி - ஹோதாசத்தை,
பகலிரவுகளோ, தெ - அவைகள், ஹி - ஹி - தர்சம் பூர்ணமா
சம் என்கிற விஷ்டிகள், யெ - யாவா, ஹி - பகலிரவுகளும்,
ஹி - மாதங்களுமோ, தெ - அவைகள், யாவா - ஹி - சாதா

மாஸ்யமென்கிற யாகங்கள், யெ - யாதொரு, ஐதவீ - ருதுக்களோ, தெ -
அவைகள், வஸு-வஸுயா - பசுபந்தமென்பவைகள், யெ - யாதொரு, வஸு
வஸுஸாரா - வருஷங்களோ, வாசிவஸுஸாரா - அவைகளினுட்பிரிவுகளோ,
தெ - அவைகள், சுஹம-ஸுணா - அகர்க்கணமென்பவைகள், வனதஸு -
இந்த, ஸுத் - யாகமானது, ஸவ-ஸுவேதஸு - எல்லாக்கைப்பொருளையும்
தக்ஷிணையாகக்கொண்டது, யஸு - யாதொரு, ராண - சாவோ, தஸு - அது,
சுவஸுய - அவபிருதமென்பது, வனதஸு - இது, ஜாராரா - வயதுசென்
றால் முடிவதான, சுழி-ஸுத - அக்னிஹோத்ரம், யஸு - எவன், வனவ-
இந்த ப்ரகாரம், விசாந - தியானம் செய்கிறவன், உத-மய-ந - உத்தராய
ணத்தில், ப்ர-ஸுதெ - இறக்கிறானே, (ஸு - அவன்), லெவாநா-ஸெவ-
ர்களுடைய, லெஹி-ஸுந - உலகத்தை, மகா - அடைந்து, ஸு-ஸு-
சூரியனுடைய, ஸாய-ஸு - சாயுஜ்யத்தை, மஸு - அடைகிறான், சுய -
பிறகு, யஸு - எவன், தக்ஷிண - தக்ஷிணையணத்தில், ப்ர-ஸுதெ - இறக்கி
றானே, வி-ஸுநா-ஸெவ - பிதர்க்களுடைய, லெஹி-ஸுந-உலகத்தை, மகா-
அடைந்து, உத-ஸு - சந்திரனுடைய, ஸாய-ஸு-சாயுஜ்யத்தை, மஸு-
அடைகிறான், வனதஸு - இந்த, ஸு-ஸு-ஸு - சூரியன் சந்திரன்
இவர்களுடைய, லெஹி-ஸுந - உலகங்களை, விசாந - அறிந்தவனான, ப்ரா
ஹ்மண - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவன், சுவி-ஸு-அடைகிறான், தஸு-
அதில் நின்றும், ப்ரா-ஹ்மண - ப்ரம்மத்தினுடைய, லெஹி-ஸுந - உலகத்தை,
ஸு-ஸு - அடைகிறான், தஸு-ஸு-ஸு-ஸு-ஸு-ஸு - என்று முடி
வில் இரட்டித்துச் சொல்லுகிறது, உ-ஸு - இந்தப்படி, உ-ஸு-ஸு-ஸு-ஸு-
முடிந்தது என்று கருத்து.

இராமானுஜபாஷியமும் மத்வபாஷியமும் ஒற்றுமையா யிருந்தபடி
யால் மத்வபாஷியம் ப்ரத்தியேகமாய் எழுதவில்லை.

தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் சம்பூர்ணம்.

நாராயணவல்லி முடிந்தது.

